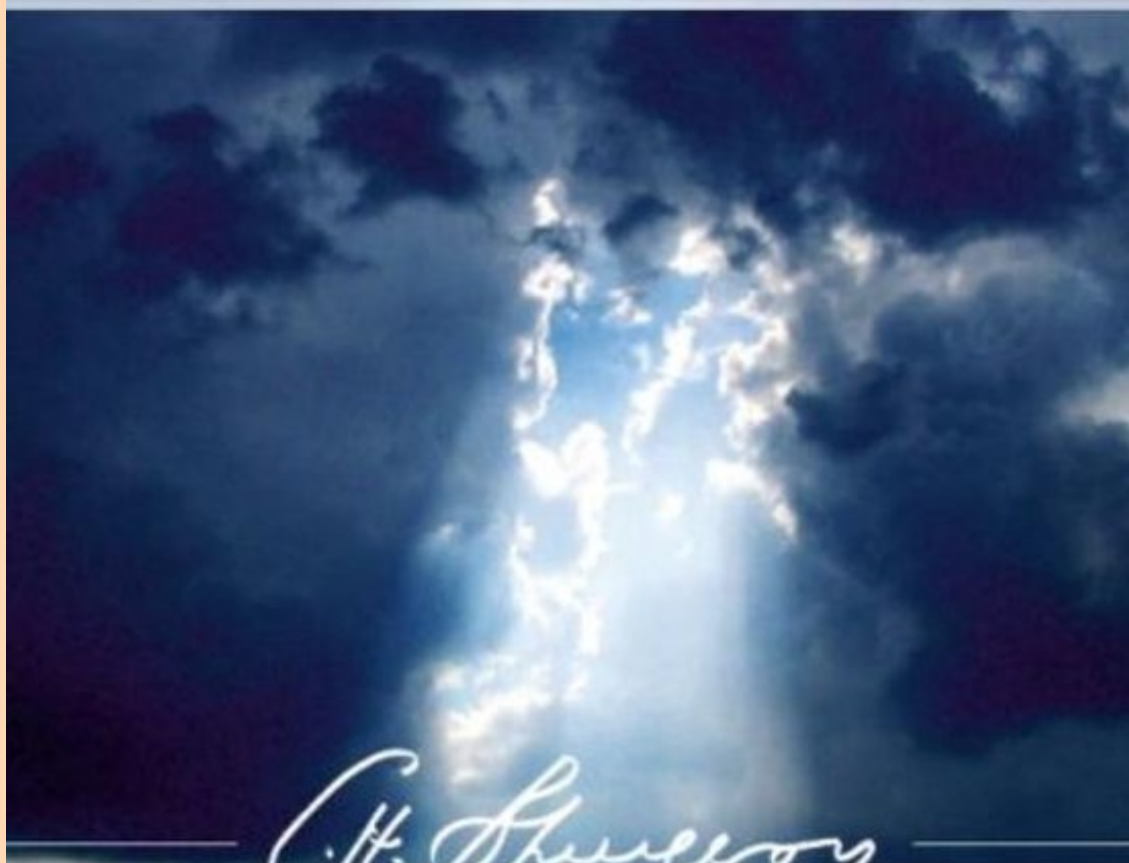

Aller oog zal
Hem zien

C. H. Spurgeon

Hij komt met de wolken

"Zie, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja, amen".

Openbaring 1:7

Als we het eerste hoofdstuk van het boek Openbaring lezen, valt het direct op hoe de geliefde apostel Johannes de zeven gemeenten van Azië groet met de woorden: "Genade zij u en vrede".

Gezegende mannen verspreiden zegen. Wanneer de zegen van God op ons rust, dan wensen wij die zegen ook anderen toe.

Na deze zegen heft Johannes een hartelijk loflied aan tot eer van de grote Koning der koningen. Zij die mensen graag een zegen meegeven, zullen ook graag God verheerlijken. Johannes zingt hier voor ons een schitterend lied: "Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen".

Het gaat er dus om dat Hij ons heeft liefgehad en gewassen. Liefgehad en gewassen - neem die woorden mee. Laat ze op uw tong liggen om uw gebed en gezang te veraangenamen. "Hem Die ons heeft liefgehad en ons ... gewassen heeft ... zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid".

Vervolgens beschrijft Johannes welke eer de Heere ons geeft door ons tot koning en priester te maken, waarbij Hij uiteindelijk het koningschap en oppergezag aan Hemzelf toeschrijft.

Johannes prijst al de grote Koning, Die hij "de Overste van de koningen der aarde" noemt. Dat was Hij, dat is Hij en dat zal Hij zijn.

Nadat Johannes over het koningschap heeft gesproken, dat zo natuurlijk is voor onze God en Heere, en de heerschappij, die Hijzelf door strijd verkregen heeft als beloning van de Vader op al Zijn arbeid, zegt hij vervolgens dat Christus "ons gemaakt heeft tot koningen". Onze Heere verspreidt Zijn koningschap over Zijn verlost.

Wij prijzen Hem omdat Hij in Zichzelf Koning is, omdat Hij mensen tot koningen maakt en Zelf de Bron van eer en majesteit is. Hij heeft niet alleen genoeg koninklijke waardigheid voor Zichzelf, maar schenkt een deel daarvan aan Zijn volk. Hij maakt arme zondaren, zoals wij zijn, tot koningen. Zouden we Hem daar niet voor danken? Zouden wij dan onze kroon niet aan Zijn voeten werpen? Hij heeft ons de kroon gegeven; zouden we die dan niet aan Hem teruggeven?

"Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen". Een goddelijke Koning! Een Koning met een kinderlijk recht! Een Kroongever Die de bedelaar opheft uit de mesthoop om hem tussen vorsten te zetten! De Koning der koningen, Die unaniem geliefd wordt door al Zijn gekroonden! "Gij zijt het, U zullen Uw broeders loven" (Gen. 49:8)! Heers voor eeuwig! U zij alle eer en lof. Heere van hemel en aarde, laat alles wat is en wat ooit zijn zal, U de allerhoogste eer geven!

Geliefden, ontbrandt er in uw ziel geen vuur als u denkt aan de heerlijkheid van Immanuël? O, ik zou graag heel het heelal vervullen met Zijn lof. "O, om met duizend tongen te zingen" tot eer van de Heere Jezus! Als de Geest, Die de woorden van Johannes heeft ingegeven, onze geest in bezit heeft genomen, zullen wij er grote vreugde in scheppen om Hem te aanbidden. Nooit zijn wij zó dichtbij de hemel als wanneer wij ons geheel overgeven tot aanbidding van Jezus, onze Heere en God. O, dat ik Hem nu al zo zou kunnen beminnen als ik zal doen wanneer mijn ziel, verlost van dit hinderlijke lichaam, Hem zal zien in volle eer en heerlijkheid!

Het lijkt erop dat Johannes' loflied in dit hoofdstuk wordt aangespoord door de verwachting van de wederkomst, want hij roept: "Zie, Hij komt met de wolken". In Johannes' lofprijzing komt een diep gekoesterde verwachting tot leven, een brandend verlangen dat diep in zijn ziel ligt en nu tot uitbarsting komt. "Zie, Hij komt". Een diep ontzag brengt hem tot deze uitroep. Hij aanbad de Heere net zolang totdat zijn geloofs oog Hem in nog meer glans en heerlijkheid mocht zien.

Ik denk ook dat zijn ontzag zo diep was en zijn lofprijzing zo krachtig, doordat hij ervan overtuigd was dat de Heere spoedig zou komen. "Zie, Hij komt". Hij is onderweg. Johannes wilde zeggen dat Hij ook nu onderweg is. Zoals arbeiders worden aangespoord harder te werken als ze de voetstap van hun meester horen, zo zal de toewijding van Gods kinderen ook ongetwijfeld verlevendigd worden wanneer zij beseffen dat Degene Die zij aanbidden nabij is. Hij is enige tijd naar de Vader gegaan en Hij heeft ons dus tijdelijk alleen in deze wereld achtergelaten. Maar Hij heeft gezegd: "Ik kom weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben". Wij zijn ervan overtuigd dat Hij Zijn Woord zal houden. Hoe heerlijk is het om die liefdevolle belofte te overdenken.

Die zekerheid gaf een lieflijke geur aan Johannes' lofprijzing. Hoe mooi is het dat Johannes aan het einde van deze lofzang, waarin hij het uitriep: "Zie, Hij komt", de Heere Zelf mocht ontmoeten. Nadat hij als een van de reinen van hart de Heere heeft geloofd, ziet hij Hem. Nadat hij de Koning heeft aanbeden, ziet hij Hem de rechterstoel beklimmen en verschijnen op de wolken des hemels.

Als we het over hemelse zaken hebben, weten we niet hoe ver we kunnen gaan en hoe hoog we kunnen klimmen. Johannes, die begon met een zegen voor de gemeenten, ziet nu zijn Heere. Moge de Heilige Geest ons ontzag geven voor de heerlijke komst van onze gezegende Heere. Hij zal verschijnen tot vreugde van Zijn volk en tot ontzetting van de goddelozen!

Drie zaken wil ik overdenken naar aanleiding van de tekst. Sommigen zullen misschien zeggen: wat een clichés! Ja, het zijn inderdaad clichés van ons heilig geloof, maar ze zijn van het grootste belang.

1. De Heere Jezus zal wederkomen: "*Zie, Hij komt met de wolken*".
2. Christus' komst zal door iedereen worden gezien: "*En alle oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben*".
3. Zijn komst zal veel verdriet veroorzaken: "*En alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven*".

1. De Heere Jezus zal wederkomen

Moge de Heilige Geest ons helpen wanneer wij overdenken dat de Heere Jezus Christus zal wederkomen!

Deze boodschap wordt voorafgegaan door een woord dat duidt op een diepe bewondering. In het Latijn staat hier het woord 'ecce'. "Zie, Hij komt". Zoals een drukker vroeger wel eens een afbeelding van een hand in de kantlijn plaatste die naar een bijzonder gedeelte wees, zo is het ook met dit woord "Zie!" Het is een nota bene, dat ons oproept om goed te letten op wat we lezen. Hier staat iets wat we goed op ons moeten laten inwerken. Nu horen we een stem roepen: "Kom en zie!" De Heilige Geest gebruikt nooit te veel woorden. Als Hij roept: "Zie", dan is er reden genoeg om Zijn woorden goed in ons op te nemen.

Keert u zich af als Hij u vraagt een ogenblik te zwijgen en na te denken? U die naar de ijdelheid hebt omgezien, kom en zie het feit dat Jezus zal komen. U die allerlei nutteloze dingen hebt gezien en gedacht, vergeet die voorbijgaande zaken toch en kom eens kijken naar een schouwspel dat zijn weerga niet kent. Het gaat niet zomaar om een feestvierende vorst, maar om de Koning der koningen in Zijn heerlijkheid. Deze Jezus, Die vanaf de Olijfberg ten hemel is gevaren zal wederkomen naar de aarde, zoals Zijn discipelen Hem ten hemel hebben zien varen.

Kom en zie dit grote schouwspel. Als er ooit iets op de wereld de moeite waard is om naar te kijken, is het dit wel. Zie! Zie eens of Zijn heerlijkheid zijn weerga ooit heeft gekend!

Luister eens naar het geroep dat te middernacht klinkt: "Zie, de bruidegom komt!" Deze stem heeft ook een les voor u.

"Gaat uit, hem tegemoet!" Deze oproep komt tot u, o mensenkinderen. Keert u niet onverschillig van Hem af, want de Heere God Zelf vraagt uw aandacht. Hij gebiedt het u: "Zie!" Bent u blind terwijl God u gebiedt te zien? Sluit u uw ogen terwijl uw Zaligmaker roept: "Zie? Wijst de vinger van de inspiratie u de weg en volgen uw ogen die aanwijzing niet op? "Zie, Hij komt".

O geliefden, ik bid u: Zie hier!

Een levendig besef

Als wij de woorden van onze tekst zorgvuldig lezen, toont dit woord "Zie" ons in de eerste plaats dat wij ons dringend bewust dienen te zijn van Zijn komst. Ik geloof dat ik Johannes zie. Hij is in de geest, maar plotseling wordt zijn aandacht bijzonder gespitst. Hij is alerter dan anders, hoewel hij altijd een heldere blik had en ver kon zien. We vergelijken hem wel met een arend vanwege de hoogte van zijn vlucht en de scherpste van zijn gezichtsvermogen. Maar plotseling lijkt hij een adembenemend visioen te krijgen. Hij roept het uit: "Zie! Zie!" Hij krijgt zijn Heere in het oog. Hij zegt niet: "Hij zal dan en dan komen", maar: "Ik zie Hem; Hij komt eraan!" Hij had een levendig besef van de wederkomst. Hij beseftte dat de wederkomst een feit was, een feit waarover gesproken en ook geschreven moest worden. "Zie, Hij komt!"

Hebben u en ik ooit zo'n levendig besef gehad van de komst van Christus? Misschien geloven we dat Hij zal komen. Ik hoop dat we dat allemaal geloven. Als wij geloven dat de Heere Jezus éénmaal gekomen is, geloven we ook dat Hij zal wederkomen. Maar zijn wij doordrongen van deze waarheden?

Misschien hebben wij levendige indrukken gehad van Zijn eerste komst, van Bethlehem tot Golgotha, en hebben we de Heere van het kruis gevolgd naar de Olijfberg. Misschien hebben wij die gezegende uitroep verstaan: "Zie, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt". Ja, "het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van de Vader), vol van genade en waarheid". Maar hebben wij met evenveel kracht de waarheid omhelsd dat Hij ten anderen male zonder zonde gezien zal worden van degenen die Hem verwachten tot zaligheid"? Zeggen wij nu tegen elkaar, als we in blijdschap samen zijn: "Ja, onze Heere komt"?

Dit zou niet alleen een profetie moeten zijn die wij met zekerheid geloven, maar ook een tafereel dat in onze ziel is afgebeeld en een gebeurtenis waar wij van harte naar uitzien. In mijn gedachten heb ik mij vaak een voorstelling gemaakt van die ontzaglijke gebeurtenis. Maar wat nog beter is, mijn geloof heeft het beseft. Ik heb de wagenwielen van de Heere horen naderen en ik heb mijn huis opengesteld om Hem te ontvangen. Ik heb gevoeld hoe de grote wolk die Hem zal dragen, mijn wereldsgezindheid heeft overschaduwd. Ik hoor zelfs nu in mijn geest het geklank van de laatste bazuin. Dat luide bazuingeschal brengt mijn ziel in beweging en geeft kracht aan mijn leven. Ik bid God dat ik mij meer en meer mag laten beïnvloeden door die heerlijke gebeurtenis!

Broeders en zusters, ik nodig u tot dit besef. Een van Christus' volgelingen zei, nadat de Heere was opgestaan, tot zijn vrienden: "De Heere is waarlijk opgestaan". Ik wil dat u met net zoveel zekerheid ervaart dat de Heere werkelijk zal terugkomen.

Ik wenste wel dat wij, als we onze medechristenen ontmoeten, tegen elkaar zouden zeggen: "Zie, Hij komt!" We weten zeker dat Hij zal terugkomen en dat Hij onderweg is, maar het zou van onschatbare waarde zijn als we daar een levendiger besef van zouden hebben.

Een vurige boodschap

Deze komst dient vurig te worden verkondigd. Johannes zegt niet kalmpjes: "Hij komt", maar Hij roept vol vuur: "Zie, Hij komt!"

Zoals de heraut van een koning zijn boodschap aankondigt met een trompetstoot om de aandacht te vragen, zo roept Johannes: "Zie!" Zoals een stadsomroeper vanouds gewend was zoiets te roepen als "Hoort en zegt het voort!" om aandacht te vragen voor zijn aankondiging, zo roept Johannes in ons midden: "Zie, Hij komt!" Hij trekt de aandacht met dat ene woordje: "Zie!"

Het was niet zomaar iets wat Johannes zei en hij wilde ook niet dat wij er als zodanig mee zouden omgaan. Hij verkondigt de boodschap met zijn hele hart. Hij verkondigt haar overluid, hij verkondigt haar ernstig en hij verkondigt haar met gezag: "Zie, Hij komt".

Een herhaalde boodschap

Geliefden, afgezien van de eerste komst van de Heere zou er geen enkele waarheid vaker moeten worden verkondigd dan Zijn wederkomst. Zijn eerste komst is niet in de volle lengte en breedte uit te stellen als men de wederkomst uit het oog verliest. Bij het Heilig Avondmaal kunt u het lichaam van de Heere niet onderscheiden, tenzij u Zijn eerste komst mag onderscheiden, maar u kunt ook Zijn beker niet ten volle drinken, tenzij u Hem hoort zeggen: "Totdat Ik zal komen".

U moet zowel achteruit als vooruit zien. Zo moet het ook in al onze preken zijn. Wij moeten Christus aan het kruis en op de troon zien. Wij moeten levendig beseffen dat Hij, Die eenmaal is gekomen, zal wederkomen. Anders vervallen wij in al onze woorden tot eenzijdigheid. Onze prediking is maar kreupel als wij een van beide komsten buiten beschouwing laten.

Een overtuigende boodschap

Bovendien moet deze waarheid overtuigend gepreekt worden. "Zie, Hij komt". Er staat niet: "Misschien zal Hij komen" of "Wellicht verschijnt Hij nogmaals". "Zie, Hij komt". Deze woorden zouden dogmatisch verkondigd moeten worden als een absolute waarheid, die wordt doorleefd in het hart van de man die haar verkondigt.

Alle profeten hebben gezegd dat Hij zal komen. Vanaf Henoch tot de laatste profeet wiens woorden werden geïnspireerd, verklaarden ze: "Zie, de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden heiligen". U zult er niet een vinden die met goddelijk gezag heeft gesproken, die niet direct of indirect zegt dat de Zoon des mensen zal komen en dat de menigten die geboren zijn uit vrouwen, voor Zijn rechterstoel zullen worden gedaagd om vergelding te ontvangen voor hun daden. Alle beloften gaan gepaard met deze profetie: "Zie, Hij komt".

Hij heeft ons Zelf Zijn woord gegeven en daarom mogen wij er dubbel van verzekerd zijn. Hij heeft ons Zelf verteld dat Hij zal terugkomen. Hij heeft Zijn discipelen er vaak van verzekerd dat Hij, als Hij bij hen vandaan zou zijn gegaan, weder zou komen. Hij heeft ons als een aandenken het Heilig Avondmaal nagelaten, dat gevierd moet worden totdat Hij komt. Elke keer als wij het brood breken, worden wij herinnerd aan het feit dat deze instelling, hoewel het een heerlijke instelling is, toch tijdelijk is en niet meer gevierd zal worden wanneer onze afwezige Heere weer in ons midden is.

Wat, geliefden, zou Christus kunnen verhinderen te komen? Toen ik deze woorden "Zie, Hij komt" bestudeerde en overdacht, heb ik tegen mezelf gezegd: Ja, Hij komt. Wie zal Hem daarvan weerhouden? In Zijn hart is Hij bij Zijn Kerk op aarde. Op de plaats waar Hij de strijd heeft gestreden, wil Hij de overwinning vieren. Zijn "vermakingen zijn met der mensen kinderen". Hij en al Zijn heiligen verwachten de dag van Zijn komst. De aarde zucht, smartelijk uitziend naar Zijn komst, haar verlossing. De schepping wordt enige tijd aan de ijdelheid onderworpen, maar als de Heere wederkomt zal de schepping zelf ook "vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods".

Als Hij niet reeds eenmaal was gekomen, zouden we ons kunnen afvragen of Hij nogmaals zou komen. Wees er echter zeker van dat Hij, Die eens in Bethlehem kwam, Zijn voeten weer op de Olijfberg zal zetten. Twijfel er niet aan dat Hij, Die kwam om te sterven, ook zal komen om te regeren. Kwam Hij om "veracht en de onwaardigste onder de mensen" te worden, waarom zouden we dan betwijfelen of "Hij zal komen om ... wonderbaar te worden in allen die geloven"? Er is geen enkele reden om aan Zijn wederkomst te twijfelen.

Een persoonlijke boodschap

Lieve vrienden, het feit dat Hij zal wederkomen, moet onderwezen worden als iets wat ons persoonlijk raakt. "Zie, Hij komt met de wolken". Zie het voor u, kijk ernaar, denk erover na. Het is de moeite waard. Het raakt u persoonlijk. Overdenk dit steeds weer opnieuw. "Hij komt". Hij zal hier zo spoedig zijn dat het er in de tegenwoordige tijd staat: "Hij komt". Die aardbeving, die zons- en maansverduistering, dat vlieden van de hemel en de aarde van voor Zijn aangezicht - dit alles is zo dichtbij, dat Johannes het beschrijft alsof het al gebeurde. "Zie, Hij komt".

De gedachte die hierachter ligt, is dat Christus al onderweg is. Alles wat Hij in Zijn voorzienigheid en genade doet, is een voorbereiding op Zijn komst. De hele geschiedenis van de mensheid, alle grote beslissingen van Zijn heerlijke majesteit waarmee Hij alle dingen regeert - alles neigt naar de dag van Zijn komst. Denk niet dat Hij Zijn komst vertraagt om dan plotseling hier overhaast te verschijnen. Hij heeft in Zijn ondoorgroenlijke wijsheid het ogenblik bepaald. Wij weten niet wat Hem ertoe beweegt nog niet te komen, maar de Heere weet het en dat is genoeg.

U wordt ongerust omdat er nu bijna tweeduizend jaar zijn verstreken sinds Zijn Hemelvaart, terwijl Jezus nog niet is teruggekomen; maar u weet niet wat er allemaal nog moet gebeuren en hoeveel tijd er absoluut noodzakelijk is voor de plannen van de Heere. Het zijn geen geringe zaken die deze grote tijdspanne hebben gevuld: de tussenliggende eeuwen zijn vol wonderen geweest.

In de hemel zelf moeten er misschien nog wel duizend dingen gebeuren voordat het einde kan komen. Als onze Heere komt, zal blijken dat Hij zo spoedig is gekomen als Hij in Zijn oneindige wijsheid kon. Hij kan Zich niet anders gedragen dan wijs, volmaakt, goddelijk. Hij kan niet worden bewogen door vrees of woede zodat Hij haastig zou handelen, wat u en ik maar al te vaak doen. Hij woont in de vrijheid van de eeuwigheid en in de doorluchtigheid van Zijn almacht. Hij hoeft Zijn werk niet in dagen, maanden en jaren in te delen omdat Hij Zijn levenswerk anders niet af zou krijgen. Nee, omdat Hij eindeloos leeft, vordert Hij gestadig. Bij Hem zijn duizend jaren als één dag. Wees er daarom zeker van dat de Heere ook op dit moment onderweg is. Hij zorgt ervoor dat alles zich naar dat einde toe beweegt. Alle dingen werken samen naar dat grote toppunt. Op dit moment, ja al vanaf het moment dat Hij ons verliet, is de Heere bezig met Zijn wederkomst. "Zie, Hij komt!" Hij is onderweg! Hij komt elk uur dichterbij!

Een zichtbare boodschap

En ons wordt verteld dat Zijn komst vergezeld zal gaan van een bijzonder teken: "Zie, Hij komt met de wolken". We zullen ons niet hoeven af te vragen of het echt de Zoon des mensen is, Die gekomen is en of Hij wel echt is teruggekomen. Dit zal geen geheim zijn: Zijn komst zal net zo zichtbaar zijn als die wolken daarginds. In de woestijn was de aanwezigheid van Jehova overdag te zien aan een wolkkolom en 's nachts aan een niet minder zichtbare vuurkolom. Die wolkkolom was een teken dat de Heere in Zijn heiligdom was, tussen de cherubijnen. Zo is het ook met het teken van de wederkomst van de Heere Jezus Christus.

In Gods Woord staat: *"En alsdan zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen en zullen de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels met grote kracht en heerlijkheid"*. Ik kan hier niet alle Schriftgedeelten aanhalen waaruit blijkt dat onze Heere zal terugkeren "op de wolken" of "met de wolken", maar die zijn er in overvloed. Is dat niet omdat Zijn wederkomst vol majesteit zal zijn? Hij zal rijden op de wolken. Hij komt met grote heirlegers, die veel heerlijker zijn dan enig leger dat een aards vorst ooit voor zich zal kunnen laten strijden.

Hij komt met wolken van engelen, cherubijnen, serafijnen en alle hemelse heirlegers. Met alle natuurkrachten, donderwolken en zware stormen zal de Heere van allen triomferend terugkeren om de wereld te oordelen. In die vreselijke strijd zal Hij op de wolken staan, in die dag waarin Hij Zichzelf zal ontdoen van Zijn vijanden, waarin Hij hen met Zijn donder van de aarde zal slingeren en hen door het vuur van Zijn bliksem zal verteren. De hemel zal zich in volle glans en luister verzamelen bij de grote wederkomst van de Heere, die gepaard zal gaan met het grootste natuurgeweld. Jezus zal niet komen als de Man van smarten, veracht en de onwaardigste onder de mensen. Nee, Hij zal komen zoals Jehova kwam op de Sinaï, omringd door dikke wolken en een vreselijke donkerheid. Zo zal de wederkomst zijn van Hem, Wiens komst ook het laatste oordeel zal zijn.

Een machtige boodschap

De wolken dienen niet alleen om de majesteit, maar ook om de kracht van Zijn wederkomst te tonen. *"Geeft Gode sterkte; Zijn hoogheid is over Israël, en Zijn sterkte in de bovenste wolken"*. Van ditzelfde koninklijke teken schrijft ook de profeet Daniël: *"Verder zag ik in de nachtgezichten, en zie, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen Zoon"*. Niets minder dan goddelijk is de heerlijkheid van de Zoon van God, Die eenmaal geen plaats had waar Hij het hoofd kon neerleggen. De meest verheven zaken in de natuur zullen dienen voor de verheerlijking van de terugkerende Koning.

"Zie, Hij komt". Niet in de luiers van Zijn kindertijd, niet met de vermoedheid van Zijn volwassenheid, of met de schande van Zijn sterven, maar met de heerlijkste tapijten van de hemelzalen. De rijkste versierselen van de goddelijke troonzaal zullen Zijn statige komst vergezellen.

Een beangstigende boodschap

De wolken wijzen ook op de verschrikking die Zijn komst met zich mee zal brengen voor de goddelozen. Zijn heiligen zullen samen met Hem in de wolken worden opgenomen, om de Heere te ontmoeten in de lucht; maar de wolken zullen degenen die op aarde achterblijven niets dan duisternis geven en angst inboezemen.

Dan zullen de onboetvaardigen dit angstige tafereel voor hun ogen zien gebeuren: "de Zoon des mensen ..., komende op de wolken des hemels. De wolken zullen hen vervullen van angst. En terecht, want die wolken zullen barsten van wraak en zullen de oordelen over hun hoofden uitgieten. Zijn grote witte troon, hoewel heerlijk en hoopgevend voor Zijn volk, zal door diezelfde glans en reinheid vanwege Zijn vlekkeloze rechtvaardigheid, alle hoop de bodem inslaan van hen die hebben gedacht dat zij wel konden zondigen zonder gestraft te hoeven worden. *"Zie, Hij komt met de wolken"*.

Ik hoef hier gelukkig niet over te fantaseren. Het zou erg zijn als iemand over dit onderwerp zijn fantasie te veel de vrije loop zou laten. Dat zou dit heerlijke onderwerp zeer schaden. Dit onderwerp dient in alle eenvoud bij eenieder op het hart gebonden te worden. Denk eens een ogenblik goed na en laat de betekenis tot u doordringen. Jezus Christus komt terug in weergaloze en heerlijke majesteit. Als Hij wederkomt, zal Zijn troon ver verheven zijn boven alle aanvallen van Zijn vijanden, de vervolgingen van de goddelozen en het gespot van Zijn haters. Hij komt op de wolken des hemels en wij zullen getuige zijn van Zijn komst. Laten we daar eens wat dieper op ingaan.

2. Iedereen zal Hem zien

Mijn tweede gedachte naar aanleiding van deze tekst is dat de wederkomst van de Heere door iedereen zal worden gezien. *"Zie, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben"*. In mijn ogen laat het woord "alle" geen ruimte voor uitzonderingen. Niemand wordt buitengesloten. "Alle oog zal Hem zien".

Met natuurlijke ogen

Ten eerste leid ik uit deze woorden af dat Hij zo zal komen, dat dit werkelijk zichtbaar is. Als de wederkomst een geestelijke openbaring zou zijn die alleen merkbaar zou zijn in de gedachten van de mens, dan zou er hebben gestaan: "Iedereen zal Hem opmerken". Maar dat staat er niet. We lezen: "Alle oog zal Hem zien". Welnu, in onze gedachten kunnen wij geestelijke dingen zien, maar het oog kan alleen maar iets zien wat stoffelijk en zichtbaar is. De Heere Jezus Christus zal niet in geestelijke zin komen, want in die zin is Hij al hier. Maar Zijn komst is werkelijk en stoffelijk, want "alle oog zal Hem zien", ook die geesteloze ogen die Hem stekend en vol haat hebben aangezien. Zeg nu niet dromerig tegen uzelf: "O, hier kleeft vast een geestelijke betekenis aan". Doe het onderwijs van de Heilige Geest niet teniet door de gedachte dat er een geestelijke openbaring zal komen van de Christus Gods en dat Hij dus niet werkelijk zal wederkomen. Dan doet u de Bijbel geweld aan. De Heere Jezus zal bij de wederkomst net zo werkelijk naar de aarde komen als bij Zijn eerste komst. De Christus Die een stuk van een gebraden vis en van honingraten at nadat Hij uit de dood was opgestaan; de Jezus Die zei: "Tast Mij aan en ziet, want een geest heeft geen vlees en benen, gelijk gij ziet dat Ik heb" - "deze Jezus ... zal alzo komen", met een stoffelijk lichaam, op de wolken des hemels. Zoals Hij is opgevaren, zo zal Hij ook neerdalen. Hij zal werkelijk gezien worden. Deze woorden kunnen we echt niet anders lezen.

"Alle oog zal Hem zien". Ja, ik verwacht dat ik mijn Heere Jezus werkelijk met deze ogen zal zien, net zoals Job, die, hoewel reeds lang geleden ontslapen, een gelovige verwachting koesterde: *"Als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen"*. Hij geloofde dat hij het met zijn ogen - en niet met die van een ander - zou kunnen zien. Er zal een werkelijke opstanding van het lichaam zijn - al twijfelen de moderne geleerden daaraan. Wij zullen Jezus met onze eigen ogen zien. Wij zullen ons niet in een land van vage, dromerige, zweverige verbeeldingen bevinden waarin wij wel iets kunnen opmerken maar niet kunnen zien. Wij zullen geen mysterieuze, vage, ongrijpbare wezens zijn. Nee, wij zullen onze heerlijke Koning werkelijk zien. Zijn komst zal geen spookvoorstelling of hersenschim zijn. Geen enkele dag zal ooit realistischer zijn dan de dag des oordeels. Geen tafereel zal ooit werkelijker zijn dan de Zoon des mensen, zittend op de troon van Zijn heerlijkheid. Zult u dit ter harte nemen, zodat u de kracht ervan mag ervaren? We drijven tegenwoordig veel te ver af van de feiten en laten ons meevoeren naar het rijk van mythen en fabelen. "Alle oog zal Hem zien". Dat heeft niets te maken met waanideeën.

Met allerlei soorten ogen

Let erop dat allerlei soorten mensen Hem zullen zien: "Alle oog zal Hem zien" - de koning en de landman, de geleerdste en de eenvoudigste. De mensen die te voren blind waren, zullen zien als Hij verschijnt. Ik weet van een blindgeboren man die onze Heere hartelijk liefhad en er zó intens blij van kon worden dat zijn ogen afgezonderd waren voor zijn Heere. Hij zei: "De eerste die ik ooit zal zien is de Heere Jezus Christus. Het eerste wat mijn genezen ogen zullen zien, is de Zoon des mensen in Zijn heerlijkheid". Hierin ligt een grote troost voor mensen die nu het zonlicht niet kunnen aanschouwen. Omdat alle oog Hem zal zien, zult u ook de Koning in Zijn schoonheid zien.

Het zal geen aangenaam tafereel zijn voor de mensen die opgeblazen zijn van goddeloosheid en trots. U hebt hier geen boodschap aan, maar toch zult u het moeten zien als Hij komt, of u het nu leuk vindt of niet. Allen die op aarde wonen, zullen misschien niet op hetzelfde moment, maar toch heel zeker de eens gekruisigde Heere aanschouwen. Ze zullen niet in staat zijn zich te verbergen voor Zijn ogen. Ze zullen schrikken, maar het zal hen overvallen, zoals de zon schijnt over de dief, die het liefst in het donker werkt. Ze zullen wanhopig moeten constateren dat ze de Zoon des mensen zien. Ze zullen er zo door overweldigd worden, dat zij het niet zullen kunnen ontkennen.

Ook degenen die reeds lange tijd gestorven zijn, zullen Hem zien. Wat zal dat zijn voor Judas, voor Pilatus, voor Kajafas en voor Herodes! Wat zal dat zijn voor hen die hun leven lang hebben gezegd dat er geen Zaligmaker was en dat ze er geen nodig hadden, of dat Jezus gewoon een mens was en dat Zijn bloed niet kon betalen voor de zonde! Zij die Hem hebben bespot en beschimpt zijn reeds lange tijd gestorven, maar zij zullen net als alle anderen weder opstaan om Hem, Die zij hebben gelasterd, te zien zitten op de wolken des hemels.

Gevangenen krijgen het benauwd als ze de rechter zien. De trompet van het gerechtshof klinkt een crimineel niet bepaald als muziek in de oren. Maar u zult het moeten horen, o onboetvaardige zondaars! Al ligt u in uw graf, u zult de stem van de Zoon van God horen, tot leven komen en uit het graf komen om weg te dragen hetgeen door het lichaam is geschied, hetzij goed, hetzij kwaad. De dood is voor u geen schuilplaats, de grafsteen kan u niet verbergen, de verrotting kan u niet redden. U zult met uw eigen ogen de Heere zien, Die zowel u als uw medemensen zal oordelen.

Met ogen die Hem doorstoken hebben

In de tekst wordt benadrukt dat Hij ook gezien zal worden door "degenen die Hem doorstoken hebben". Dit zijn allen die Hem aan het hout hebben genageld, maar ook degenen die Zijn zijde met een speer hebben doorstoken - ja, allen die de hand hebben gehad in Zijn wrede kruisiging. Het gaat hier niet eens alleen over deze mensen, maar over nog veel meer. Het zijn er niet weinigen, "die Hem doorstoken hebben".

Wie hebben Hem doorstoken? Wel, zij die ooit zeiden dat ze Hem liefhadden en teruggekeerd zijn naar de wereld. Zij liepen eerst wél, maar wat heeft hen verhinderd? Nu gebruiken ze hun tong om Christus, Die ze eerst zeiden lief te hebben, zwart te maken. Ook zij die door een ongeregelde levenswandel de heilige naam van Jezus smaad hebben aangedaan, hebben Hem doorstoken. Ook zij die Zijn liefde geweigerd hebben, hun geweten hebben toegeschroeid en Zijn bestraffingen in de wind hebben geslagen, hebben Hem doorstoken. Helaas, hoevelen van u doorsteken Hem ook op dit moment, doordat u Zijn heil zo achteloos naast u neerlegt! Ook zij die elke zondag over Hem hebben horen vertellen, maar die alleen hoorders, zichzelf met valse overlegging bedriegende, die hun eigen ziel naar de ondergang leiden in plaats van dat zij zich overgeven aan Zijn oneindige liefde, hebben Zijn tedere hart doorstoken.

Geliefden, ik wenste wel dat ik dit met zoveel overtuigingskracht op uw hart zou kunnen binden, dat u niet langer voort zou willen leven met degenen die Hem hebben doorstoken. Als u nu op Jezus ziet en weent over uw zonden, zal Hij uw zonden wegdoen. Dan zult u niet beschaamd uitkomen als u Hem in die dag zult zien. Al hebt u Hem dan doorstoken, u zult kunnen zingen: "Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed". Maar geliefden, als u Hem blijft doorsteken en tegen Hem blijft vechten, dan zult u Hem in die dag tot verschrikking en tot wanhoop ontmoeten. Hij zal door u en mij worden gezien, hoe slecht we ons ook gedragen. En hoe verschrikkelijk zal dat voor ons zijn!

Ik ben vaak ziek; wie weet hoe snel mijn einde nadert? Ik wil alle lichaamskracht die ik nog heb als God het geeft gebruiken om het Evangelie te verkondigen. Wij weten nooit hoe snel onze levensdraad wordt afgesneden, maar daarna hebben wij nooit meer de kans om onze medemens tot zegen te zijn. Het zou jammer zijn om weggenomen te worden terwijl wij een kans om goed te doen, hebben laten liggen. Daarom smeed ik u in het licht van deze grote waarheid: maak u gereed, want wij zullen beiden de Heere zien op de dag van Zijn wederkomst. Ja, ik zal in die grote menigte staan. Hoe zult u zich dan voelen? U bent er misschien niet aan gewend om naar een plaats van aanbidding te gaan, maar u zult er zijn. Het zal een indrukwekkende dag zijn voor u. Misschien komt u nu niet naar de gezelschappen van Gods kinderen, maar op die dag kunt u niet wegblijven. U zult er zijn, in die grote menigte. U zult de Heere Jezus net zo zien alsof u de enige was die voor Hem stond en Hij zal op u neerzien alsof u de enige was die voor Zijn gerecht was gedaagd.

Denk hier alstublieft eens over na. Overleg deze zaken in uw hart. Zeg het maar vaak tegen uzelf: "Alle oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben".

3. Zijn komst zal verdriet veroorzaken

Mijn derde gedachte is nogal pijnlijk, maar ik moet er toch op ingaan: Zijn komst zal groot verdriet veroorzaken. Wat zegt de tekst over Zijn komst? "Alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven".

Een algemeen verdriet

"Alle geslachten der aarde". Het verdriet zal dus heel algemeen zijn. U dacht misschien dat Christus bij Zijn wederkomst een blijde wereld zal aantreffen, die Hem verwelkomt met gezang en muziek. U dacht misschien dat er enkele goddelozen zullen zijn die Hij in één adem van de wereld blaast, maar dat het grootste deel van de mensheid Hem met vreugde zal ontvangen. Het is heel anders, lees het maar: "Alle geslachten der aarde" - alle soorten mensen op aarde, mensen uit alle volken, tongen en natiën. Ze zullen wenen en klagen en met hun tanden knersen als Hij komt. O, wat een droevig vooruitzicht! Dit is geen blijde profetie, vindt u wel?

Een groot verdriet

Dit verdriet zal heel groot zijn. Ze zullen "rouw bedrijven". Ik ben niet in staat de betekenis daarvan in woorden uit te drukken. Spreek het maar eens langzaam uit en laat de betekenis tot u doordringen. Mannen die in de handen wrijven en luid staan te schreeuwen, oosterse vrouwen die in hun smart hun kleren scheuren en klaaglijk hun stem verheffen. "Alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven". Rouw bedrijven zoals een moeder doet als haar kind is gestorven, wenen zoals een man doet die zonder uitzicht op bevrijding in de gevangenis zit en ten dode is opgeschreven. Zo groot zal het verdriet zijn van alle geslachten der aarde als ze Christus zien komen op de wolken. Als zij zich niet bekeren, dan zullen zij het uitwenen. Zij zullen niet in staat zijn hun smart te onderdrukken of te verbergen. Nee, ze zullen rouw bedrijven en openlijk hun verschrikking tonen. Wat een ontzaglijk geluid zal dat zijn als Jezus in volle kracht en majesteit op de wolk zit en hen voor het gerecht daagt! Dan zullen ze "over Hem rouw bedrijven".

Zal uw stem instemmen met het geweent? Zal uw hart breken in die algemene wanhoop? Hoe zult u ontvlieden? Als u tot de "geslachten der aarde" behoort en u niet bekeert, zult u met de anderen rouw bedrijven. Tenzij u nu tot Christus vlucht, in Hem schuilt en zo een van de hemelingen wordt; tenzij u zich bekeert en een van Zijn verkoren, met bloed gewassen kinderen wordt, die Zijn Naam prijzen omdat Hij hen heeft gewassen van hun zonde, zult u rouw bedrijven voor de rechterstoel van Christus. U zult een van hen zijn.

Uit deze tekst blijkt dat de mensheid niet in zijn geheel zal worden bekeerd als Christus wederkomt. Als dat zo was, zouden ze namelijk geen rouw bedrijven. Dan zouden ze roepen: "Welkom, Zoon van God!" De komst van Christus zou dan zijn zoals in het volgende lied wordt gezongen:

Hoor die kreten van gejuich!

Hoor die luide lofakkoorden!

Jezus beklimt de hoogste plaats.

Voor dit schouwspel zijn geen woorden!

Dat gejuich komt van Zijn volk. Maar volgens de tekst zal het grootste deel van de mensheid wenen en rouw bedrijven, in tegenstelling tot Zijn volk. Stel uw redding daarom geen moment uit, maar geloof nu in Jezus en zoek Hem nu direct als uw Zaligmaker. Als u zich nu in Hem verheugt, zult u zich in die dag des te meer in Hem verblijden; maar als u reden hebt om bij Zijn wederkomst rouw te bedrijven, dan kunt u daar beter direct mee beginnen.

Loze verwachtingen

Nog een enkel woord. Het is zeker dat de mens, op het moment dat Jezus in het laatste der dagen zal komen, geen grote dingen van Hem verwacht. U weet dat er tegenwoordig gesproken wordt over "een bredere hoop". Zij die deze filosofie verspreiden, bedriegen de mensen met de ijdele droom van bekering en herstel na de dood, een verzinsel dat op geen enkele wijze door de Bijbel te onderbouwen is. Als de geslachten der aarde zouden uitsterven en ophouden te bestaan wanneer Christus wederkomt, dan zouden ze juichen in plaats van rouw bedrijven omdat ze aan de toorn van God zouden ontkomen. Zou elke ongelovige niet zeggen: "Dat is precies wat ik wens"? Als Zijn wederkomst gepaard zou gaan met een algemeen herstel en een algemene verlossing van zielen die lange tijd gevangen hebben gezeten, zouden zij dan rouw bedrijven? Als Jezus zou komen om een algemeen herstel aan te kondigen, dan zouden ze geen rouw bedrijven, maar juichen van vreugde.

Zijn wederkomst zal de onboetvaardige zondaars wanhopig maken en dáárom zullen ze over Hem rouw bedrijven. Als Zijn eerste komst u het eeuwige leven niet heeft gegeven, dan zal Zijn wederkomst u dat ook niet geven. Als u zich niet verscholen hebt in Zijn wonden toen Hij kwam als uw Zaligmaker, zal er voor u geen schuilplaats zijn als Hij komt als uw Rechter. Ze zullen klagen en rouw bedrijven, omdat ze de Heere Jezus hebben verworpen en daarmee hun laatste mogelijkheid van redding de rug toe hebben gekeerd.

Waarom zullen ze "over Hem rouw bedrijven"? Is het niet omdat ze Hem zullen zien in Zijn heerlijkheid, terwijl ze zich herinneren hoe ze Hem versmaad en veracht hebben? Ze zullen Hem zien komen om hen te oordelen, terwijl ze zich herinneren dat Hij ooit aan hun deur stond met genade in Zijn handen en zei: "Doe Mij open", maar dat ze Hem niet binnenlieten. Ze hebben Zijn bloed verworpen; ze hebben Zijn gerechtigheid verworpen; ze hebben Zijn heilige naam onteerd. Nu moeten ze rekenschap afleggen van hun goddeloosheid. Ze hebben Hem spottend buiten de deur gehouden, maar als Hij komt, zullen ze ontdekken dat ze Hem niet langer buiten de deur kunnen houden. De dagen van kinderspel en dwaas uitstel zijn voorbij. Nu moeten ze definitief rekenschap afleggen van hun leven. Zie, de boeken worden geopend! Ze worden wanhopig als ze worden herinnerd aan hun zonden en zullen beseffen dat ze zorgvuldig zijn bijgehouden. Ze moeten rekenschap afleggen. Ongewassen en ongereinigd zullen ze geen rekenschap kunnen afleggen zonder te weten dat het oordeel zal zijn: "Gaat weg van Mij, gij vervloekten". Dit is de reden waarom ze over Hem rouw zullen bedrijven.

O lieve mensen, met alle liefde van mijn hart zou ik u aangename dingen willen verkondigen, maar dat is mijn opdracht niet. Ik hoef het nu ook weer niet zo erg te vinden dat ik geen slap evangelie voor u heb, want er zijn er al zo veel die daar mee rondgaan, ten koste van u. Omdat ik uw onsterfelijke zielen liefheb, durf ik u niet te vleien. Omdat ook ik hiervan op die grote dag rekenschap moet afleggen, moet ik u de waarheid vertellen.

Ga nu direct op zoek naar Gods genade. Het doet me pijn, maar ik heb dit geschreven om u te smeken: laat u met God verzoenen! "Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op de weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen die op Hem betrouwen".

Ziet u echter niets in mijn Heere Jezus? Hij zal toch wel komen. Hij is al onderweg en als Hij er is, dan zult u "over Hem rouw bedrijven". O, zoek toch Zijn vriendschap, zodat u Hem met blijdschap zult ontmoeten! Geloof en u zult leven.

Dat God uw ziel nu, op dit moment, zou redden, Zijn Naam tot eer.

Amen.

Het loon van de rechtvaardigen

31 En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid.

32 En vóór Hem zullen al de volken vergaderd worden, en Hij zal hen van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt.

33 En Hij zal de schapen tot Zijn rechterhand zetten, maar de bokken tot Zijn linkerhand.

34 Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen die tot Zijn rechterhand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërf dat Koninkrijk hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld.

35 Want Ik ben hongerig geweest en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest en gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij geherbergd.

36 Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed; Ik ben krank geweest en gij hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en gij zijt tot Mij gekomen.

Mattheüs 25:31-36

Het is heilzaam voor onze ziel om zich eens boven deze zondige wereld te verheffen tot voorname en aangename goed. "De zorgvuldigheden dezer wereld en de verleiding des rijkdoms" staan gereed om al het goede in ons te verstikken en maken ons ontevreden en zwaarmoedig, of wellicht trots en vleselijk. Het is goed als we deze doornen en distels bestrijden, want het hemelzaad dat daartussen wordt gezaaid, belooft niet veel vruchten. Ik ken geen betere sikkel om ze af te maaien dan de gedachte aan het toekomstige koninkrijk.

In de Zwitserse valleien zijn veel bewoners misvormd en dwergachtig. Ze zien er ongezond uit omdat de atmosfeer is bedorven door schadelijke dampen en een benauwde, stilstaande lucht. Je reist er zo snel mogelijk doorheen en bent blij als je er voorbij bent. Bovenin de bergen vind je een sterk ras, dat de heldere, frisse lucht inademt die hen aan komt waaien van de ongerepte sneeuwtoppen van de Alpen. Het zou goed zijn voor hun gezondheid als de bewoners uit de valleien af en toe hun woonplaats tussen de moerassen eens achter zich konden laten om zich te goed te doen aan de gezonde lucht op de hogere plaatsen. Tot zo'n klimtocht nodig ik u nu. Moge Gods Geest ons dragen op arendsvleugelen, zodat wij de nevel van angst, de koorts van benauwdheid en alle aardse kwalen in deze aardse vallei mogen achterlaten, om ons te verheugen op de bergen van vreugde en zaligheid die ons te wachten staan, waar wij voor eeuwig zullen mogen wonen, eindeloos gelukkig! Dat God ons los zou willen maken, de koorden die ons aan deze aarde vastbinden door zou willen snijden, om te mogen klimmen! We zijn vaak als een arend die aan de rotsen is geketend. In tegenstelling tot de arend, gaan we echter van onze ketens houden en als het er echt op aan komt, zijn we bang als ze worden doorgeknipt. Ons lichaam kan nu de ketens van het sterfelijk leven niet ontvluchten, maar moge God ons uit genade geven dat onze geest eens mag ontsnappen. Laat het lichaam maar als een dienstknecht aan de voet van de heuvel staan, maar laat onze ziel met Abraham de berg beklimmen om gemeenschap te hebben met de Allerhoogste.

Bij de behandeling van deze tekst vraag ik uw aandacht voor:

1. De omstandigheden die het loon van de rechtvaardigen omringen.
2. Het deel van de rechtvaardigen.
3. De erfgenamen zelf.

1. De omstandigheden van ons loon

We lezen: "Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid". Hieruit blijkt dat wij nog enige tijd op onze beloning moeten wachten. Net als de huurling moeten wij eerst ons werk doen, om 's avonds ons loon te ontvangen. Te veel christenen verwachten nu reeds loon op hun arbeid. Als ze iets goeds hebben gedaan, beroemen ze zich alsof ze hun loon al hebben gekregen.

Net als de discipelen, die tegen de Heere zeiden: "Heere, ook de duivelen zijn ons onderworpen in Uw Naam", zijn ze veel te veel gericht op aardse voorspoed, terwijl de Meester hun leerde dat ze bijzondere gebeurtenissen niet als hun beloning moesten beschouwen, omdat dat niet altijd het geval is. Christus zei: "Doch verblijdt u daarin niet, dat de geesten u onderworpen zijn; maar verblijdt u veelmeer dat uw namen geschreven zijn in de hemelen".

Vrucht op de bediening is in feite niet de beloning van de christelijke dienaar. Het is een rijk pand, maar het loon ligt nog te wachten. Beschouw de achting van uw medemens niet als de beloning voor uw goedheid, want u zult vaak het tegenovergestelde zien. Zelfs uw beste daden en motieven worden vaak verkeerd begrepen. Als u uw loon hier op aarde verwacht, dan wil ik u waarschuwen met de woorden van de apostel: "Indien wij alleenlijk in dit leven op Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen". Andere mensen krijgen hun beloning in het heden. Zelfs de farizeeër krijgt zijn deel: "Voorwaar zeg Ik u: Zij hebben hun loon weg"- maar wij krijgen hier niets.

Het deel van de christen is dat hij wordt veracht en verworpen. Zelfs onder medechristenen zal hij niet altijd een goede naam hebben. Zelfs van Gods kinderen ontvangen wij geen onvoorwaardelijke gunst of volkomen liefde. Als u bij de bruid van Christus zoekt naar uw loon, dan loopt u uw loon mis. Als u denkt dat u uw kroon moet ontvangen van uw broeders in de bediening, die uw werken kennen en die in uw beproevingen met u zouden moeten meeleven, dan hebt u het mis. Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, dan zult u uw loon ontvangen - niet vandaag, morgen of wanneer dan ook in deze wereld. Beschouw niets wat u ontvangt, geen enkele eer die u krijgt als beloning op het dienen van uw Meester. Uw loon krijgt u pas "wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid".

Denk er eens met blijdschap aan door welk een heerlijk Persoon de beloning wordt geschonken. Er staat: "Wanneer de Koning komen zal". Geliefden, we hebben de hovelingen van de koning lief. We zijn blij dat we daar zelf toe mogen behoren. Het is geen kleinigheid om Hem te dienen Wiens hoofd, hoewel eens gekroond met doornen, nu is gekroond met eer en heerlijkheid.

Het is echter een verblijdende gedachte dat het uitdelen van de beloning niet wordt overgelaten aan de hovelingen. De engelen zullen er zijn en de geliefden van de Koning zullen er zijn; maar de hemel is door hen niet toebereid en wordt door hen niet geschonken. Hun handen zullen ons niet kronen. Wij zullen instemmen met hun gezang, maar hun gezang is niet onze beloning. Wij zullen met hen buigen en zij met ons. Zij zullen ons echter ons loon niet kunnen geven. Die schitterende kroon is veel te zwaar voor een engel en die zegen is veel te zoet om door een hemeling te worden uitgesproken. De Koning Zelf moet het zeggen: "Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht".

Wat zegt u hierop, mijn geliefden? U hebt de neiging om u tot Gods dienaren te wenden, om de goedkeuring van de predikant, om een liefdevolle blik van uw ouders, om een compliment van uw collega te ontvangen. U hecht aan dit alles veel waarde - en ik neem u dat niet kwalijk - maar het kan u teleurstellen. Beschouw deze zaken daarom nooit als de beloning. U moet wachten tot de Koning komt. Dan zijn het niet uw broeders, uw predikers, uw ouders, uw helpers maar dan is het de Koning Zelf, Die tegen u zal zeggen: "Komt, gij gezegende".

Hoeveel glans geeft dit aan de hemel! Christus Zelf zal ons de hemel schenken. Dit maakt de zegen dubbel zo rijk! De zegen zal vloeien van Zijn eigen lippen, die druppelen van mirre en overvloeien van honing. Geliefden, Christus Die voor ons een vloek werd, zal ons de zegen geven. Bewaar dit maar als een zoete bete onder uw tong.

De hoedanigheid waarin onze Heere Jezus zal verschijnen, is van groot belang. Jezus zal dan werkelijk worden geopenbaard als "de Koning". "Alsdan zal de Koning zeggen ..." Onze diensten hebben wij Hem bewezen als onze Koning; daarom geeft Hij ons ook de beloning als Koning. Wij moeten ons daarom voorafgaand aan Zijn wederkomst vragen stellen om onszelf te onderzoeken: Aangezien de Koning geen dienaren van een andere vorst beloont, ben ik dan wel Zijn dienaar? Is het mij tot blijdschap om aan Zijn poorten te wachten en net als Mordechai aan het hof van Ahasveros aan de dorpel van Zijn deur te zitten? Zeg het maar, ziel, dient u de Koning? Ik bedoel hier geen aards koning of koningin - die hebben misschien trouwe dienaren als onderdanen - maar de Heere Jezus Christus, de Koning der koningen, heeft heiligen tot Zijn dienaren. Ben u een heilige? Als u dat niet bent als Hij komt, dan is er voor u geen beloning.

Meer dan ooit verlang ik er hartelijk naar Christus' koninklijk ambt te erkennen. Met grote vreugde kan ik preken hoe Christus aan het kruis stierf. "Het zij verre van mij dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus". Ik wil echter zelf ervaren dat Hij op de troon zit, in mijn hart regeert, het recht heeft om met mij te doen wat Hij wil. Ik wil in dezelfde gesteldheid zijn als Abraham, die, toen God sprak - al zei Hij dat hij zijn eigen zoon Izak moest gaan offeren - geen vragen stelde, maar eenvoudig zei: "Hier ben ik".

Geliefden, sta ernaar de macht van de Koning te erkennen en te ervaren. Als u dat niet doet en Hij komt, dan zal Hij u niet erkennen als Zijn dienaar, omdat u Hem niet hebt erkend als uw Koning. De Koning zal de beloning waarover in deze tekst wordt gesproken alleen geven aan Zijn dienaren.

Laten we verder gaan. "Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid". Dit is onbevattelijk. Maar dit weten we - en het is het lieflijkste wat wij ooit kunnen weten - dat wij, als wij deelhebben aan Jezus in Zijn versmaadheid, ook deel zullen hebben aan de heerlijkheid die Hem zal omringen. Bent u, geliefden, één met Christus Jezus? Bent u vlees van Zijn vlees en been van Zijn benen? Bent u wezenlijk met Hem verbonden? Dan bent u nu met Hem in Zijn versmaadheid. U hebt Zijn kruis op u genomen en bent met Hem uitgegaan "buiten de legerplaats", Zijn smaadheid dragende. U zult zonder twijfel met Hem zijn wanneer het kruis wordt verwisseld voor de kroon. Oordeel zelf maar: als u niet met Hem bent in de wedergeboorte, dan zult u ook niet met Hem zijn als Hij komt in Zijn heerlijkheid.

Als u terugdeinst voor de zwarte zijde van de gemeenschap met Christus, dan zult u haar heerlijke, gelukkige tijd ook niet verstaan, wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem. Wat hoor ik, zullen de engelen met Hem zijn? Toch neemt Hij geen engelen aan; Hij neemt het zaad van Abraham aan. Zijn de heilige engelen met Hem?

Kom, mijn ziel, dan kunt u niet ver van Hem zijn. Als Zijn vrienden en Zijn burenen worden samengeropen om Zijn heerlijkheid te zien, wat denk u dat er dan met u zal gebeuren als u met Hem bent getrouwd? Zult u op een afstand staan? Hoewel het de dag des oordeels zal zijn, kunt u toch niet ver zijn van het hart dat niet alleen engelen in Zijn nabijheid toelaat, maar ook u heeft toegelaten in Zijn gemeenschap. Heeft Hij niet tegen u gezegd: "Ik zal u Mij ondertrouwen in geloof; en gij zult de HEERE kennen"? Hebben Zijn lippen het niet gezegd: "Ik heb u getrouwd, Mijn lust is aan u"? Als dan de engelen - zij zijn slechts vrienden en burenen - met Hem zullen zijn, is het toch meer dan zeker dat Zijn eigen lieve Hefziba, in wie al Zijn lust is, dichtbij Hem zal zijn en deel zal hebben aan Zijn heerlijkheid. Wanneer Hij komt in Zijn heerlijkheid en wanneer Zijn gemeenschap met de engelen openbaar komt, dan zal ook Zijn gemeenschap met de Kerk door allen gezien worden.

"Dan zal Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid". Dit is een herhaling van de reden waarom dit uw en mijn tijd is om de beloning van Christus te ontvangen als wij tot Zijn trouwe dienaren behoren. Als Hij op Zijn troon zit, is het niet gepast dat Zijn geliefden in het moeras wegzinken. Toen Hij versmaad werd, waren ze met Hem; als Hij op de gouden troon zit, zullen ze ook met Hem zijn. Er zou geen eenheid zijn - de gemeenschap met Christus zou een verzinsel zijn - als het niet zeker was dat zij, als Hij op de troon zit, ook op de troon zullen zitten.

Ik wil nu uw aandacht vestigen op een bijzondere omstandigheid aangaande het tijdstip van de beloning. Het loon wordt niet geschonken voordat Hij de schapen van de bokken heeft gescheiden. Als ik een kind van God ben, dan ontvang ik mijn loon niet als ik nog verenigd ben met de goddelozen. Op aarde zult u Christus nooit ten volle genieten, hoe los u ook bent van de wereld. Wees er echter zeker van dat de weg van afzondering, al lijkt het geen gemakkelijke weg en al zal deze weg zeker vervolging en het verlies van vrienden tot gevolg hebben, toch de gelukkigste weg is. Bent u een wereldgelijkvormig christen die een heel eind met de wereld mee kunt? Zoals u nu bent, zult u niets kennen van de inwendige vreugde van hen die in eenzame maar zeer liefdevolle gemeenschap met Jezus verkeren.

Hoe dichter u bij de wereld bent, hoe verder u van Christus bent. Hoe hartelijker u de scheidbrief geeft aan alles waar uw ziel zich op zou kunnen zetten, hoe inniger uw gemeenschap met uw Heere is. "Vergeet uw volk en uws vaders huis. Zo zal de Koning lust hebben aan uw schoonheid; dewijl Hij uw Heere is, zo buig u voor Hem neder". Het is een veelzeggend feit dat de Koning eerst de schapen van de bokken scheidt, voordat Hij zegt: 'Komt, gij gezegenden.

Hoewel de rechtvaardigen reeds als ontlichaamde zielen een zaligheid hebben genoten, zal hun zaligheid pas volkomen zijn als hun lichaam wordt opgewekt uit het graf, als de Herder verschijnt om voor eens en voor altijd een onoverbrugbare kloof te slaan tussen hen en de godvergetende heidenen.

Nu dan, geliefden, al deze omstandigheden komen samen hier op neer: de beloning voor het volgen van Christus wordt niet in het heden geschonken, wordt niet op aarde geschonken, wordt niet door mensen geschonken, wordt niet door de hoogheden van deze wereld geschonken en wordt zelfs niet door Jezus geschonken, zolang wij hier beneden zijn.

De heerlijke kroon die de Heere Zijn volk genadig zal geven, wordt bewaard voor de wederkomst, "wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem". Wacht maar geduldig, wacht maar met een verwachtingsvol uitzien, want Hij zal komen. Hoe zalig zal die dag zijn!

2. Het deel van de rechtvaardigen

We gaan nu naar het tweede punt, namelijk het deel dat de rechtvaardigen zullen ontvangen. Elk woord geeft stof tot nadenken. Ik zal er geen diepgravende studie van maken, maar kort een blik werpen op het geheel.

Aan Zijn rechterhand

De rechtvaardigen krijgen hun loon pas als de Meester dat zegt, maar hun plaats geeft er al een voorafschaduw van. Hij zet de schapen aan Zijn rechterhand. De hemel is een plaats van de hoogste waardigheid, die met gezag wordt toegekend en waarin Gods genoegdoening openlijk wordt genoten. Naar het oordeel van het geloof zijn Gods heiligen altijd aan Zijn rechterhand, maar dán zal dat veel duidelijker zichtbaar zijn. God scheidt er behagen in dicht bij Zijn volk te zijn en plaatst hen in Zijn nabijheid, in een plaats van bescherming.

Soms lijkt het alsof de heiligen aan Zijn linkerhand staan. Sommigen van hen hebben het zeker minder gemakkelijk dan wereldse mensen. "Ik heb gezien een gewelddrijvende goddeloze, die zich uitbreidde als een groene inlandse boom". "Hun ogen puilen uit van vet; zij gaan de inbeeldingen des harten te boven". Maar Zijn volk drinkt hier vaak "wateren eens vollen bekens"; hun spijs en drank zijn vaak bitter van alsem en gal.

De wereld staat nu op zijn kop, maar het Evangelie is bezig haar weer rechtop te zetten. Als de dag der genade voorbij is en de dag der heerlijkheid aanbreekt, dan zal zij zeker weer rechtop staan. Zij die in schaapsvellen en geitenvellen hebben geleefd, zullen bekleed worden met de heerlijkste klederen, en van gedaante worden veranderd zoals de Zaligmaker op de berg Thabor. Dan zullen zij die de wereld niet waardig hebben geacht, in een wereld komen die hun waardig zal zijn. Dan zullen zij die de brandstapels op gejaagd zijn, triomferen op vurige wagens met vurige paarden, om de heerlijke, koninklijke komst van de Meester op te luisteren.

Ja, geliefden, u zult voor eeuwig het voorwerp van Gods vermaak zijn. Niet in een geheime en verborgen gemeenschap, maar uw staat en heerlijkheid zullen openbaar zijn voor alle mensen. Uw vervolgers zullen hun tanden knersen als zij zien dat u een ereplaats bekleedt aan Zijn rechterhand terwijl zij, al genoten ze op aarde veel meer aanzien dan u, zijn veroordeeld tot de laagste plaats. Hoe zal de rijke man tevergeefs op zijn door vuur gekwelde tong bijten als hij ziet hoe Lazarus, de bedelaar van de mesthoop, aan de rechterhand van de eeuwige en onsterfelijke Koning wordt geplaatst! De hemel is een plaats van waardigheid. Daar zullen wij als de engelen zijn, zegt iemand, maar ik geloof dat wij boven hen zullen staan. Staat er niet van Hem Die ons in alles vertegenwoordigt: "Want Hij heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen"? Zelfs de serafijnen, die zo'n hoge positie hebben, zijn niet meer dan "gedienstige geesten", die tot dienst uitgezonden worden om dergenen wil die de zaligheid beërven zullen.

Een welkomstwoord

We zullen nu letten op het welkomstwoord dat de Rechter uitspreekt. Dat woord is: "Komt!" Dit woord is het symbool van het Evangelie. De wet zei: "Ga!" Het Evangelie zegt: "Komt!" De Geest zegt het nodigend; de bruid zegt het biddend; gelovigen zeggen het onophoudelijk, in hun ijver om het goede nieuws te verspreiden.

Uit het feit dat Jezus zegt: "Komt", leren we dat gemeenschap het wezen van de hemel is. "Komt!" U bent zo dichtbij gekomen, dat u zei: "Ik geloof, Heere, kom mijn ongelovigheid te hulp". U hebt op Hem gezien aan het kruis en werd verlicht. U hebt met Hem het kruis gedragen. U hebt met Zijn lichaam, de kerk, geleden. Komt! Komt voor altijd! Komt voor eeuwig! Verrezenen, komt uit uw graven! Heiligen, komt en verlaat de goddelozen! Komt, staat op van de plaats waar u zich in uw verootmoediging voor de grote witte troon hebt neergeworpen! Komt en draagt Zijn kroon! Komt en zit met Hem op Zijn troon! O, in dat woord schuilt de hemel. Voor eeuwig zult u de Zaligmaker tot uw vreugde horen zeggen: "Komt!"

Ik kan u zeggen dat mijn ziel soms zo overloopt van vreugde, dat ik mij niet meer kan inhouden als mijn lieve Heere tot mijn ziel zegt: "Kom!" Dan zet Hij mij aan Zijn feesttafel, de banier van Zijn liefde wappert boven mijn hoofd. Hij voert mij uit de wereld, ver van alle zorgen en angsten, beproevingen en geneugten, en zet mij op "de top van Amána, van de top van Senir en van Hermon", waar Hij zich aan mijn ziel openbaart.

Als dit "Komt" u van de lippen van de Meester in de oren klinkt, dan zal geen vlees, geen traagheid of zwaarmoedigheid u kunnen weerhouden. Dan zult u voor eeuwig komen. U zult opklimmen om nooit weer af te dalen, maar voor eeuwig blijven klimmen in een zalig Excelsior. Dit eerste woord "Komt" geeft aan dat de hemel een staat van gemeenschap is.

Er staat: "Komt, gij gezegenden". Hieruit blijkt duidelijk dat het gaat om een staat van gelukzaligheid. De rijkste zegen zal hun ten deel vallen: zij krijgen wat hun hart begeert. Hoewel er in hun hart een grote ruimte is gemaakt en hun verlangens geen grenzen meer kennen omdat zij de klemmende invloeden van het verderf en de tijd achter zich hebben gelaten en de eeuwigheid zijn binnengetrepen, toch zullen zij tot in het diepste van hun ziel al het geluk hebben dat zij ooit zouden kunnen bevatten.

Zoveel weten we - en dit is alles wat we weten - ze zijn volkomen zalig. Hun zaligheid putten zij niet uit enige ondergeschikte vreugde maar uit de grote Bron van alle goed. "Komt, gij gezegenden Mijns Vaders". Zij drinken de zuiverste wijn uit de wijnpers zelf, waar de heerlijkste druiven geperst worden. Zij plukken de hemelse vruchten van de onverwelkelijke takken van de onsterfelijke boom. Zij zitten aan de bron en drinken van het verse water dat uit de diepten van Gods hart vloeit. Ze zullen bij God wonen en hun ziel zal zich volmaakt, ja meer dan volmaakt, verlustigen in Zijn gunst, tegenwoordigheid en zegen.

Beërft dat Koninkrijk

Nu wil ik u er graag op wijzen dat dit, volgens de woorden van onze tekst, een staat is waarin zij hun recht om daar te zijn, zullen erkennen - een staat dus van volmaakte vrijheid, voldoening en onbevreesdheid.

Er staat: "Beërft dat Koninkrijk". Iemand die liefhebbende ouders heeft, hoeft niet bang te zijn dat zij hem zullen ontverven en dat hij zo zijn erfenis zal mislopen. Als wij de hemel zelf hadden moeten verdienen, dan zouden we bang kunnen zijn dat onze goede werken onvoldoende waren. Dan zouden we kunnen vrezen dat ons vonnis herzien zou worden en dat we alsnog verworpen zouden worden. Maar we weten Wiens kinderen wij zijn; wij weten Wie Hij is, Die onze geest verheugt. Als wij het Koninkrijk beërven, dan zullen we er komen, niet als vreemdelingen en bijwoners, maar als kinderen die tot hun geboorterecht komen. Wanneer wij die gouden straten en paarden poorten zullen zien, dan zullen wij beseffen dat wij thuis zijn en, niet uit verdienste maar uit genade, recht hebben op alles wat daar is. Het zal een staat zijn van hemelse gelukzaligheid. De christen zal beseffen dat hij het recht aan zijn kant heeft. Hij zal weten dat hij daar niet alleen uit genade en door Gods barmhartigheid is gekomen, maar ook door een weg van recht.

Het woord "beërven" duidt er hier op dat men de volledige beschikking zal hebben over zijn erfdeel. In zekere zin ontvangen wij de erfenis al eerder, maar pas na dit leven zullen wij, net als volwassen erfgenamen die hun eigen geld gaan uitgeven en hun eigen land gaan bebouwen, ons erfdeel gaan beheren. We zijn nu nog niet volwassen en daarom krijgen wij nog niet de volledige beschikking. Heb nog even geduld; die grijze haren bewijzen, mijn geliefden, dat u bijna volgroeid bent. Mijn eigen jeugdige haar laat mij helaas zien dat ik misschien nog wat langer moet wachten. Toch weet ik het niet; misschien geeft de Heere mij al spoedig toestemming om te ontslapen. Maar vroeg of laat zullen wij het land in bezit krijgen.

Welnu, als het zo aangenaam is om een minderjarige erfgenaam te zijn, hoe lieflijk moet het dan zijn om volwassen te worden! Als het ons al verheugt om aan de hemel te denken, wat zal het dan zijn om ons te baden in de stromen van hemelse vreugde, om te duiken zonder ooit de bodem te vinden, om te zwemmen zonder ooit de kust te bereiken! Soms krijgen we al een voorproefje van de hemelwijn en dan wordt ons hart zo blij, dat we overlopen van vreugde. O, wat zal het zijn om zonder ophouden te mogen drinken, voor eeuwig aan tafel te mogen zitten in de wetenschap dat het feest nooit voorbij zal zijn, dat de bekers nooit leeg zullen zijn, dat niet de slechtere wijn wordt achtergehouden voor later, maar dat immer de betere wijn zal worden ingeschonken!

Het woord "koninkrijk" dat in onze tekst volgt, duidt op de grote waarde van de erfenis van Gods kinderen. Het is geen klein tuintje, geen armzalig vertrekje, geen eenzaam hoekje. Ik heb eens een man horen zeggen dat hij tevreden zou zijn met een hoekje achter de deur. Daar ben ik niet tevreden mee. De Heere zegt dat wij een koninkrijk zullen beërven. Wij mogen met minder niet tevreden zijn, omdat minder dan dat voor ons niet gepast zou zijn. Hij heeft ons gemaakt "tot koningen en priesters Gode", die voor eeuwig zullen regeren, want anders zijn we maar ellendige en ontroonde vorsten. Een koning zonder koninkrijk is een ongelukkig mens. Als ik een arme dienaar was, dan zou een kamer in het armenhuis een hele rijkdom voor me zijn, omdat dat zou overeenkomen met mijn positie. Als ik door genade echter tot koning word gekroond, behoor ik ook een koninkrijk te hebben, want anders is mijn positie niet gelijk aan mijn hoedanigheid. Hij, Die ons tot koning heeft gekroond, zal ons ook een koninkrijk geven dat overeenkomt met de hoedanigheid die Hij ons heeft gegeven.

Geliefden, jaag voortdurend naar dat geschenk dat Gods Geest u wil geven, namelijk een koninklijk hart. Voeg u niet bij die mensen die tevreden zijn met de ellendige natuur van de mens. Een echte koninklijke geest beschouwt de wereld slechts als een speelgoedparel. Deze schitterende kronen zijn maar prullen voor Gods koningen. De echte juwelen zijn daarboven; de ware schat ligt boven de sterren. Leg uw ziel niet aan banden! Zorg ervoor dat u een koninklijk hart krijgt. Vraag het aan de Koning der koningen en smee Hem om een koninklijke geest. Gedraag u op aarde koninklijk jegens de Heere en uw medemens, om Zijnentwil. Ga niet over de wereld als een armoedig mens, maar als koning en vorst van een ras dat ver verheven is boven die modderploeters die op hun knieën door het slijk gaan op zoek naar een beetje van dat gele stof. Als u een koninklijke ziel hebt, bedenk dan met vreugde dat de erfenis die u wacht, alles in zich heeft wat uw koninklijke ziel op de meest koninklijke momenten verlangt. Het zal voor de ziel een staat zijn van onuitsprekelijke rijkdom en weelde.

Een bereid koninkrijk

Het woord "bereid" wijst erop dat dit een bijzonder voortreffelijk koninkrijk is. Het koninkrijk is bereid. Het is reeds lange tijd bereid en Hij Die het heeft bereid is zo bijzonder rijk, dat wij ons geen enkele voorstelling kunnen maken van dit koninkrijk. Als ik het zo mag zeggen, de gewone gaven die God overvloedig uitstrooit, zijn van onschatbare waarde. Wat kunnen wij ons dan voorstellen bij die gaven die de almachtige God van alle eeuwigheid heeft toebereid, om daarin Zijn Naam op het hoogst te verheerlijken?

Er was eens een moeder die, lange tijd voordat het kerstfeest was, met blijdschap ernaar uitzag dat haar zoon, die voor het eerst op de kostschool zat, thuis zou komen met vakantie. Ze trof allerlei voorbereidingen om het hem zo goed mogelijk naar de zin te maken. Het is niet verwonderlijk dat deze jongen een heel fijne vakantie heeft gehad, omdat zijn moeder zich daar zo voor had ingespannen. Nu is het zo dat de grote God een koninkrijk heeft bereid voor Zijn volk. Hij heeft gedacht: "Dat zal hun behagen en dat is goed voor hen, dat zal hen heel gelukkig maken". Hij heeft voor hen een volmaakt koninkrijk bereid.

Alsof dat nog niet genoeg was, is de mens Christus Jezus in heerlijkheid ten hemel gevaren. U weet wat Hij zei toen Hij wegging: "Ik ga heen om u plaats te bereiden". Wij weten wel dat de almachtige en eeuwige God een plaats kan bereiden die geschikt is voor een sterfelijk schepsel, maar die woorden lachen ons toe wanneer wij ook nog lezen dat Jezus Zelf, Die ook mens is en daarom de verlangens van ons hart kent, er de hand in heeft; Hij heeft het bereid. Dit koninkrijk is voor u bereid. Over dit koninkrijk heeft God 'voor de grondlegging der wereld' gedachten gehad om het zo voortreffelijk mogelijk te maken.

Verkozen erfgenamen

Laten we verder gaan. Dit is een koninkrijk hetwelk u bereid is. Laat dat eens tot u doordringen! Ik erken dat ik weinig op heb met sommige uitdrukkingen die ik wel eens hoor. Sommige mensen zeggen dat de hemel ook bereid is voor mensen die er nooit zullen komen, bereid voor mensen die als vervloekte zondaren gaan naar de plaats van wening en knersing der tanden. Ik weet wel dat Christus zegt: "opdat niemand uw kroon neme". Deze tekst verwijst echter naar de kroon op het ambtelijk werk, niet naar de eeuwige heerlijkheid. Tot mijn grote verbazing heb ik ooit iemand horen zeggen: "De hemel is voor u allen bereid; maar als u niet gelovig bent, zult u haar niet verkrijgen. In de hemel ligt er een kroon op u te wachten; maar als u niet gelovig bent, dan zal die kroon door niemand worden gedragen". Dat geloof ik niet. Dat kan ik onmogelijk geloven. Ik kan niet geloven dat een kroon van eeuwig leven die toebereid is voor de "gezegenden van de Vader", ooit aan een ander zal worden gegeven of niet eens gedragen zal worden. Ik kan me niet voorstellen dat er in de hemel kronen zullen zijn die door niemand worden gedragen.

Denkt u dat er in de hemel, als alle heiligen daar zijn, een aantal ongebruikte kronen zullen zijn? "Zeg, voor wie zijn die kronen daarginds? Voor welke hoofden zijn die bestemd? Die mensen zijn in de hel!" Als dat zo is, broeder, dan kan ik niet echt verlangen naar de hemel. Als niet het hele geslacht van Christus daar is, dan zal mijn ziel diep bedroefd zijn vanwege de ondergang van sommigen, want ik ben met allen verbonden. Als er één ziel zou zijn die in Jezus geloofde en die daar niet zou komen, zou ik niet alleen alle eerbied voor de belofte verliezen, maar ook voor de Meester. Hij moet Zijn woord houden aan alle zielen die op Hem vertrouwen.

Als uw God werkelijk een plaats heeft bereid voor Zijn volk om hen vervolgens teleur te stellen, dan is Hij voor mij geen God. Een God Die Zijn doel niet bereikt, kan ik niet prijzen. In zo'n God geloof ik niet. Zo'n wezen zou niet eens God zijn. Zoiets is totaal onverenigbaar met Zijn godheid. Praat zo maar over Jupiter en Venus als u dat graag wilt, maar de oneindige Jehova wordt tot schande gemaakt als u zo over Hem spreekt. Hij heeft voor u een plaats bereid. Hier is sprake van een persoonlijke verkiezing. Voor elk van Zijn kinderen heeft Hij afzonderlijk bepaald dat hij of zij ook zal komen op de plaats waar Hij nu is.

Van de grondlegging der wereld

"Bereid ... van de grondlegging der wereld". Hier is sprake van een eeuwige verkiezing, voordat de mens was geschapen. De kronen waren reeds toebereid, voordat er hoofden waren om die te dragen. Voordat de sterren begonnen te fonkelen, heeft God Zijn verkiezingsplan uitgedacht. Wanneer Christus wederkomt, zal dat plan volmaakt zijn uitgevoerd, tot eer en heerlijkheid van de genade van Hem "Die alle dingen werkt naar de raad van Zijn wil". Ons loon is van eeuwigheid voor ons bereid, naar de verkiezing van Gods genade. Dat loon zal zo onbevattelijk heerlijk zijn. Wij zullen dichtbij Christus zijn, gemeenschap met God hebben en voor eeuwig gelukkig zijn.

3. De rechtvaardige erfgenamen

Ten slotte willen wij nader ingaan op de mensen die het koninkrijk zullen beërven. Deze rechtvaardige erfgenamen zijn te herkennen aan verborgen en openbare eigenschappen. Ze heten "gezegenden van den Vader". De Vader heeft hen verkoren, heeft Zijn Zoon voor hen overgegeven, heeft hen gerechtvaardigd door Christus, heeft hen in Christus Jezus bewaard, heeft hen aangenomen tot Zijn kinderen en laat hen nu binnen in Zijn eigen huis.

Hun aard wordt beschreven in het woord "beërft". Omdat alleen Zijn kinderen een erfenis krijgen, gaat het hier om wedergeboren mensen, die een nieuwe natuur hebben gekregen van God. Zij zijn ontsnapt aan het verderf dat door de boze lusten van de mens in deze wereld is. Ze zijn verenigd met Christus en daarom zijn ze kinderen. Hun positie blijkt duidelijk uit de Schrift: "Beërft dat Koninkrijk hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld". Ze heten "gezegenden" en ze zijn kinderen. God heeft het zo besloten.

De levenswandel van de rechtvaardigen

We willen nog een ogenblik stilstaan bij de levenswandel van de erfgenamen. Uit de tekst blijkt dat ze bekend staan om hun liefdadigheid. Er worden niet allerlei uitwendige zaken genoemd.

Er staat niet dat ze preekten - al deden sommigen van hen dat wel. Er staat niet dat ze baden - dat hebben ze zeker gedaan, anders kenden ze geen geestelijk leven. Wat genoemd wordt, zijn werken van barmhartigheid jegens de eenzamen en de hulpelozen.

Waarom zou de nadruk liggen op de werken van barmhartigheid? Ik denk dat de meeste mensen die om de troon staan, dit kenmerk van hun nieuwe natuur zeer zullen waarderen. De Koning stelt misschien meer prijs op hun gebeden dan op hun aalmoezen, maar de onderdanen niet. Hij zegt dit om de instemming van allen te verkrijgen. Zelfs hun vijanden konden er niets tegenin brengen dat Hij deze gezegenden, die deze dingen hadden gedaan, riep.

Als er iets is wat voor iedereen een bewijs is van hun kindschap, dan is dat een daad waardoor de mens wordt gediend. "Tegen de zodanigen is de wet niet". Ik heb nog nooit gehoord van een land waar de wet verbood de naakten te kleden en de hongerigen eten te geven. Als het geweten van de mens zo is toegeschroeid dat hij zijn eigen zonde niet meer ziet, zal hij het toch als een deugd beschouwen wanneer iemand voor de armen zorgt. Dit is ongetwijfeld de reden waarom juist deze werken hier worden genoemd.

Liefdeblijken

Bovendien worden deze zaken hier waarschijnlijk genoemd omdat ze duidelijk het onderscheid aangeven tussen de huichelaar en de ware christen. Dr. Gill meent - en misschien heeft hij gelijk - dat dit niet gaat over het algemene oordeel maar over het oordeel van de belijdende kerk. Als dat zo is, is het des te redelijker dat deze werken van barmhartigheid worden genoemd om het onderscheid aan te geven tussen de huichelaar en de oprechte. Ik vrees dat sommigen van u zich tegenover iedereen zouden durven uitgeven als een gelovige, terwijl hun geloof de toets niet kan doorstaan. Oprechte, biddende mensen, zeggen ze over u, maar wat geeft u aan de Heere? Uw godsdienst heeft geen enkele invloed op uw portemonnee.

Voor sommigen van u geldt dit niet, want er zijn veel mensen voor wie ik bij de Heere zou durven pleiten. Ik weet dat u alles wat u bezit, hebt toegewijd aan de Heere en aan de armen. Soms denk ik wel eens dat er mensen zijn die meer aan de armen en voor Gods koninkrijk geven dan ze hebben. Anderen zijn echter heel anders.

Welnu, ik zal u eens duidelijk wat zeggen. Misschien kunt u over uw godsdienst praten totdat uw tong versleten is; misschien geloven anderen u nog ook; misschien zit u al twintig jaar in de kerk en heeft niemand u ooit betrappt op enige ongeregeldeheid. Als u alles echter in eigen kracht doet en niets doet om de noden van de arme leden van Christus' lichaam te lenigen, dan zult u net zozeer worden verdoemd als wanneer u een dronkaard of een hoereerder was. Als u niets geeft om Gods kerk, dan geldt deze tekst voor u. Dan zult u net zo zeker in de diepten van de hel zinken als wanneer u een openbare godslasteraar was geweest. Dit is duidelijke taal, maar het is ook duidelijk de betekenis van mijn tekst en de prediking daarvan zal van mijn hand worden geëist.

"Ik ben hongerig geweest en gij hebt ..." - wat? Goede raad gegeven ja, maar geen voedsel. "Ik ben dorstig geweest en gij hebt ..." - wat? Een boek gegeven ja, maar geen drinken. "Ik was naakt en gij hebt ..." - wat? Mij het beste gewenst ja, maar geen kleren gegeven. "Ik was een vreemdeling en gij hebt ..." - wat? U hebt medelijden gehad, maar u hebt mij niet binnengelaten. "Ik ben krank geweest en gij hebt ..." - wat? U hebt gezegd dat u wel een dokter wist, maar u hebt mij niet bezocht. "Ik was in de gevangenis" - Gods knecht, een vervolgde, in de gevangenis geworpen om Christus' wil - en u hebt gezegd dat ik voorzichtiger had moeten zijn, maar u hebt mij niet terzijde gestaan en u hebt niet met mij geleden omwille van de waarheid. U ziet, hier komen sommige egoïstische mensen onder ons openbaar, wier enige levensdoel het is dat ze zo veel krijgen als ze enigszins vast kunnen houden.

Deze tekst is echter een ziftende wan, die vaak gebruikt moet worden. Wie u ook zou willen sparen, ik zal het door Gods genade niet doen. Ik zal in alle vrijmoedigheid de zonde veroordelen.

Maar, zegt iemand, "wat heeft dit alles te betekenen voor iemand die zo arm is dat hij niets heeft om weg te geven?" Mijn lieve mensen, ziet u niet wat een rijke woorden deze tekst voor u heeft? U leest daarin dat sommige mensen geen brood kunnen geven aan de hongerigen en dat sommigen de naakten niet kunnen kleden. Hoe is het nu met hen? Deze mensen noemt Christus "Mijn minste broeders", die barmhartigheid verkrijgen. Deze tekst is tot troost van de armen en veroordeelt hen geenszins.

Sommigen onder ons geven alles wat ze kunnen missen aan de armen. Iedereen komt dan natuurlijk op zo iemand af. Als we dan zeggen: "Ik kan nu echt niets meer geven", dan zegt iemand minachtend: "Noemt u zichzelf nu een christen?" Ja, inderdaad. Ik zou mezelf geen christen mogen noemen als ik het geld van andere mensen weggaf. Ik zou mezelf geen christen mogen noemen als ik weggaf wat ik niet heb. Ik zou mezelf een dief moeten noemen als ik mij voordeed als een barmhartig iemand terwijl ik mijn eigen schulden niet kon betalen. Ik heb echt zeer te doen met mensen die om zulke zaken voor de rechtbank moeten komen. Ik bedoel niet dat ik te doen heb met de schuldenaars; met hen heb ik maar zelden medelijden. Wel heb ik veel medelijden met de schuldeisers die verliezen hebben geleden doordat ze oneerlijke mensen hebben vertrouwd.

Als iemand van u denkt dat hij goed doet door meer te geven dan hij heeft, om zodoende een goede naam te krijgen, geliefde broeder, dan hebt u het mis. Het is heel verkeerd om zo te handelen. U mag alleen weggeven wat van uzelf is. Maar als ik dat zou doen, dan zou ik heel zuinig moeten gaan leven, zegt iemand. Welnu, snoei uzelf maar! Ik geloof niet dat er in enig goed werk half zo veel genoeg is als wanneer het snoeimes wordt gevoeld. Deze woorden gelden natuurlijk alleen voor de mensen die een redelijk inkomen hebben, die wat weg zouden kunnen geven maar dan wel gaan voelen dat er wordt gesnoeid. Nu kan ik dit niet meer kopen; nu moet ik daarop bezuinigen om meer weg te kunnen geven. Op dat moment zult u het echt beseffen: Nu heb ik God niet alleen de kaaskorstjes en de kaarsstompjes gegeven waar ik toch niets meer aan had, maar ik heb voor mijn Meester werkelijk een flink stuk brood afgesneden. Ik heb Hem niet de oude korstjes gegeven die lagen te schimmelen, maar ik heb Hem een stuk gegeven van mijn eigen dagelijks brood. En dat doe ik graag als ik zo mijn liefde tot Jezus Christus kan laten zien door mijzelf te verloochenen.

Als u dit doet - als u zo, uit liefde tot Jezus, de hongerigen voedt en de naakten kleedt - geloof ik dat dit een kenmerk is van uw geloof. Deze werken geven duidelijk het onderscheid aan tussen de huichelaars en de ware godzaligen. Als u het woordje "want" leest in dit gedeelte, dan moet u dit niet opvatten alsof het loon op grond daarvan wordt geschonken, maar dat de mens door zo te handelen bewijst Gods dienaar te zijn. Dus Gods kinderen verdienen het loon niet door deze werken, maar deze werken tonen aan dat ze uit genade zalig zijn geworden. Christus heeft hun deze werken gegeven. Als Christus deze dingen niet in u werkt, dan hebt u geen deel aan Hem. Als u zulke werken niet voortbrengt, dan gelooft u niet in Jezus.

Nu zegt iemand: "Dan zal ik voortaan de armen eens wat meer geven, zodat ik ook dit loon zal verkrijgen". Maar als u dat doet, dan maakt u een grote fout.

De Hertog van Bourgondië werd eens opgewacht door een arme man, een trouw onderdaan. De man gaf de hertog een grote wortel, die hij zelf had gekweekt. Hij was werkelijk erg arm en elke wortel die in zijn tuin groeide was voor hem van belang. Als een blijk van zijn trouw gaf hij deze vorst de grootste wortel uit zijn tuin. De vorst was zo ingenomen met de trouw en toegenegenheid van de man, dat hij hem een zak met geld gaf. De hofmeester van de hertog dacht: "Dit levert blijkbaar wat op. Deze man heeft vijftig pond gehad voor zijn grote wortel. Ik zal de hertog eens een cadeautje geven". Hij kocht een paard en dacht dat hij er toch wel minstens tienmaal zoveel voor zou krijgen als wat het waard was. Met die gedachte gaf hij het paard aan de hertog. De hertog, een wijs man, nam het paard zonder iets te zeggen aan en gaf de inhalige hofmeester niets. Daar bleef het bij.

U zegt net als die hofmeester: "Kijk, die christen daar krijgt een beloning. Hij heeft de kerk van de Heere gesteund door de armen te helpen en hij wordt gered. Dat levert wat op, dus ik zal ook een kleine investering doen". Maar let nu eens goed op, die hofmeester gaf dat paard niet omdat hij zo'n trouw onderdaan was en de hertog zo liefhad, maar slechts uit eigenliefde; daarom kreeg hij er niets voor terug. Als u werken van barmhartigheid verricht omdat u daarmee de hemel wilt verdienen, dan draait het bij u alleen maar om uw eigen voedsel en kleding. Al uw deugden zijn ondeugden - u bent egoïstisch. Uw werken stinken naar zelfzucht en Christus zal ze zo nooit aanvaarden. U zult Hem er nooit voor horen bedanken. U doet het allemaal voor uzelf en u zult geen loon ontvangen.

U moet eerst naar de Heere Jezus Christus komen en op Hem zien om door Hem gered te worden. U moet voor eens en voor altijd alle gedachten aan zelfverlossing laten varen. Maar als u eenmaal verlost bent, dan zult u zonder zelfzucht de armen en nooddriftigen kunnen helpen. Dan zult u een genadige beloning krijgen voor de liefdeblijken in uw leven.

Om werkelijk deugdzaam te zijn, is het nodig dat u in Christus gelooft. Het is nodig dat u Jezus vertrouwt om zelf eerst geheel verlost te worden, voordat uw werken van barmhartigheid enige waarde krijgen.

Moge God u genadig geven dat u tot mijn gewonde Meester gaat om te rusten in de dierbare verzoening die Hij voor de zonden van mensen heeft gedaan. Als u dat hebt gedaan en Zijn liefde hebt ontvangen, wens ik dat u die liefde beantwoorden zult in uw daden. Laat deze werken in uw leven schitteren als door God geschonken juwelen: het bezoeken van de zieken, het bijstaan van de hulpbehoevenden, het steunen van de nooddriftigen en het helpen van de zwakken. God zal deze offeranden aanvaarden, wanneer ze worden gedaan vanuit een begenadigde ziel. Hem zij de eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid.

Amen.

De Hemelvaart en de wederkomst praktisch beschouwd

10 En alzo zij hun ogen naar den hemel hielden terwijl Hij heenvoer, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding,

11 Welke ook zeiden: Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren.

Handelingen 1:10-11

Er zijn vier belangrijke gebeurtenissen in het leven van onze Zaligmaker die wij graag bijzondere aandacht geven. Alle christenen overdenken graag Zijn geboorte, Zijn sterven, Zijn opstanding en Zijn Hemelvaart.

Dit zijn de vier treden van die schitterende ladder die met de voet op de aarde staat, maar die tot in de hemel reikt. Wij mogen geen van deze gebeurtenissen zomaar naast ons neerleggen en aan geen van de vier mogen wij minder waarde hechten dan aan de andere drie.

Dat de Zoon van God geboren is uit een vrouw, geeft ons de blijdschap dat wij in zekere zin Zijn broeders zijn, omdat ook Hij tot onze mensheid behoort. Dat Jezus tot in de dood voor onze zonden heeft geleden en zo voor ons een volmaakte verzoening heeft aangebracht, geeft onze ziel rust en verkwikking. De kribbe en het kruis zijn twee zegels van Gods liefde.

Dat de Heere Jezus is opgestaan uit de doden, is niet alleen het onderpand van onze rechtvaardigmaking, maar ook een heerlijke verzekering van de opstanding van al Zijn kinderen en van hun eeuwige leven in Hem. Heeft Hij niet gezegd: "Ik leef en gij zult leven"?

De opstanding van Christus is de morgenster van onze heerlijke toekomst. Zo heerlijk is nu ook Zijn Hemelvaart. Er is geen lieflijker gezang dan dit: "Gij zijt opgevaren in de hoogte, Gij hebt de gevangenis gevankelijk gevoerd, Gij hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen; ja, ook de wederhorigen, om bij U te wonen, o HEERE God".

Elk van deze vier gebeurtenissen wijst op een toekomstige gebeurtenis: de vijfde schakel in deze gouden ketting is de heerlijke wederkomst van onze Heere. Er wordt hier niets gezegd over de tijd tussen Zijn Hemelvaart en Zijn wederkomst. Er ligt ongetwijfeld een rijke geschiedenis tussen, maar die ligt in een vallei tussen twee reusachtige bergen. Wanneer wij in onze overdenking van de Hemelvaart naar de wederkomst reizen, stappen wij van de ene bergtop over naar de volgende bergtop.

Zoals ik al zei, wijst elk van de vier voornoemde gebeurtenissen naar Zijn wederkomst. Als Hij niet eerst in Zijn vernedering was gekomen en geboren was onder de wet, dan zou Hij ook niet "ten anderen male zonder zonde gezien kunnen worden van degenen die Hem verwachten tot zaligheid".

Omdat Hij eenmaal is gestorven, mogen wij ons erin verheugen "dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem". Daarom zal Hij komen om die laatste vijand teniet te doen, die Hij reeds heeft overwonnen door Zijn sterven.

Wanneer wij bedenken dat onze Verlosser is opgestaan uit de doden, mogen wij tot onze vreugde beseffen dat, als gevolg van Zijn opstanding, de bazuin van de archangel luid zal klinken om Zijn sluimerende volk op te wekken, wanneer "de Heere Zelf ... met een geroep zal nederdalen van de hemel".

Wat Zijn Hemelvaart betreft, Hij zou niet kunnen terugkomen uit de hemel als Hij niet eerst was opgevaren. Maar nu Hij in de hemel met Zijn aanwezigheid een zoete geur heeft verspreid en een plaats heeft bereid voor Zijn volk, mogen wij weten dat Hij zal wederkomen om ons tot Zich te nemen, opdat wij ook mogen zijn waar Hij is.

Ik wens daarom dat u, wanneer u met blijdschap door deze vier grote gebeurtenissen heen wandelt en wanneer uw geloof de sprong maakt van Zijn geboorte naar Zijn sterven, vooruit ziet en u voorthaast naar die heerlijke bekroning van de geschiedenis van onze Heere. Het zal niet lang duren, of Hij zal wederkomen zoals men Hem naar de hemel heeft zien heenvaren.

Een verhelderende beschrijving

Wij zullen nu beginnen bij de Hemelvaart. Ik zou wensen dat ik kon vertellen hoe onze Heere met de elven de Olijfberg opliep, als een gelukkig gezelschap dat omringd werd door een zekere plechtigheid, maar dat ook een innige vreugde kende omdat zij met elkaar de gemeenschap der heiligen mochten beoefenen. Alle discipelen waren blij dat hun geliefde Heere en Meester, Die gekruisigd was, nu weer bij hen was en niet alleen leefde, maar hen bovendien omringde met een wonderlijke geborgenheid en heerlijkheid die niemand kon verstoren. De vijand was verstomd als een steen; geen hond verroerde zijn tong; Zijn meest verbitterde tegenstanders hielden zich stil na Zijn opstanding.

Het gezelschap liep rustig in de richting van Bethanië, dat zij allen kenden en liefhadden. De Zaligmaker leek daar naartoe getrokken te worden zo vlak voor Zijn Hemelvaart, zoals mensen vlak voor hun verscheiden van deze wereld vaak terugdenken aan fijne gebeurtenissen uit het verleden. Zijn gelukkigste ogenblikken op aarde had Hij doorgebracht in het huis waar Maria en Martha en hun broer Lazarus woonden.

Misschien was het ook wel het beste voor Zijn discipelen dat Hij hen verliet op de plaats waar Hij het meest gastvrij was ontvangen, om hen te laten zien dat Hij heenging in vrede en niet in toorn. Daar hadden ze gezien dat Lazarus was opgewekt uit de dood, door Hem Die nu van hen werd weggenomen. De herinnering aan het heerlijke verleden zou tot steun zijn van hun nu zo beproefde geloof. Daar hadden ze Hem horen zeggen: "Ontbindt hem en laat hem heengaan". Daar zouden ze mogen zien dat hun Heere werd losgemaakt van alle aardse banden van kwelling, om naar Zijn Vader en hun Vader te gaan. De herinneringen die daar lagen, zouden hun gedachten misschien wat kunnen kalmeren en hun geest kunnen opwekken tot die volmaakte vreugde die behoort samen te gaan met de verheerlijking van hun Heere.

Op de heuvelkam aangekomen, bleven ze stilstaan. De Zaligmaker stond in het midden van de groep. Na een leerzame toespraak, sprak Hij een zegen uit en hief Hij Zijn doorboorde handen op. Terwijl Hij Zijn handen ophief en hen liefdevol toesprak, begon Hij op te varen van de aarde. Tot hun verbazing steeg Hij boven hen uit! Een ogenblik later was Hij al hoger dan de olijfbomen die, met hun zilveren glans, verlicht schenen te worden door de heerlijkheid die Hem omscheen. Zijn discipelen zagen hoe hun Heere steeds hoger voer en spoedig de wolken bereikte. Ze stonden stil van verbazing toen een witte wolk, als een triomfwagen van God, Hem wegnam. Die wolk nam Hem weg van voor het sterfelijke oog. "Indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees". Ze stonden als aan de grond genageld. Ze bleven daar nog een tijd staan. Ze staarden Hem vol ontzetting na.

De Heere wilde niet dat ze daar zo lange tijd ledig bleven staan. Hun gedachten werden onderbroken. Ze hadden daar kunnen blijven staan tot hun verwondering was overgegaan in angst. Maar ze hadden er al lang genoeg gestaan, want de woorden van de engel kunnen vertaald worden met: "Wat staat gij te staren naar de hemel?"

Ze stonden Hem lange tijd na te staren en dat moest worden onderbroken. Daarom werden er twee engelen naar hen toe gezonden. Twee engelen, zoals ze ook aan de vrouwen bij het graf waren verschenen. Deze boodschappers van God verschenen aan hen als mensen, zodat ze niet zouden verschrikken: en in witte klederen om hen te vertellen dat er reden was tot blijdschap. Deze in het wit geklede boden stonden bij de discipelen alsof ze zich bij hun gezelschap zouden willen voegen.

Omdat geen van de elven de stilte wilde verbreken, begonnen de mannen in witte klederen te spreken. Ze spraken hen toe in een hemelse stijl, stelden een vraag waarin zij zelf het antwoord gaven en vertelden vervolgens wat hun boodschap was. Eenmaal hadden zij tot de vrouwen gezegd: "Wat zoekt gij de Levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgestaan". Nu zeiden ze: "Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijkterwijs gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren". De engelen lieten blijken dat ze hen kenden, want ze noemden hen "gij Galilese mannen". Door hun geboorteplaats te noemen, herinnerden zij hen eraan dat ze nog op aarde waren.

Ze waren weer tot zichzelf gekomen, de eerste ontzetting was voorbij en de apostelen omgordden hun lendenen om het werk op te pakken. De engelen hoefden het geen twee keer te zeggen, maar de discipelen haastten zich naar Jeruzalem. Het visioen van de engelen had hen weer met beide benen op de grond gebracht.

Ze gehoorzaamden direct aan het bevel van Christus: "Blijft gij in de stad Jeruzalem". Het was alsof ze zeiden: "Dat onze Meester is opgevaren, is niet iets om over te wenen. Hij zit nu in heerlijkheid op Zijn troon en Hij heeft gezegd dat het tot ons nut zou zijn dat Hij wegging. Hij zal ons nu de belofte van de Vader zenden. We beseffen er maar weinig van wat het zal zijn, maar laten we in gehoorzaamheid aan Zijn wil naar de plaats gaan waar wij van Hem moeten wachten op kracht uit de hoogte".

Ziet u hen daar de Olijfberg afdalen? Zonder een ogenblik te vrezen, zonder bang te zijn voor de bloeddorstige mensen die hun Heere hebben gedood, leggen ze opnieuw de sabbatsreis af naar die wrede, goddeloze stad. Ze denken met blijdschap aan de verhoging van hun Heere en in hun hart leeft een blijde verwachting van de vertoning van Zijn macht. Ze beoefenen samen de meest innige gemeenschap der heiligen. Korte tijd daarna bereiken ze de opperzaal, waar ze biddend wachten op de vervulling van de belofte van de Vader.

Ik ben bang dat mijn voorstellingsvermogen te klein is. Ik heb in de eenvoudigste taal iets kunnen stamelen van deze gebeurtenissen. Maar probeer het toch voor u te zien. Dat zal u tot nut zijn, want de Heere Jezus zal alzo komen, gelijkerwijs de discipelen Hem naar de hemel hebben zien heenvaren.

Ik wil stilstaan bij:

1. De liefdevolle berisping van de engelen: "Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel?"
2. De troostrijke woorden die de boodschappers gebruikten om onze Heere te beschrijven: "Deze Jezus".
3. Het praktische onderwijs dat ze gaven: "Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren".

1. Een liefdevolle berisping

Ten eerste zullen we stilstaan bij de liefdevolle berisping van de engelen. Het waren geen scherpe woorden die werden uitgesproken door in het zwart geklede mannen die Gods dienaren eens even een uitbrander zouden geven voor iets wat eigenlijk meer een vergissing was dan een fout. Het zijn weliswaar terechtwijzende woorden, maar ze zijn gemengd met liefde. Doordat het in de vorm van een vraag werd gezegd, werden ze niet zozeer berispt, maar kregen ze de gelegenheid om zichzelf te berispen. De woorden van de engelen waren vol broederlijke liefde en bewogenheid.

Doen wat juist lijkt

Let erop dat wat deze heilige mannen deden op het eerste gezicht de juiste reactie lijkt te zijn. Ik denk dat wij, als Jezus nu in ons midden zou zijn, onze blik op Hem zouden vestigen en onze ogen voorlopig niet meer van Hem zouden afwenden. Hij is gans begeerlijk, en het zou ons zondig toeschijnen als wij onze blik zouden vestigen op enig ondergeschikt voorwerp zolang Hij te zien was. Toen Hij ten hemel voer, was het de plicht van Zijn vrienden om Hem na te zien. Het is nooit verkeerd om omhoog te zien. Vaak wordt ons juist verteld dat we dat moeten doen. De psalmist zegt er zelfs van: "Ik hef mijn ogen op naar de bergen, vanwaar mijn hulp komen zal". Als het goed is om omhoog te zien, dan is het ongetwijfeld nog beter om omhoog te zien terwijl Jezus opvaart naar de plaats van Zijn heerlijkheid. Het zou erg zijn geweest als Zijn discipelen een andere kant op hadden gekeken.

Het Lam van God was het waard dat Hij werd nagezien zolang het oog Hem kon zien. Hij is de Zon; waar anders moet het oog zich op vestigen dan op het Licht? Hij is de Koning; waar anders moeten de hovelingen in het paleis naar kijken dan naar hun Koning, als Hij Zijn troon bestijgt? Er was werkelijk niets verkeerd aan dat ze naar de hemel keken.

Ze deden echter meer dan kijken. Ze stonden te staren. Een kleine buitensporigheid in een op zichzelf goede zaak kan zondig zijn. Het kan wijs zijn om te kijken, maar dwaas zijn om te staren. Er is maar een flinterdunne grens tussen datgene wat we mogen aanbevelen en datgene wat we moeten afkeuren. Er is een gulden middenweg, die niet gemakkelijk te bewandelen is. De juiste weg is vaak zo smal als de scherpste van een scheermes. Iemand die niet ter rechter- of ter linkerhand afwijkt, moet wel een wijs iemand zijn. Zien is een goede zaak. Wij moeten ons leven lang "ziende op Jezus" zijn.

Er is echter een zien dat wij niet kunnen aanbevelen. Dan verandert ons eerbiedig zien in een nieuwsgierig staren. Dan willen we meer weten dan wat God heeft geopenbaard en dan willen wij binnendringen in datgene wat God tot Zijn eer voor ons oog heeft verborgen. Geliefden, het heeft weinig nut om naar een lege hemel te staren. Als we Christus Zelf niet kunnen zien in de hemel, dan staren we tevergeefs, want dan is er voor een geheiligd oog niets te zien. Als Jezus van voor hun ogen wordt weggenomen door een wolk, waarom zouden zij dan blijven staren, terwijl God Zelf het voorhangsel heeft gesloten? God had in Zijn oneindige wijsheid het Voorwerp waar zij naar wilden staren van hen weggenomen. Wat was hun staren dus anders dan een aantijging van de wijsheid die hun Heere had weggenomen?

Toch leek het heel goed wat ze deden. Het kan dus zijn dat u en ik iets doen wat heel goed lijkt, terwijl wij te berispen zijn omdat er iets beters te doen is. Het kan op zich goed zijn wat we doen, maar het is misschien op het moment dat wij het doen, niet gepast. Het kan tot op zekere hoogte goed zijn wat we doen, waarna wij toch een grens overschrijden. Een standvastig staren naar de hemel kan voor een vrome ziel een heilig werk zijn, maar als dit te veel van onze tijd in beslag gaat nemen, dan kan het de grootste dwaasheid worden die er is.

Doen wat voor de hand ligt

Het moet mij toch van het hart dat het heel vanzelfsprekend was wat zij deden. Het verbaast mij niets dat ze met zijn elven naar boven stonden te staren, want als ik erbij was geweest had ik vast hetzelfde gedaan. Hoe ontzet zullen ze zijn geweest vanwege de Hemelvaart van hun Meester! U zou toch ook met stomheid geslagen zijn als er iemand die vlakbij u stond plotseling naar de hemel zou varen? Onze Heere versmolt niet langzaam als een schim van voor hun ogen en Hij vervloog ook niet plotseling als een geestesverschijning. Het is echt niet zo dat de Zaligmaker op zo'n manier verdween. Hij voer op en ze zagen dat Hij het Zelf was, Die opvoer. Met Zijn eigen lichaam, het stof waarin Hij Zichzelf als achter een voorhangsel had verborgen, voer Hij werkelijk, zichtbaar en stoffelijk voor hun ogen ten hemel. Ik zeg het nogmaals: de Heere verdween niet als een geestesverschijning, maar Zijn Hemelvaart was duidelijk zichtbaar, totdat de wolken Hem wegnamen en Zijn discipelen Hem niet meer konden zien.

Ik had wel willen staan kijken op de plaats waar die wolk Hem wegnam als op een triomfwagen. Ik weet wel dat dit een dwaze gedachte is, maar ons hart zet ons vaak aan tot daden die we niet logisch kunnen beredeneren. Met het hart valt niet te redeneren. Soms staat u misschien bij een graf waar een van uw geliefden begraven is. U gaat er vaak naar toe om te huilen. Uw hart zegt u dat u dat moet doen. Het is voor u een dierbare plek. Toch kunt u niet aantonen dat u er enig goed mee doet. Misschien doet u zichzelf er alleen maar pijn mee en is het nodig dat ook u deze vraag eens als een liefdevolle berisping te horen krijgt: wat staat u daar? Het is misschien wel de meest voor de hand liggende zaak in de wereld, en toch is het misschien niet wijs. De Heere staat ons toe dat wij datgene doen wat op zich onschuldig is, maar Hij wil niet dat we er te ver in doorgaan, omdat het dan een kwade zaak zou kunnen worden. Daarom stuurt Hij een boodschapper die ons onderbreekt - geen engel met een zwaard of een roede - maar Hij stuurt iemand in witte klederen. Ik bedoel iemand die vriendelijk en heilig is en die, door zijn gedrag en woorden, voorzichtig de vraag aan ons voorlegt: "Wat staat u daar te staren"? Wat is het nut hiervan? Wat levert het op? Wij worden dan weer tot onszelf gebracht en zeggen tegen onszelf: "Dit heeft geen zin. Wij moeten hier niet altijd blijven staan staren". Daarom wekken wij onszelf op om terug te keren naar het Jeruzalem van de praktijk van het leven, waar we door Gods kracht onze Meester hopen te kunnen dienen.

Let er dus op dat de discipelen iets deden wat een juiste reactie leek te zijn, die bovendien heel vanzelfsprekend was. Maar let er ook op dat het heel gemakkelijk is om te ver te gaan in een geoorloofde en vanzelfsprekende zaak. Laten we daarom zelf ook voorzichtig zijn en aan ons hart vaak de vraag stellen: "Wat staat u daar te staren?"

Handelen zonder reden

Let er vervolgens op dat wat zij deden strikt genomen niet goed te praten was. Zolang Christus opvoer, was het goed dat zij vol bewondering naar Hem keken. Hij zou gezegd kunnen hebben: "Als u ziet dat Ik word opgenomen, dan zullen er twee delen van Mijn geest op u rusten".

Ze deden er goed aan om hun ogen goed open te houden zolang ze Hem zagen. Toen Hij echter weg was, was hun staren een daad die ze zelf niet konden verklaren en ook naar anderen toe niet konden goedpraten. Probeer de vraag eens als volgt te stellen: "Wat voor nut heeft het dat jullie in de lucht blijven staren?" Hij is weg; het is volkomen zeker dat Hij weg is. Hij is opgevaren en God Zelf heeft er duidelijk voor gezorgd dat jullie Hem niet meer kunnen zien doordat Hij die gindse wolk tussen Hem en u heeft laten komen. Waarom staan jullie dan nog te staren? Hij heeft toch gezegd: "Ik ga heen tot Mijn Vader"? Wat staan jullie hier dan nog?"

Wij kunnen uit liefde weleens dwaze dingen doen. Ik zie die vrouw nog voor me, wiens zoon naar een vergelegen kolonie ging emigreren. Ik stond op het perron en zag dat de tranen van haar wangen liepen. Ze bleef de jongen maar omhelzen. Maar de trein kwam en hij stapte in. Toen de trein was weggereden van het station, was ze zo dwaas om zich los te rukken van de mensen die haar probeerden tegen te houden. Ze rende het perron over, sprong het spoor op en achtervolgde de voortrazende trein. Het is op zich wel begrijpelijk, maar ze had het beter niet kunnen doen. Wat had het voor zin?

Wij moeten dingen die geen praktisch nut hebben, achterwege laten. Wij hebben onze tijd en kracht niet gekregen om door te brengen in nutteloze bezigheden. Het zou wijs zijn als de discipelen stopten met staren, want niemand had er baat bij - ook zijzelf niet. Wat heeft het voor nut om te staren als er niets te zien is?

Stel ook eens de volgende vraag: Welk gebod gehoorzaamden zij toen ze naar de hemel staarden? Als God u heeft geboden iets te doen, dan moet u niet vragen naar de achterliggende reden. Wij zijn ongehoorzaam als wij Gods wil in twijfel trekken. Als er echter voor een bepaalde daad geen enkel gebod of voorschrift is, waarom zouden we onze energie dan steken in iets wat geen zegen belooft? Wie had hun bevolen naar de hemel te staren? Had Christus dat bevolen? Laat hen daar dan maar als standbeelden blijven staan om nooit meer het hoofd af te wenden. Maar dit had Hij niet van hen gevraagd. Waarom deden ze dan wat Hij niet had bevolen en lieten ze achterwege wat Hij hun had opgedragen? Hij had hen uitdrukkelijk bevolen dat ze in Jeruzalem moesten blijven, totdat ze zouden "aangedaan zijn met kracht uit de hoogte". Wat zij deden, was dus niet goed te praten.

Handelen zonder nut

Hoe is dat nu met ons? Wij zijn geneigd om net eender te handelen. "O nee hoor", zegt u, "ik zou nooit naar de hemel gaan staan staren". Dat weet ik nog niet zo zeker. Sommige christenen zijn wel heel nieuwsgierig, maar niet gehoorzaam. Eenvoudige voorschriften leggen ze naast zich neer, maar ze proberen moeilijke vraagstukken op te lossen. Ik heb iemand gekend die altijd maar bezig was met de fiolen en de zegels en de bazuinen; hij wist alles van apocalyptische symbolen. Maar hij had zeven kinderen en deed niets aan huisgodsdienst. Als hij zich nu eens niet zo druk had gemaakt om de fiolen en bazuinen, maar in plaats daarvan zijn zoons en dochters had opgevoed, dan was dat heel wat beter geweest. Ik heb mensen gekend die alles wisten van het boek Daniël en die het boek Ezechiël bijna van buiten kenden, maar die heel achteloos omgingen met het twintigste hoofdstuk van Exodus en ook weinig zicht hadden op het achtste hoofdstuk van Romeinen. Ik verwijt die mensen niet dat ze zo ijverig de bijbelboeken Daniël en Ezechiël hebben bestudeerd - in-tegendeel. Toch zou ik blij zijn geweest als ze zich eens wat ijveriger hadden ingezet voor de bekering van de zondaren in hun huis en omgeving, en zich meer hadden ingespannen voor de armen van Gods kerk. Ik erken dat het waardevol is om de voeten van het beeld in het visioen van Nebukadnezar te bestuderen en ik begrijp dat het belangrijk kan zijn om te weten welke koninkrijken worden vertegenwoordigd door de tien tenen, maar ik kan niet begrijpen dat zulke dingen voorrang zouden moeten krijgen op de gewone praktijk der godzaligheid. Als de tijd die aan zulke duistere theologische vraagstukken wordt besteed eens zou worden gegeven aan een hulpactie in de donkere steegjes van de stad - misschien wel naast het huis van zulke mensen - dan zou de mensheid daar veel meer baat bij hebben en dan zou God veel meer aan Zijn eer komen.

Begrijp me niet verkeerd, geliefden. Ik zou wel willen dat u alle vraagstukken begreep, als dat zou kunnen. Maar vergeet niet wat onze belangrijkste taak hier op aarde is. We moeten roepen: "Zie, het Lam Gods!" Gebruik alle middelen maar, lees en onderzoek maar totdat u alles weet wat de Heere heeft geopenbaard over de dingen die komen zullen, maar zorg er eerst voor dat uw kinderen aan de voeten van de Zaligmaker worden gebracht en dat u Gods medearbeider bent bij de bouw van Zijn Kerk. De massale ellende, onwetendheid en zonde om ons heen vergt al onze krachten.

Ik ben wel geen man in witte klederen, maar als u geen gehoor geeft aan die oproep, durf ik toch tegen u te zeggen: "Christelijke mensen, waarom staat u zo naar al die verborgenheden te staren, terwijl er nog zoveel werk te doen is voor Jezus?" O, u die wel nieuwsgierig bent maar niet gehoorzaam, ik vrees dat ik u tevergeefs heb toegesproken, maar ik heb het toch gedaan. Dat de Heilige Geest het zou toepassen aan uw hart.

Sommige mensen zijn wel denkers, maar geen doeners. Ze besteden veel tijd aan het bestuderen van de Schrift en aan het mediteren, maar ze zijn niet "ijverig in goede werken". Er wordt tegenwoordig zo weinig nagedacht, dat ik zou willen dat het tienduizend keer meer gebeurde. In het geval dat ik noemde, stroomt alles echter alleen maar door dat ene kanaal: de gedachten. Alle tijd wordt doorgebracht met lezen en andere persoonlijke godsdienstige bezigheden.

De godsdienst mag echter nooit ontaarden in egoïsme. Toch ben ik bang dat sommigen ermee omgaan alsof de persoonlijke geestelijke voldoening het belangrijkste doel van de godsdienst is. Maar als iemands godsdienst alleen maar bestaat uit zijn eigen zaligheid en uit de eigen genieting van heilige dingen, dan is hij ernstig ziek. Als hij een preek alleen maar toetst aan de vraag: "Was er wat voor me bij?" dan is hij beestachtig bezig. Sommige mensen geven zich over aan een beestachtige godsdienst, waarin ze zelf op de eerste plaats, op de tweede plaats, op de derde plaats, ja op alle plaatsen staan. Heeft Jezus ooit iets van dien aard gesproken? We kunnen zo beschouwelijk over Christus praten dat het ons niet dichter bij Hem, maar verder bij Hem vandaan brengt. De kluizenaar mediteert wel over Jezus, maar hij lijkt in geen enkel opzicht op de ijverige, Zichzelf verloochenende Jezus. Als wij al onze tijd geven aan beschouwing en overdenking, maar ons niet actief inzetten voor de verspreiding van het Evangelie, dan is de berisping van de engel voor ons zeer goed op zijn plaats: "Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel?"

Ongeduldig handelen

Weer anderen zien angstvallig en ongeduldig uit naar een bovennatuurlijk ingrijpen. Soms kunnen we bedroefd worden, omdat we het Koninkrijk van God niet zo zien komen als we wel zouden willen. Ik vermoed dat het dan bij u net zo gaat als bij mij: ik begin te piekeren en ga me grote zorgen maken. Ik weet dat het niet zonder reden is als ik bedroefd ben, want "de waarheid struikelt op de straat" en "deze dag is een dag der benauwdheid en der schelding en der lastering". Dan betreur ik het dat de Meester weg is en roep ik: 'Wanneer zal Hij wederkomen? O, waarom duurt het zo lang voordat Zijn triomfwagens er zijn? Waar wacht Hij nu na al die eeuwen nog op? Als u net zo bent als ik, dan gaan onze verlangens over in ongeduld. Dan beginnen we naar de hemel te staren en gaan we met een ongepaste rusteloosheid uitzien naar Zijn komst, waarbij we verschillende plichten links laten liggen. Als iemand van u zich ooit in zo'n gesteldheid bevindt, dan is dit de boodschap voor u: "Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel?"

Handelen met verkeerde verwachtingen

In sommige gevallen leidt deze onrust tot een verkeerde verwachting. Men verwacht dat er bijzondere wonderen of tekenen zullen gebeuren. Ach, wat een fanatisme komt daaruit voort!

Jaren geleden was er in Amerika een man die vertelde op welke dag de Heere zou wederkomen. Deze man kreeg een heleboel mensen achter zich die zijn dwaze voorspelling geloofden. Velen bestegen hun paard, namen voer mee voor twee of drie dagen en gingen het bos in, om weg te zijn van de dichtbevolkte stad, zodat ze alles goed zouden kunnen zien. In heel Amerika waren er mensen die speciale kleren hadden gemaakt, zodat ze in gepaste kledij de lucht in konden zweven. Ze wachtten en wachtten, maar er gebeurde niets. Ik ben er zeker van dat er voor hen geen geschiktere tekst zou zijn geweest dan deze: "Gij Amerikaanse mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel?" Er bleek niets van waar te zijn. Toch zijn er duizenden in Engeland en Amerika die maar één fanatieke leider nodig hebben om tot net zo'n dwaasheid te vervallen.

Het verlangen om de tijden en gelegenheden te weten kan mensen ertoe brengen zich dol te laten maken door een bepaalde gebeurtenis. Alle natuurlijke gebeurtenissen zijn "tekenen der tijden"; tekenen, kan ik wel zeggen, die zij niet begrijpen.

Ze hebben het vooral op aardbevingen. "Nu komt de Heere!", roepen ze dan, alsof er sinds de Hemelvaart van onze Heere nog geen honderden vergelijkbare aardbevingen zijn geweest. Wanneer de voorzegde aardbevingen op verschillende plaatsen zullen plaatsvinden, dan zullen we dat echt wel weten zonder de waarschuwingen van deze broeders. Hoeveel mensen laten zich het hoofd op hol brengen door het getal van het beest en gaan uit hun dak van vreugde omdat ze het getal 666 in de naam van de een of andere beroemde persoon hebben gevonden. Wat een onzin, uit ieders naam kun je dat getal wel halen als je met een beetje fantasie de getallen van Griekenland, Rome, Egypte, China of Timboektoe erop toepast. Ik word er moe van, als ik zie hoe dwaas sommige mensen met de Schrift spelen alsof het een stapel kaarten is.

Als u ooit iemand ontmoet die zich uitgeeft voor een profeet, blijf in de toekomst dan maar uit zijn buurt. Als u hoort van tekenen en wonderen, wend u dan maar tot de Heere en "bezit uw zielen in uw lijdzaamheid". "De rechtvaardige zal uit het geloof leven". Dat is de enige manier om te overleven te midden van ongetemde dweepers.

Geloof in God en vraag niet om wonderen of om kennis van de tijden en gelegenheden. Het is niet voor u weggelegd om te weten wanneer de Heere het Koninkrijk zal herstellen.

Denk maar aan dit vers: "Het komt u niet toe te weten de tijden of gelegenheden". Stel dat ik in een kamer werd binnengelaten waar een groot aantal pakketten stond opgestapeld. Iemand vertelde mij dat er iets moois voor mij tussen zat. Ik zou dan gaan zoeken naar een pakket met mijn naam erop. Als ik dan een pakket tegenkwam waarop stond: "Deze komt u niet toe", dan zou ik het laten staan. Hier vindt u nu een pakket waarop staat: "Het komt u niet toe te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft". Bemoei u niet met de dingen die verborgen zijn en wees tevreden met de dingen die duidelijk geopenbaard zijn.

2. Een bemoedigende beschrijving

Ten tweede wil ik uw aandacht vragen voor de bemoedigende beschrijving die deze engelen gaven van onze Heere. Ze noemden Hem "deze Jezus". Ik hecht des te meer waarde aan deze beschrijving omdat zij afkomstig is van degenen die Hem kenden: Hij "is gezien van de engelen". Zij hadden Hem Zijn leven lang gadegeslagen en zij kenden Hem. Nu zij, vlak nadat zij Hem hadden zien heenvaren naar Zijn Vader en Zijn God, van Hem zeiden: "deze Jezus", dan vind ik in deze woorden een onfeilbaar getuigenis dat Hij dezelfde is.

Jezus leeft

Jezus is weggegaan, maar Hij bestaat nog. Hij heeft ons verlaten, maar Hij is niet dood. Hij is niet verdwenen zoals mist verdwijnt voor de morgenzon. "Deze Jezus" is opgevaren naar de troon van Zijn Vader en daar is Hij net zo zeker als dat Hij eenmaal voor Pilatus stond. Net zo zeker als Hij eenmaal aan het kruis hing, zit Hij nu op Gods troon om de schepping te regeren.

Graag vergelijk ik de heerlijke persoon van Christus in de zevende hemel met de Christus in de grootste diepten van Zijn lijden. De Christus Die ze bespuugden, wordt nu dag en nacht bezongen door de cherubijnen en serafijnen. De Christus Die ze bespotten, ontvangt nu alle eer. Bedenk dat toch en verheug u daarin. Sta niet al dromend naar de hemel te staren. Jezus leeft; zie er dan ook op toe dat u zelf leeft. Sta niet te dralen alsof u niets te doen hebt of alsof het koninkrijk van God heeft opgehouden te bestaan omdat Jezus, wat Zijn lichaam betreft, de aarde heeft verlaten. Het is niet allemaal voorbij; Hij leeft nog en Hij geeft u nog werk te doen. Sla de hand daarom aan de ploeg. "Deze Jezus". Ik houd van dat woord Jezus, want het betekent Zaligmaker. O, u bekommerde zondaren, de Naam van Hem Die is heengegaan in heerlijkheid, is een lieflijke nodiging voor u! Wilt u niet tot "deze Jezus" komen? Hij heeft de ogen van de blinden geopend en de gevangenen uit de kerker bevrijd. Hij doet ook nu nog hetzelfde. O, dat uw ogen Zijn licht eens zouden zien! Hij, Die de melaatsen heeft aangeraakt en de doden heeft opgewekt, is nog steeds dezelfde Jezus, Die "volkomenlijk kan zalig maken degenen die door Hem tot God gaan". O, zie toch en leef! U hoeft slechts tot Hem te komen door het geloof, zoals de vrouw die de zoom van Zijn kleed aanraakte. U hoeft slechts tot Hem te roepen zoals de blinde man wiens ogen Hij opende, want Hij is dezelfde Jezus Die nog steeds dezelfde liefde voor schuldige mensen koestert en nog even bereidwillig is om allen die door het geloof tot Hem komen, te ontvangen en te reinigen.

Deze Jezus zal wederkomen

"Deze Jezus". Wel, dat betekent dus dat de Christus Die in de hemel is, dezelfde is als de Christus Die op aarde is geweest. Het betekent ook dat de Jezus Die wederkomt, dezelfde is als de Jezus Die ten hemel is gevaren. De natuur van onze gezegende Meester zal nooit veranderen. Wel zal Hij veel heerlijker terugkomen dan dat Hij heenging.

Wel wat Zijn natuur betreft zal het "deze Jezus" zijn, maar niet wat zijn positie betreft. Als Hij komt om te oordelen, zal Hij nog even liefdevol zijn. Wanneer de hemel en de aarde zich rondom Hem vergaderen, zal Hij nog even beminnelijk zijn. Op die dag zullen onze ogen Hem zien en wij zullen Hem herkennen, niet alleen aan Zijn doorboorde handen, maar ook aan Zijn gelaat. We zullen zeggen: "Het is Jezus! Hij is het! De Christus Die vanaf de Olijfberg, te midden van Zijn discipelen, opvoer ten hemel!" Ga met al uw moeiten tot Hem zoals u gedaan zou hebben toen Hij hier was. Zie zonder angst uit naar de wederkomst. Zie met evenveel vreugde uit naar Hem als waarmee u Jezus van Bethanië zou hebben verwelkomd, Hij Die Maria, Martha en Lazarus liefhad.

Voorafgaand aan die lieflijke benaming werd de volgende vraag gesteld: "Wat staat gij en ziet op naar de hemel?" Ze zouden kunnen hebben gezegd: "We staan hier omdat we niet weten waar we naar toe moeten gaan. Onze Meester is weggegaan" Maar o, het is deze Jezus en Hij zal wederkomen. Ga daarom naar Jeruzalem en ga direct aan de slag. Maak u geen zorgen. Er is geen ernstig ongeluk gebeurd. Het is geen ramp dat Christus is weggegaan, maar juist een stap in de goede richting. Spotters zeggen: "Jullie geloof heeft afgedaan. Het christendom is achterhaald! Jullie goddelijke Christus is verdwenen, we zien geen spoortje van Zijn wonderen en hebben die ongeëvenaarde stem nog nooit één woord horen fluisteren". Wij behoren daarop te zeggen dat wij niet naar de hemel staan te staren en dat wij niet met stomheid geslagen zijn omdat Jezus weggegaan is. Hij leeft; onze grote Verlosser leeft. Hoewel wij wel eens met blijdschap naar boven mogen kijken omdat wij uitzien naar Zijn komst, gaan wij met evenveel blijdschap de stad in om te vertellen dat Jezus is opgestaan, dat de mens door het geloof in Hem wordt gerechtvaardigd en dat "een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe".

Wij zijn niet verslagen - integendeel. Zijn Hemelvaart is geen achteruitgang, maar een stap voorwaarts. Hij wacht niet met Zijn wederkomst omdat Hij niet voldoende macht heeft, maar omdat Hij zo lankmoedig is. Aan de overwinning hoeven we niet te twijfelen. Alles werkt eraan mee: al Gods legers verzamelen zich voor de laatste aanval. Deze Jezus bestijgt Zijn witte paard om de hemelse heirlegers aan te voeren, overwinnende en opdat Hij overwint.

3. Praktische lessen

Mijn derde gedachte gaat over de praktische lessen die wij aan deze tekst kunnen ontleen. Deze tekst maant ons om niet naar de hemel te staren, maar dringt er daarentegen op aan dat eenieder van ons op de plek waar hij of zij gesteld is, Hem in alle ernst moet dienen. Welke redenen worden daar dan voor genoemd?

Jezus is in de hemel

Het eerste is dat Jezus naar de hemel gegaan is. Jezus is weg! Jezus is weg! Het klinkt alsof er een klok wordt geluid. Jezus is van u weggevoerd naar de hemel - dat klinkt alsof de huwelijksklokken worden geluid. Hij is weggegaan, maar Hij is de heuvels opgegaan vanwaar Hij de strijd goed kan overzien - naar de troon vanwaar Hij ons hulp kan zenden. De reservetroepen van de Almachtige stonden al op hun Aanvoerder te wachten. Nu Hij in het centrum van het heelal is aangekomen, kan Hij legioenen van engelen zenden en grote legers bijeen vergaderen om voor Hem te strijden.

Ik heb veel reden om uit te gaan in de wereld en aan het werk te gaan omdat Hij ten hemel is gevaren. Bovendien kon Hij zeggen: "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde". En is ook deze tekst geen goed argument: "Gaat dan heen, onderwijst al de volken, dezelve dopen in de Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb"?

Jezus zal wederkomen

Het tweede is dat Jezus zal wederkomen. Ook dit is een reden waarom we onze lendenen moeten omgorden.

Het is duidelijk dat Hij de strijd niet heeft opgegeven of het strijdveld heeft verlaten. Onze grote Aanvoerder gaat nog steeds voorop in de strijd. Hij is vertrokken naar een ander deel van het veld, maar Hij zal terugkomen, misschien wel over een ogenblik. U zult niet zeggen dat een commandant de strijd opgeeft terwijl het juist een goede zet is dat hij naar een ander deel van het slagveld gaat.

Het beste wat de Heere voor Zijn Koninkrijk kon doen, was weggaan. Weggaan en ieder van Zijn kinderen persoonlijk de Geest schenken, was het beste wat Hij kon doen. Er is een zalige gemeenschap tussen Christus de Koning en de gewoonste soldaat van Zijn leger. Hij heeft Zijn hart, Zijn zorg of Zijn liefde niet van ons weggenomen. Hij is met hart en ziel aan Zijn volk en hun heilige oorlog verbonden. Daar hebben wij het volgende bewijs voor: "En zie, Ik kom haastelijk; en Mijn loon is met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk zal zijn".

Op dezelfde wijze

Bovendien wordt ons in de tekst verteld - en ook dit is een reden waarom wij aan het werk moeten - dat Hij op dezelfde wijze terugkomt als waarop Hij is weggegaan. Sommige verklaarders lijken er niets van te begrijpen. "Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren". Zij zeggen dat dit betrekking heeft op Zijn geestelijke komst op de Pinksterdag. Maar iedereen die een greintje verstand heeft, begrijpt toch wel dat een geestelijke komst geen wederkomst is "gelijkerwijs zij Hem naar de hemel hebben zien heenvaren?" Er zijn wel overeenkomsten tussen de uitstorting van de Geest en de wederkomst, maar ze zijn niet hetzelfde.

Onze Heere is opgevaren; dat konden ze zien. Als Hij wederkomt, dan zal alle oog Hem zien. Hij is niet geestelijk, maar lichamenlijk opgevaren. Hij zal dus ook met Zijn lichaam wederkomen. "Deze Jezus ... zal alzo komen". Hij is daadwerkelijk opgevaren - Zijn Hemelvaart is geen poëtisch stijlfiguur of geestelijk zinnebeeld, maar het is een feit. "Deze Jezus" is daadwerkelijk opgevaren en Hij zal daadwerkelijk terugkomen. Hij zal van achter de wolken wederkomen, zoals Hij ook achter de wolken is verdwenen. Hij zal op de laatste dag op aarde staan, zoals Hij vroeger ook op aarde heeft gestaan. Hij is zonder tegenstand ten hemel gevaren. Geen enkele priester, schriftgeleerde, farizeeër of wie dan ook stond Hem tegen in Zijn Hemelvaart. De gedachte alleen al is absurd. Als Hij wederkomt, zal niemand Hem tegenstaan. Zijn vijanden zullen vergaan. Als het vette der rammen zullen ze versmelten voor Zijn aangezicht. Als Hij komt, zal Hij de opstandige heidenen met een ijzeren staf vermorzelen, want op die dag zal niemand Zijn macht kunnen weerstaan.

Geliefden, verlies door al uw geestelijke gedachten deze feiten toch niet uit het oog. Jezus zal daadwerkelijk wederkomen. Wees daarom ook daadwerkelijk getrouw op de plaats waar u gesteld bent. Geef onderwijs aan de onwetenden, probeer de eigenzinnigen te winnen, voed de kinderen op en vertel overal over de lieflijke naam van Jezus. Geef ook aan de armen, maar praat niet over uw gaven. Laat uw dagelijks leven tot eer van God zijn. Leef geheel en al voor uw Verlosser. Jezus zal niet wederkomen op de een of andere mythische, vage, verborgen manier. Hij zal daadwerkelijk wederkomen en Hij zal u daadwerkelijk vragen om rekenschap af te leggen van uw rentmeesterschap. Dit is geen symbolische, maar een werkelijke, persoonlijke opdracht voor u: ga heen in dat deel van de wereld dat u kunt bereiken en "predikt het Evangelie aan alle creaturen" zoveel als in uw vermogen is.

Wees er klaar voor om Hem te ontmoeten

Dit bedoelden de mannen in witte klederen: wees er klaar voor om Hem te ontmoeten. Deze Jezus Die ons heeft verlaten, zal wederkomen.

Laten we daarom hetzelfde doen als wat Hij deed voordat Hij wegging. Als het dezelfde Jezus is Die komt, dan is er niets waar Hij meer mee zou instemmen dan dat wij het goede zoeken voor onze naaste. Wilt u Hem met vreugde ontmoeten, dien Hem dan met ernst. Als de Heere Jezus Christus vandaag zou wederkomen, dan zou ik willen dat ik aan het studeren, bidden of preken was. Zou u niet willen dat Hij u zou aantreffen op de zondagsschool, terwijl u voor de klas stond, terwijl u op de hoek van de straat stond te evangeliseren, of terwijl u enig ander werk in Zijn Naam aan het doen was? Of zou u uw Heere willen ontmoeten terwijl u uw tijd aan het verkwisten bent?

Ik ging eens 's morgens op bezoek bij een gemeentelid. Ze was voor het huis het stoepje aan het schrobben. Ze verontschuldigde zich en zei dat ze zich schaamde dat ik haar zo moest aantreffen. Ik antwoordde: "Beste vrouw, ik had u niet beter kunnen aantreffen dan zo, want u bent uw plicht aan het doen als huisvrouw". Ze had geen geld voor een huishoudster en ze deed haar plicht door het huis netjes te houden. Ik vond dat ze er mooier uitzag met haar emmer naast zich dan wanneer ze gekleed was geweest naar de laatste mode. Ik zei tegen haar: "Ik verzeker u dat ik wel zou willen dat mijn Heere mij zo zal aantreffen zoals ik u nu aantref, namelijk wanneer ik met mijn hele hart bezig ben met de uitvoering van mijn plicht. Ik wens dat de Heere Jezus Christus, als Hij plotseling komt, u net zo zal aantreffen als nu, terwijl u uw plicht doet!"

Grijp allemaal maar naar uw emmer zonder u ervoor te schamen. Dien de Heere in alles wat u doet. Dien Hem altijd; dien Hem van harte; dien Hem meer en meer. Dien Hem maar achter de balie, in de werkplaats of op het veld. Dien de Heere door de armen en hulpbehoevenden, de weduwen en wezen te helpen. Dien Hem door de kinderen te onderwijzen - bovenal uw eigen kinderen. Roep de zondaars maar bij elkaar en laat de dronkaard zien dat er hoop voor hem is in Christus. Zoek de zondaars maar op en laat de overspeelster zien dat Jezus haar kan herstellen.

Doe alles waartoe Jezus u de kracht heeft gegeven. Dan, volgelingen van Christus, staat u niet naar de hemel te staren, maar dan wacht u biddend op de Heere, ontvangt u de Geest van God en vertelt u het overal rond: "Geloof en u zult leven!" Als Christus dan komt, dan zal Hij tot u zeggen: "Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht ... ga in, in de vreugde uws heren". Dat Hij ons daartoe genadig de kracht zou willen geven.

Amen.

Het oordeel over de verborgen dingen

"In den dag wanneer God de verborgen dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie".

Romeinen 2:16

Niemand van ons kan vertellen wat het de apostel Paulus heeft gekost om het eerste hoofdstuk van de brief aan de Romeinen te schrijven. "Want hetgeen heimelijk van hen geschiedt, is schandelijk ook te zeggen". Toch voelde Paulus dat het noodzakelijk was om zijn schaamte te overwinnen en te gaan spreken over de afschuwelijke zonden van de heidenen. Openlijk stelt hij de zonden van zijn tijd aan de kaak, op een manier die een oprecht mens doet blozen als hij het leest en die je de oren doet suizen als je het hoort.

Paulus wist wel dat dit hoofdstuk niet alleen in zijn eigen tijd zou worden gelezen, maar tot op de jongste dag. Hij wist dat het tot aan de voleinding der wereld een plaats zou hebben in de huizen van de meest oprechte en godvruchtige christenen. Toch schreef hij het met opzet, onder de leiding van de Heilige Geest. Hij wist dat het geschreven moest worden om de gruwelen aan de kaak te stellen van een tijd die bijna geen schaamte meer kende. Monsters die zich in het donker te buiten gaan, moeten aan het licht gebracht worden, om door het licht verteerd te worden.

Nadat Paulus deze woorden met pijn in zijn hart had geschreven, dacht hij aan zijn voornaamste troost. Zijn pen was nog zwart van de woorden die hij in het eerste hoofdstuk had geschreven, toen de Geest hem aanspoorde te schrijven over zijn grootste vreugde. Hij klemde zich steviger aan het Evangelie vast dan ooit. Hij sprak er niet over als "het Evangelie", maar hij noemde het "mijn Evangelie". "God zal de verborgen dingen der mensen ... oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie".

Paulus heeft ongetwijfeld gevoeld dat hij niet te midden van zulke ellendige mensen kon wonen zonder het Evangelie met beide handen vast te grijpen als zijn eigen Evangelie. "Mijn Evangelie", zei hij. Niet dat Paulus er de auteur van was of dat hij een alleenrecht had op de zegeningen ervan. Maar Hij had het zo van Christus Zelf ontvangen en zag dat het op zo'n wijze aan hem was toevertrouwd dat hij zich er geen ogenblik van kon losmaken. Hij had dat Evangelie zo van harte omhelsd dat hij het zo wel moest zeggen: "mijn Evangelie". Op andere plaatsten sprak hij over "ons Evangelie". Hij gebruikte dan een bezittelijk voornaamwoord om te laten zien hoe gelovigen zichzelf identificeren met de waarheid die ze verkondigen.

Paulus had een Evangelie, een afgebakende waarheid, en daar geloofde hij stellig in. Daarom noemde hij het "mijn Evangelie". Het is alsof de stem van het geloof hier zegt: "Hoewel anderen het verwerpen, ben ik er zeker van dat dit de waarheid is. Ik laat mij niet van de wijs brengen door wantrouwen. Voor mij is het een boodschap van grote blijdschap: ik prijs het als "mijn Evangelie". Als ik een dwaas word genoemd omdat ik mij daaraan vastklem, dan zij dat zo. Ik vind al mijn wijsheid in mijn Heere en daar ben ik tevreden mee".

Hoort u in deze woorden - "mijn Evangelie" - niet de stem van de liefde? Omhelst hij met dit woord niet het Evangelie als de enige liefde van zijn ziel? Om het Evangelie rekende hij alle dingen schade en achtte die drek te zijn. Om het Evangelie heeft hij voor Nero gestaan. Hij heeft de hemelse boodschap tot in het paleis van de keizer verkondigd. Al zou elk woord hem een leven kosten, hij wilde wel duizendmaal sterven voor deze heilige zaak. "Mijn Evangelie", zei hij vol verrukking, terwijl hij de heilige waarheid aan zijn hart drukte. "Mijn Evangelie". Geeft dit geen blijk van zijn moed? Hij zei eigenlijk hetzelfde als in het hoofdstuk daarvoor: "Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk die gelooft". Hij zei: "mijn Evangelie", zoals een soldaat spreekt over "mijn kleuren" of over "mijn koning". Hij was vastbesloten deze banier naar de overwinning te dragen en deze koninklijke zaak tot de dood te dienen.

"Mijn Evangelie". Paulus maakte hier onderscheid. Hij wist dat er mensen waren die een ander Evangelie verkondigden. Daar maakte hij korte metten mee, toen hij zei: "Doch al ware het ook dat wij, of een engel uit de hemel, u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt".

De apostel had een zachtmoedige geest. Hij bad hartelijk voor de Joden die hem vervolgden en gaf zijn leven voor de bekering van de heidenen die hem mishandelden, maar hij liet geen enkele ruimte voor degenen die een vals Evangelie verkondigden. Hij gaf blijk van zelfopofferende liefde en om zielen te behouden, is hij "allen alles geworden". Als het echter ging om een wijziging of vervalsing van het Evangelie, dan donderde en bliksemde hij zonder mate. Als hij vreesde dat er iets de kop zou opsteken onder de filosofen dat de minste schaduw zou werpen op de heerlijke Zon der gerechtigheid, dan wond hij er geen doekjes om, maar dan riep hij over zo'n auteur met zijn verduisterende invloed uit: "die zij vervloekt".

Ieder oprecht hart dat mensen echt geluk toewenst, zegt "Amen" op de woorden van de apostel. Er kan geen grotere vloek over de mensheid komen dan de verduistering van het Evangelie van Jezus Christus. Paulus zei over zichzelf en zijn ware broeders en zusters: "Want wij dragen niet, gelijk velen, het Woord Gods te koop". Tot hen die zich afwendden van het ene, ware Evangelie, riep hij: "O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd?" Hij sprak over alle nieuwe leerstukken als "een ander Evangelie; daar er geen ander is; maar er zijn sommigen die u ontroeren".

Wat mijzelf betreft, nu ik een frisse blik werp op deze materie, te midden van al de goddeloosheid die ik in de wereld om me heen zie: ik leg de hand op het zuivere en heilige Woord van God en noem het in alle ernst "mijn Evangelie" - mijn Evangelie in leven en in sterven, mijn Evangelie wat er ook gebeurt, mijn Evangelie voor altijd - met God aan mijn zijde. Ik zeg het met klem: "mijn Evangelie".

Laten we er nu eens op letten wat Paulus tot deze uitdrukking bracht - "mijn Evangelie". Waar preekte Paulus over? Bepaald niet over een van die lieflijke en strelende onderwerpen die vandaag al onze tijd in beslag lijken te moeten nemen. Nee, hij sprak over de verschrikking van de wet. In dat verband sprak hij over "mijn Evangelie".

Laten we eens goed naar deze tekst gaan kijken. We hoeven hem niet te verdelen, want hij verdeelt zichzelf. Laten we stilstaan bij de volgende aandachtspunten:

1. Eenmaal zal God de mensheid oordelen;
2. God zal de verborgen dingen der mensen oordelen;
3. God zal de verborgen dingen der mensen oordelen door Jezus Christus;
4. Dit oordeel is naar het Evangelie.

1. God zal de mensheid oordelen

We beginnen met de ernstige waarheid dat God eenmaal de mensheid zal oordelen. Elke dag wordt ieder mens als het ware geoordeeld. God houdt iedere dag hof en aanschouwt het leven van de mensenkinderen. Elk kwaad dat zij doen, wordt opgeschreven in het boek der verdoemenis en elke goede daad wordt in gedachtenis gehouden en bij God bewaard. Dat oordeel wordt tot op zekere hoogte in het geweten van de mens weerspiegeld. Iedereen, of we het Evangelie nu wel of niet kennen, heeft een bepaalde mate van licht in zich, waardoor hij goed van kwaad kan onderscheiden - het geweten beschuldigt of ontschuldigt hem. Deze rechtszitting van het hemelhof wordt van dag tot dag vervolgd. Daarna zal er een laatste oordeel zijn. Wanneer iemand overlijdt, dan wordt er direct een oordeel over hem of haar geveld, maar dit is slechts een voorafschaduw van het oordeel dat zal plaatsvinden aan het eind der tijden. Ook landen en volken worden geoordeeld. Omdat er na dit leven geen landen en volken zullen zijn, worden zij op deze wereld geoordeeld en gestraft. Iemand die aandachtig de geschiedenis bestudeert, zal het niet ontgaan hoe streng landen en volken vaak gestraft zijn vanwege hun zonden. Kolossale rijken zijn bezweken onder het oordeel van de Koning der koningen.

Vraag het uzelf maar eens af: 'Waar is het rijk van Assyrië nu? Waar zijn de machtige steden van Babylon? Waar is de heerlijkheid van de Meden en Perzen? Wat is er geworden van de Macedonische macht? Waar zijn de keizers met hun paleizen?' Deze rijken waren tot stand gekomen door wreedheid en werden gebruikt om anderen te onderdrukken. Overdaad en zedeloosheid tierden welig. Toen ze niet langer getolereerd konden worden, werd de aarde gezuiverd van hun verderfelijke bestaan. Wat een verschrikkingen, bloedbaden en verwoestingen hebben de mensheid getroffen als gevolg van hun zonden!

De wereld is vol tekenen van Gods genade en rechtvaardigheid. Die tekenen van Zijn rechtvaardigheid zijn, recht beschouwd, bewijzen van Zijn goedheid.

Het is genade wanneer God een einde maakt aan kwade machten die als een nachtmerrie op de schouders van de mensheid hebben gedrukt. De alwetende Rechter regeert als een soevereine Vorst over de koninkrijken van deze wereld. Ons eigen land zal Zijn kastijdende hand waarschijnlijk nog wel eens voelen. Waarom zou Londen sterker zijn dan Rome? Waarom zouden de paleizen van onze monarchen eeuwig zijn, terwijl de paleizen van Rusland gevallen zijn? De bijna grenzeloze macht van de farao's is voorbijgegaan en Egypte is nu een eenvoudig land. Waarom zou Engeland niet getroffen kunnen worden door eenzelfde oordeel? Wat zijn wij? Wat is er zo bijzonder aan ons trotse volk, aan deze kant van de oceaan of aan de andere kant, dat wij het alleenrecht zouden hebben op Gods gunst? Als wij opstandig zijn en tegen Hem zondigen, dan zal Hij ons niet onschuldig houden. Dan zal Hij een ondankbaar ras rechtvaardig oordelen.

Hoewel er elke dag zulke oordelen worden uitgevoerd, zal er toch een dag komen waarop God de mensenkinderen op een openbare en definitieve wijze zal oordelen. Het licht van de natuur en de rede vertellen ons daar al iets van. Zelfs heidense volken hebben er een vaag voorgevoel van dat er een oordeelsdag aanstaande is. Bij ons is het echter geen vaag voorgevoel; wij weten het zeker, omdat de Schrift het ons zegt. Wij aanvaarden dit Boek als Gods openbaring en weten buiten alle twijfel dat er een dag aanstaande is, waarop de Heere de verborgen dingen van de mensen zal oordelen. Het woord "oordelen" heeft hier alles te maken met rechtspraak. God zal het menselijk ras oordelen. Dat wil zeggen: eerst zal God Zijn hemelse majesteit tonen en met een grote macht aan hemelse heirlegers Zijn grote witte troon vestigen. Dan zal er een dagvaarding worden uitgeschreven waarin iedereen voor de rechtbank wordt geroepen om rekenschap af te leggen van zijn daden. De herauten zullen door het rijk der doden vliegen om degenen die in het stof slapen te dagvaarden, want de levenden en de doden moeten allen "geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus". Johannes zei: "En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; ... en de zee gaf de doden die in haar waren; en de dood en de hel gaven de doden die in hen waren".

De mensen die al zo lang begraven zijn dat hun stof geheel met de aarde vermengd is, zullen toch persoonlijk voor de rechterstoel van Christus verschijnen. Wat een rechtszitting zal dat zijn! U en ik en al die miljoenen andere mensen zullen worden vergaderd voor de troon van de Zoon van God. Als iedereen daar staat, zal de aanklacht worden voorgelezen en iedereen zal onderzocht worden "opdat een iegelijk wegdrage hetgeen door het lichaam geschiedt, naar dat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad". Dan zullen de boeken geopend worden en dan zal alles wat daarin geschreven is publiekelijk worden voorgelezen. Elke zondaar zal dan horen hoe zijn levensverhaal tot zijn eeuwige schande in de openbaarheid wordt gebracht. De goeden zullen niet vragen om geheimhouding en de kwaden zullen het niet vinden. Engelen en mensen zullen dan de waarheid der dingen zien en de heiligen zullen de wereld oordelen. De grote Rechter Zelf zal dan de uitspraak doen: Hij zal de goddelozen veroordelen en hun straf uitvoeren. Er zal geen enkele sprake zijn van partijdigheid. Er zal geen geheim overleg zijn om de edelen veilig te stellen. Geen enkel geheim zal verborgen blijven om iemand te sparen. Iedereen zal voor de grote rechterstoel staan. Over iedereen zal er bewijs worden aangeleverd en er zal een rechtvaardig oordeel worden uitgesproken door Hem bij Wie geen aanzien des persoons is.

Zo zal het zijn en zo hoort het ook te zijn. God moet de wereld oordelen omdat Hij de almachtige en soevereine Heerser is. Is er een dag van zonde? Dan hoort er ook een dag van straf te zijn. Verdraagt God lange tijd de opstandigheid van de mens? Dan moet er ook een tijd zijn waarin Hij Zijn recht zal doen gelden. Is er een tijd geweest waarin de bekering ons wordt gepredikt, waarin de genade ons wordt voorgesteld, waarin wij gesmeekt worden de zonde te verlaten en te leven? Dan hoort er ook een dag te zijn waarop God "de levenden en doden oordelen zal" en iedereen zijn verdiende loon zal ontvangen.

Zo moet het zijn omwille van de rechtvaardigen. Zij zijn beschimpt, veracht en bespot. Ja nog erger, velen van hen zijn in de gevangenis geworpen, geslagen en gedood. De besten hebben het ergste ervaren en er behoort een oordeel te zijn om dit recht te zetten.

Bovendien roepen de zonden van alle tijden om wraak. Zal al die zonde ongestraft blijven? Waarom is er eigenlijk een moreel bestuur en hoe kan dat ooit stand houden als er geen beloning en straf, geen dag van afrekening is? Om Zijn heiligheid te tonen, om Zijn tegenstanders te overweldigen, om degenen die Hem trouw hebben gediend te belonen, moet en zal er een dag zijn waarop God de wereld zal oordelen.

Waarom komt die dag dan niet onmiddellijk? En wanneer zal die dag aanbreken? Wij weten niet precies op welke datum dat zal gebeuren. Geen mens of engel weet dat en het heeft geen zin om ernaar te gissen, omdat zelfs de Zoon des mensen het niet weet. Voor ons is het genoeg te weten dat de oordeelsdag zeker zal komen. Geloof maar dat die dag nog niet aanbreekt zolang Hij nog meer genadetijd wil geven tot bekering van zondaren. Zolang komt beter overeen met "geloof maar". Waarom zouden de goddelozen willen weten wanneer die dag aanbreekt? Wat zal die dag voor hen zijn? Voor hen zal het een dag van duisternis zijn en niet van licht. Het is de dag waarop zij als droge stoppels geheel verteerd zullen worden. Het is Gods goedheid, dat Hij Zijn komst vertraagt. Weet dat de lankmoedigheid van onze Heere velen tot zaligheid is. De Heere laat het steigerwerk net zolang staan totdat Hij klaar is met de bouw van Zijn Kerk. Nog niet alle uitverkorenen zijn geroepen. Nog niet allen die verlost zijn door het bloed, zijn krachtadig geroepen en uit de verdorvenheid van deze wereld gehaald om in een heilig leven met God te wandelen. Daarom wacht de Heere nog.

Maar bedrieg uzelf niet. De grote dag van Zijn toorn is aanstaande en uw dagen van uitstel zijn geteld. "Eén dag bij de Heere is als duizend jaren, en duizend jaren als één dag". Misschien sterft u voordat de Zoon des mensen wederkomt, maar toch zult u Zijn rechterstoel zien. U zult net zo zeker uit de dood opstaan als dat Hij is opgestaan. Toen de apostel Paulus de Griekse wijsgeren in Athene aansprak, zei hij: "God dan de tijden der onwetendheid overgezien hebbende, verkondigt nu alle mensen alom dat zij zich bekeren; daarom dat Hij een dag gesteld heeft, op welke Hij de aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen door een Man Die Hij daartoe geordineerd heeft, verzekering daarvan doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de doden opgewekt heeft". Ziet u niet, o onboetvaardigen, dat een opgestane Zaligmaker het voorteken is van uw verdoemenis? Zoals God Jezus uit de dood heeft opgewekt, zo zal Hij ook uw lichaam opwekken, om voor Zijn rechterstoel te verschijnen. Voor die rechterstoel zal elke man en vrouw rekenschap afleggen van datgene wat in het lichaam is geschied, hetzij goed of hetzij kwaad. Zo heeft de Heere het besloten en zo zal het zijn.

2. God zal de geheimen van de mensen oordelen

Nu wil ik uw aandacht vragen voor het feit dat God de verborgen dingen van de mensen zal oordelen. Dit zal met alle mensen en volken van alle tijden en plaatsen gebeuren. De Rechter zal natuurlijk ook hun uitwendige daden oordelen. Maar hun verborgen dingen worden bijzonder genoemd, omdat deze het oordeel des te grondiger maken.

Met "de verborgen dingen der mensen" bedoelt de Schrift de geheime zonden die te erg zijn om over te spreken, die je doen rillen als ze aan het licht komen. Verborgene zonden zullen geoordeeld worden. De werken van de duisternis en de binnenkamer, datgene wat wij angstvallig verzwijgen, de laagste samenzweringen, de zonden waar je met geen woord over spreekt omdat je anders door iedereen verstoten en zelfs door de grootste zondaren verafschuwd zult worden - dit alles zal openbaar komen.

Als u zegt dat u een christen bent en er toch geheime zonden op nahoudt, zal alles wat u hebt gedaan of waar u mee bezig bent aan iedereen bekendgemaakt worden. Als u zich onder Gods volk begeeft en toch onoprecht, oneerlijk, of onrein bent terwijl niemand er iets van weet, dan zal iedereen erachter komen. Schande en schaamte zullen u voor eeuwig achtervolgen. Minachting zal uw deel zijn wanneer u niet meer kunt huichelen. "Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien". Hij zal de verborgen dingen van de mensen oordelen.

Onze tekst verwijst in het bijzonder naar de verborgen motieven van wat wij doen. Iemand kan iets goeds doen met een verkeerd motief, zodat het toch kwaad kan zijn in Gods ogen, al lijkt het voor de mensen goed. O, bedenk eens hoe het zal zijn als al uw motieven aan het licht komen. Dat iedereen erachter komt dat u zich voordeed als een kind van God om er zelf beter van te worden. Dat u alleen maar zo gul was om te bluffen of om door iedereen gewaardeerd te worden. Dat u in het openbaar o zo godsdienstig was, maar dat intussen alles alleen maar om uzelf draaide.

Wat een licht zal God over ons leven doen schijnen, wanneer de donkerste kamers van de menselijke verlangens en motieven net zo algemeen bekend zullen zijn als datgene wat wij in het openbaar doen! Wat een openbaring zal dat zijn, wanneer alle gedachten, inbeeldingen, lusten en verlangens algemeen bekend zullen worden! Alle boosheid, jaloezie, trots en opstandigheid van het hart, wat een onthulling zal dat zijn!

Alle zinnelijke verlangens en inbeeldingen, zelfs die van de meest fatsoenlijke mensen, we zullen ervan schrikken! Wat een dag zal dat zijn, wanneer de verborgen dingen van de mensen in het volle daglicht zullen worden gezet! God zal ook verborgen dingen openbaren waar we zelf niet eens van afwisten, want er is zonde in ons die we nog nooit hebben gezien en ongerechtigheid die wij nog nooit hebben ontdekt. Om onszelf te troosten, hebben wij onze ogen maar wat verblind en wenden wij onze blik zorgvuldig af van dingen die ons in de weg staan. Maar op die dag zullen we deze zonden wel moeten zien, wanneer de Heere "de verborgen dingen der mensen" zal oordelen.

Het verbaast mij niets dat een zekere rabbijn moest huilen toen hij het boek Prediker las. "Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed of hetzij kwaad". Daar zou de meest oprechte man nog van gaan beven. Als U er niet was, Jezus, Wiens dierbaar bloed ons van alle zonden heeft gereinigd, waar zouden we dan zijn? Als Uw gerechtigheid er niet was, die een bedekking is voor ieder die in U gelooft, wie van ons zou de gedachte aan deze vreselijke dag dan kunnen verdragen? In U, Jezus, zijn wij rechtvaardig, en daarom vrezen wij niet voor de beproeving. Maar als U er niet was, dan zou ons hart bezwijken van angst!

Als u mij nu vraagt waarom God in het bijzonder de verborgen dingen der mensen oordeelt - dit wordt namelijk niet gedaan in menselijke gerechtshoven en dat kan ook niet, want dit soort geheimen wordt door onze kortzichtige tribunalen niet herkend - dan antwoord ik: omdat er werkelijk niets voor God verborgen is. Wij maken onderscheid tussen verborgen en openbare zonden, maar dat doet Hij niet, want alle dingen zijn naakt en geopend voor Zijn ogen. Alles wat wij doen, gebeurt in de onmiddellijke tegenwoordigheid van God, Die overal persoonlijk tegenwoordig is. Hij weet en ziet alle dingen. Verborgen zonden zijn in onze beleving alleen maar verborgen als gevolg van onze misleidende onwetendheid. God ziet meer van een verborgen zonde dan wij zien van iets wat voor onze ogen gebeurt. "Zou zich iemand in verborgen plaatsen kunnen verbergen, dat Ik hem niet zou zien? spreekt de HEERE". De verborgen dingen der mensen zullen geoordeeld worden omdat de grootste morele daden vaak in het geheim gedaan worden. De daden waar God het meeste behagen in schept, zijn die dingen die Zijn knechten doen als ze de deur achter zich hebben gesloten en alleen met Hem zijn, wanneer ze geen enkel ander motief hebben dan Hem te behagen, wanneer ze alle openbaarheid mijden omdat ze anders van hun stuk zouden worden gebracht door de lof van mensen, wanneer de rechterhand niet weet wat de linkerhand doet, wanneer het liefhebbende, gulle hart op zo'n wijze "milddadigheden beraadslaagt" dat niemand er ooit achter komt wie het gedaan heeft en hoe het gebeurd is. Het zou onrechtvaardig zijn als zulke werken over het hoofd gezien zouden worden bij het grote verhoor.

Anderzijds zijn geheime zonden de ergste zonden die er zijn. Als deze buiten beschouwing zouden worden gelaten, dan zouden de grootste zondaren vrijuit gaan. Kan het zo zijn dat deze verdorven wezens zullen ontsnappen omdat ze hun rijkdom hebben aangewend om hun zonden geheim te houden? Ik zeg nadrukkelijk: "Dat zij verre". En het is er ook verre van. Wat zij in het geheim hebben gedaan, zal van de daken verkondigd worden.

Als we het over de verborgen dingen der mensen hebben, dan hebben we het ook over het wezen van al ons handelen. Of een daad goed of slecht is, is immers sterk afhankelijk van het motief. Het lijkt misschien een goede daad, maar er zit mogelijk een verkeerd motief achter. Als God het verborgene van ons handelen niet zou oordelen, dan zou Hij dus niet rechtvaardig oordelen. Hij zal al onze daden wegen met alles wat ons ertoe bewoog.

Staat het ook niet als een paal boven water dat iemands verborgen daden het beste bewijs zijn van zijn toestand? Veel mensen zullen in het openbaar geen dingen doen waardoor ze hun naam oneer zouden aandoen, niet omdat hun hart niet zondig genoeg is, maar omdat ze er te laf voor zijn. Datgene wat iemand doet als hij denkt dat hij helemaal alleen is, laat het beste zien hoe iemand is. Als u iets niet doet omdat de mensen anders over u gaan praten, dan is dat een slecht teken. Als u iets doet om door anderen geprezen te worden, dan heeft dat niet veel beters te betekenen. Dit is niets anders dan egoïsme, laaghartigheid en lafheid. Wat u echter enkel en alleen doet uit eerbied voor uw geweten en uw God, wat u doet zonder u af te vragen wat de mensen ervan zullen zeggen - zulke daden zijn het beste bewijs van uw oprechtheid. Daarom legt God er hier bijzonder de nadruk op, dat Hij op die dag de verborgen dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus.

O vrienden, voor deze dingen behoren wij te sidderen. Ik ervaar het als mijn dure opdracht om deze zaken aan de orde te stellen en ik bid God dat Hij ze in Zijn oneindige genade zou willen toepassen aan uw hart, opdat de boodschap kracht mag doen in uw leven. Wij zouden hiervan moeten schrikken, maar ik ben bang dat we er zo weinig mee doen. Het zijn bekende waarheden voor ons, maar we hebben er zo weinig levendig besef van. Geliefden, wij hebben te maken met een alwetende God, een God Die nooit iets vergeet, een God Die overal tegenwoordig is, een God Die nooit iets zal verzwijgen uit vrees voor iemand of om bij iemand in de gunst te komen, een God Die binnen afzienbare tijd de heerlijkheid van Zijn alwetendheid en de volmaaktheid van Zijn rechtvaardigheid aan alle mensen ten volle zal bekendmaken. Dat God ons in al ons doen en laten zou doen beseffen dat al onze gedachten, woorden en werken naakt en geopenbaard zijn voor het oog van een alwetende en rechtvaardige God.

3. Wij worden geoordeeld door Jezus Christus

Een derde ernstige boodschap die in onze tekst ligt, is het feit dat "God de verborgen dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus". Jezus Christus zal op de troon zitten als Gods Vice-Generaal en als Rechter, handelend namens God. Wat een naam voor een Rechter - de Zaligmaker - Gezalfde, Jezus Christus! Hij zal de Rechter van de mensheid zijn. Onze Verlosser zal onze eeuwige bestemming bepalen.

In de eerste plaats twijfel ik er niet aan dat Hij dit zal doen om Zijn heerlijkheid bekend te maken. Wat een verschil zal er dan zijn tussen het Kindje in de kribbe van Bethlehem, Dat achtervolgd werd door Herodes en 's nachts naar Egypte werd gedragen om daar te schuilen, en de Koning der koningen en Heere der heren voor Wie alle knie zich zal buigen! Wat een verschil zal er zijn tussen de Man van smarten en de Koning Die dan met heerlijkheid bekleed zal zijn en op een troon zal zitten, omringd door een regenboog! De Man Die eens door de mens werd bespot, zal dan op de troon zitten om iedereen te oordelen. Wat een verschil!

Ik ben niet in staat om u te vertellen wat er in mijn hart omgaat als ik denk aan dit levensgrote verschil. De Zoon des mensen Die veracht en de onwaardigste onder de mensen was, zal door iedereen erkend worden als Heere. Keizers en pausen zullen voor Hem in het stof buigen. Hij, Die voor de rechterstoel van Pilatus werd gedaagd, zal allen voor Zijn rechterstoel dagen. Hoe heerlijk zal Zijn wederkomst zijn vergeleken bij de schande, het spugen, de nagels, de wonden, het spotten, de dorst en de doodsangsten! Zijn ogen zullen als een "vlam vuurs" zijn en uit Zijn mond zal een tweesnijdend scherp zwaard gaan! Hij, Die door de heidenen werd verafschuwd, "zal richten onder de heidenen en bestraffen vele volken". Hij zal degenen die Hem verworpen hebben in stukken slaan als een pottenbakkersvat.

O, hoe behoren wij ons nu voor Hem te buigen, nu Hij zich openbaart in Zijn tere liefde en vernedering! "Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne". Laten we ons overgeven aan Zijn genade, opdat wij niet verpletterd worden door Zijn toorn. Zondaar, buig u neer voor deze doorstoken voeten, anders zult u als druiven in de wijnpers getreden worden. Zie wenend op Hem, belijd uw nalatigheid en stel uw vertrouwen op Hem, opdat Hij niet in toorn op u zal neerzien. Denk eraan dat Hij eenmaal zal zeggen: "Doch deze Mijn vijanden, die niet hebben gewild dat Ik over hen koning zou zijn, brengt ze hier en slaat ze hier voor Mij dood". Het oordeel van de Heere Jezus zal zeer tot eer van Zijn naam zijn. Er zal definitief een einde worden gemaakt aan de strijd die door een aantal dwaalgeesten in stand wordt gehouden. Die dag zal er geen enkele twijfel meer bestaan over de godheid van de Heere. Het zal voor niemand meer de vraag zijn of "deze Jezus", Die eens gekruisigd werd, zowel Heere als God is. God Zelf zal oordelen, maar Hij zal dat oordeel uitvoeren in de persoon van Zijn Zoon Jezus Christus, Die waarachtig mens is, maar toch ook waarachtig God. Hij heeft goddelijk gezag om "de wereld te richten met gerechtigheid, en de volken met Zijn waarheid".

U vraagt opnieuw: "Waarom zal de Zoon van God optreden als Rechter?" Ik zal mijn antwoord nog wat uitbreiden. Hij ontvangt dit hoge ambt niet alleen als beloning voor al Zijn lijden en tot vertoning van Zijn heerlijkheid, maar ook omdat de mens onder Zijn gezag staat en Hij hun Heerser en Koning is. Op dit moment verkeren we allen onder het gezag van Prins Immanuël, God met ons. Wij zijn door Gods genade niet direct onder het bestuur geplaatst van een vertoorned God, maar onder de regering van de Vredevorst. Jezus heeft gezegd: "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde".

"Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel aan de Zoon gegeven, opdat zij allen de Zoon eren, gelijk zij de Vader eren. Die de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft". Wij krijgen de opdracht "den volke te prediken, en te betuigen dat Hij is Degene Die van God verordineerd is tot een Rechter van levenden en doden". Jezus is onze Heere en Koning en terecht handhaaft de Middelaar Zijn soevereine gezag door Zijn onderdanen te vergelden naar hun werken. Ik moet u iets vertellen wat u diep in uw hart zou moeten treffen, zelfs als alles wat ik tot nu toe heb gezegd, u niets heeft gedaan. Ik denk dat God Christus, de mens Christus Jezus, verkoren heeft om de wereld te oordelen zodat niemand een uitvlucht kan verzinnen om onder het oordeel uit te komen. Niemand zal kunnen zeggen: "Wij zijn geoordeeld door een superieur Wezen dat onze zwakheden en verzoeken niet kende. Hij heeft ons streng geoordeeld zonder dat Hij iets wist van onze toestand". Nee, 'God zal de verborgen dingen der mensen ... oordelen door Jezus Christus, Die "in alle dingen gelijk als wij is verzocht geweest, doch zonder zonde". Hij is onze Broeder, been van ons been en vlees van ons vlees. Hij is onze menselijke natuur deelachtig en begrijpt en weet daarom wat er in de mens omgaat. Hij heeft door de eeuwen heen bewezen dat Hij een bekwaam zielenarts is. Op de jongste dag zal blijken dat Hij ook bekwaam is in het ontleden van motieven. Hij zal de gedachten en bedoelingen van het hart blootleggen. Niemand zal ooit over dat oordeel kunnen zeggen dat Hij te streng was omdat Hij niets afwist van de menselijke zwakheden. De wereld zal worden geoordeeld door die liefhebbende Christus, Wiens tranen, bloedige zweet en gapende wonden getuigen van Zijn verwantschap met de mensheid. Iedereen zal zien dat Hij, ondanks de verschrikkelijkheid van Zijn oordelen, niet zonder medelijden kon zijn. God zal ons oordelen door Jezus Christus. Daarom zal het oordeel onbetwistbaar zijn.

Maar luister goed, want ik zeg dit met grote ernst. Dit oordeel "door Jezus Christus" betekent dat er geen enkele hoop is op een herziening van het vonnis. Als de Zaligmaker ons veroordeelt, wie kan er dan voor ons pleiten? In een gelijkenis die we vinden in het dertiende hoofdstuk van Lukas, sprak Jezus over een man die op het punt stond een onvruchtbare vijgenboom in zijn wijngaard om te hakken. Maar de wijngaardenier zei: "Heere, laat hem ook nog dit jaar". Wat zal er van die boom worden als de wijngaardenier zelf tegen zijn meester zegt: "Die boom moet omgehakt worden. Ik zal het direct doen"? Als uw Zaligmaker uw Rechter wordt, dan zult u zeker geoordeeld worden. Als Hij dan zegt: "Gaaf weg van Mij, gij vervloekte", wie zal u dan nog behouden? Als Hij, Die Zijn bloed heeft vergoten om mensen te redden, dit eindoordeel velt - dat er niets meer aan te doen is, maar dat u van Hem verstoten moet worden - geef dan alle hoop maar op. Voor de schuldigen zal het oordeel een beslissende dag van angst en wanhoop zijn. Een grote angst zal zich van hen meester maken, wanneer de woorden van Christus het merg van hun beenderen zal doen stollen. Ze zullen voor eeuwig wanhopig zijn. Wat een ernst ligt er in deze woorden: "God zal de verborgen dingen der mensen ... oordelen door Jezus Christus".

Blijkt hieruit ook niet hoe zeker het oordeel zal zijn? Deze Christus Gods houdt geen mensen voor de gek. Als Hij zegt: "Komt, gij gezegenden Mijns Vaders", dan zal Hij hun zeker de erfenis geven. Als Hij moet zeggen: "Gaaf weg van Mij, gij vervloekten", dan zal Hij ervoor zorgen dat dat gebeurt. Ze zullen voor eeuwig verdoemd worden. Al heeft Hij Zijn leven gegeven voor zondaren, Hij zal de wil van Zijn Vader niet verloochenen. Op die dag zal Hij niet aarzelen om het oordeel der verdoemenis over iemand uit te spreken. O, hoe erg is de zonde! De barmhartige Zaligmaker moet op grond van de zonde een oordeel van eeuwig wee uitspreken.

Ik geloof dat er velen onder ons zijn die in hun hart een haat voelen jegens de zonde. Onze ziel walgt van het kwaad om ons heen. Soms zouden we wel een ogenblik over de donder en bliksem van de Allerhoogste willen beschikken om de goddeloosheid te smoren. Toch is zo'n haast niet goed, want dan verzetten we ons onwillekeurig tegen Gods lankmoedigheid. Christus zal het kwaad niet in een opwelling, maar in alle kalmte uitroeien. Jezus zal met Zijn doorboorde handen - die getuigen van Zijn onuitsprekelijke zondaarsliefde - de onboetvaardigen wegsturen. De mond die de vermoeden nodigde om in Hem te rusten, zal dan in alle ernst tot de goddelozen zeggen: "Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk de duivel en zijn engelen bereid is". Wie vertrappt wordt door de voet die aan het kruis was genageld, zal voor eeuwig verpletterd worden. "God zal de verborgen dingen der mensen ... oordelen door Jezus Christus".

Uit het feit dat God de mensen zal oordelen door Jezus Christus, meen ik ook op te mogen merken dat God daarin de volmaaktheid van al Zijn deugden wil tonen. In deze ene Mens, Christus Jezus, de Zoon van God, ziet u evenveel oordeel als liefde en evenveel genade als rechtvaardigheid. Als Hij naar rechts kijkt, zal Hij zeggen: "Komt, gij gezegenden". Als Hij naar links kijkt, zal Hij met dezelfde mond zeggen: "Gaaf van Mij, gij vervloekten". De mensen zullen dan zien hoe liefde en rechtvaardigheid samengaan en hoe deze deugden heerlijk verenigd zijn in de persoon van de Geliefde, "Die van God verordineerd is tot een Rechter van levenden en doden".

4. Wij worden geoordeeld naar het Evangelie

Ik wil nog enkele woorden zeggen over mijn laatste punt, namelijk dat dit alles zal plaatsvinden in overeenstemming met het Evangelie. Wat ik probeer duidelijk te maken, is dat er niets in het Evangelie staat wat in tegenspraak is met deze ernstige leer. Velen komen naar ons luisteren om te horen over Gods oneindige genade en over de liefde, die de zonde bedekt.

Het is verheugend om zo'n boodschap te mogen brengen. Maar denk er wel aan dat er in die boodschap met geen woord lichtvaardig wordt gesproken over de zonde. Het Evangelie geeft u geen enkele ruimte om voort te leven in de zonde en toch ongestraft te ontkomen. Nee, datzelfde Woord roept: "Maar indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen insgelijks vergaan". Jezus is niet in de wereld gekomen om de zonde minder erg te maken. Nergens wordt de zonde goedgepraat in het Evangelie, nergens tolereert het zondige lusten en boosheid of oneerlijkheid en leugen. Het Evangelie is niet minder dan de wet een tweesnijdend scherp zwaard tegen de zonde. Er is genade voor de mens die berouw heeft over zijn zonde, maar er rust toorn op eenieder die kwaad doet. "Indien hij zich niet bekeert, zo zal Hij Zijn zwaard wetten; Hij heeft Zijn boog gespannen en die bereid".

Het Evangelie is een en al mildheid voor de boetvaardige zondaar, maar tegelijk een en al verschrikking voor de onbekeerlijke overtreder. Het spreekt van genade voor de grootste zondaar, die zijn zonden verlaat. Maar in ditzelfde Evangelie lezen we dat hij, die volhardt in zijn ongerechtigheid, in de hel geworpen zal worden en "die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden". Met de grootste liefde tot uw ziel, houd ik u de waarheid voor dat hij, die zich niet bekeert en die niet gelooft, voor eeuwig gestraft zal worden. Zijn eeuwige straf zal net zo lang duren als het leven van de rechtvaardigen. Dat is naar ons Evangelie. Wij zouden zo'n Evangelie niet nodig gehad hebben, als er niet zo'n oordeel was geweest. Op de achtergrond van het kruis staat de rechterstoel van Christus. Wij zouden zo'n grote verzoening, zo'n groot offer niet nodig hebben gehad, als de zonde niet zo afschuwelijk en als het oordeel en de straf niet zo vreselijk waren geweest.

"Naar mijn Evangelie", zei Paulus. Hij bedoelde dat het oordeel een belangrijk onderdeel vormt van de Evangelieboodschap. Als ik het Evangelie zou moeten samenvatten, dan zou ik bepaalde feiten moeten noemen: Jezus, de Zoon van God, is mens geworden; Hij is geboren uit de maagd Maria; Hij heeft een volmaakt leven geleid; Hij werd onterecht door de mens beschuldigd; Hij is gekruisigd, gestorven en begraven; op de derde dag is Hij opgestaan uit de dood; Hij is opgevaren ten hemel en zit aan de rechterhand van God, vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden. Dit zijn de belangrijkste leerstukken van ons Evangelie. Wij geloven in de opstanding uit de dood, het laatste oordeel en het eeuwige leven.

Het oordeel is naar het Evangelie. Als we zien op de grote zonden in de wereld, dan kan deze donkere kant van het Evangelie voor de oprechten toch wel eens een blijde boodschap zijn. Ik bedoel dit: Wanneer ik lees over verdrukking, slavernij, uitbuiting van de armen en bloedvergieten, dan kan ik er blij van worden dat er een rechtvaardige Rechter is. Toen ik eens iets las over de geheime zonden van de rijken van deze stad, zei ik tegen mezelf: "God zij dank, er komt een oordeelsdag!" Duizenden mensen zijn opgehangen voor kleinere zonden dan datgene wat deze heren van eer en aanzien doen. O, met hoeveel pijn in mijn hart denk ik daaraan! Voor mij is het een blijde boodschap geworden dat de Heere "met vlammend vuur wraak zal doen over degenen die God niet kennen, en over degenen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn". De verborgen zonden van Londen kunnen niet altijd voortwoekeren. Zelfs degenen die werkelijk het beste voorhebben met de mensen en willen dat allen behouden worden, moeten het uitroepen: "Hoe lang? Hoe lang, o God? Zult U dit voor eeuwig verdragen?"

God heeft een dag aangewezen, waarop Hij de wereld zal oordelen. Wij zuchten en wenen totdat dit oordeel een einde zal maken aan de heerschappij van de zonde, en de verdrukten rust zal geven.

Geliefden, wij kunnen niet vaak genoeg spreken over de wederkomst van de Heere. Dit leerstuk is namelijk de grote kracht van het Evangelie. Veel te veel predikanten zijn op dit punt te terughoudend geweest en hebben daarmee het bot uit de arm van het Evangelie gehaald: zijn punt is afgebroken, het is afgestompt.

De leer van het komende oordeel is de kracht waardoor mensen moeten worden aangespoord. Er is een ander leven, de Heere zal wederkomen, er komt een oordeelsdag en de toorn van God zal geopenbaard worden. Ik durf te zeggen: waar dit niet wordt gepreekt, daar wordt het Evangelie niet gepreekt. Het is absoluut noodzakelijk voor de prediking van het Evangelie, dat de mensen worden gewaarschuwd voor wat er gebeurt als ze voortleven in hun zonden.

Dokter, bent u te vriendelijk om tegen uw patiënt te zeggen dat hij ziek is? Hoopt u de zieke te kunnen genezen zonder dat hij het weet? Weet u wat er gebeurt, als u zo aardig voor uw patiënten bent? Ze lachen u uit, ze dansen op hun eigen graf en ten slotte sterven ze! Uw mildheid is wreedheid; uw gevele is vergif; u bent een moordenaar. Moeten wij predikanten de mensen naar een paradijs van dwazen preken? Moeten wij ze zachtjes in een slaap wiegen waaruit ze in de hel zullen ontwaken? Moeten wij ze met onze zalvende toespraken de verdoemenis in helpen?

In de naam van God, dat durven wij niet! Elke ware dienaar van Christus hoort luid en duidelijk te verkondigen dat "God de verborgen dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie".

Zo zeker als het Evangelie van Paulus waar is, zo zeker zal ook het oordeel komen. Vlucht daarom vandaag nog naar Jezus, zondaren. O, kinderen van God, verschuil u opnieuw achter het bloed van het zoenoffer, opdat u er klaar voor bent om uw Heere te ontmoeten en Hem te vergezellen naar Zijn rechterstoel. O, mijn geliefden, God zegene u, om Jezus' wil.

Amen.

Twee verschijningen en de leerschool van de genade

*11 Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen,
12 En onderwijst ons dat wij de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matiglijk en rechtvaardiglijk en godzaliglijk leven zouden in deze tegenwoordige wereld;
13 Verwachtede de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus;
14 Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.*

Titus 2:11-14

Wanneer we deze tekst lezen, valt direct op dat Paulus geloofde in de godheid van onze Zaligmaker. Hij preekte geen Zaligmaker Die alleen maar mens was. Hij geloofde niet alleen dat de Heere Jezus Christus waarachtig mens was, maar hij geloofde ook dat Hij God was. Daarom schrijft hij de treffende woorden: "De zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus". Er is geen verschijning van God de Vader. Daarover lezen we niets in de Schrift. Deze verschijning gaat over de tweede Persoon in de heilige Drie-eenheid, Die reeds eenmaal verschenen is en op de jongste dag "ten anderen male zonder zonde gezien zal worden van degenen die Hem verwachten tot zaligheid".

Paulus geloofde dat Jezus "de grote God en onze Zaligmaker" is. Het was zijn grootste vreugde om de Heere, Die eens in zwakheid was gekruisigd, groot te maken. Hij noemt Hem hier "de grote God", waarmee hij bijzonder naar Zijn macht, heerschappij en heerlijkheid verwijst. Dit is des te opmerkelijker omdat hij direct verder gaat met de woorden: "Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid". Hij Die Zichzelf heeft overgegeven, Hij Die aan het vloekhout Zijn leven aflegde, Hij Die beroofd werd van alle eer en heerlijkheid en de diepste vernedering moest ondergaan - Hij was ondanks dat alles buiten alle twijfel de grote God. O, geliefden, als u de godheid van Christus wegneemt, wat blijft er dan nog over om te preken? Niemand anders dan de grote God kan immers onze Zaligmaker zijn?

We zien ook op het eerste gezicht dat Paulus in een grote verlossing geloofde. "Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid". Dat woord "verlossing" klinkt als een zilveren klok in mijn oren. Wij zijn vrijgekocht uit onze slavernij, en dat tegen een onbevattelijk hoge prijs - niet slechts door de gehoorzaamheid van Christus, of door het lijden van Christus, of door het sterven van Christus, maar omdat Christus Zichzelf voor ons heeft overgegeven. Alles wat er in de grote God en Zaligmaker is, werd neergelegd ter betaling "opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid".

De heerlijkheid van het Evangelie is gelegen in het verlos-sende offer van de Zoon van God. Dat is het heerlijkste juweel van heel het Evangelie. Zoals de maan tussen de sterren staat, zo staat dit leerstuk te schitteren tussen alle kleinere leerstukken die God als lichtpunten gegeven heeft in de nacht van de gevallen mensheid. Paulus aarzelde geen moment. Hij had een goddelijke Zaligmaker en een goddelijke verlossing en Hij verkondigde deze met een onwrikbaar vertrouwen. O, dat alle predikers net als hij waren!

Het is ook duidelijk dat Paulus de verschijning van de Zaligmaker en Verlosser van alle ongerechtigheid beschouwde als een openbaring van Gods genade. "Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen". Gods genade is in de persoon van Christus geopenbaard, zoals de zon opgaat en het hele land in het licht baadt. Het is geen verborgen visioen aan een geoefende profeet op een eenzame bergtop, maar het is een openbare bekendmaking van Gods genade aan alle schepselen onder de hemel, een vertoning van Gods genade aan alle ogen die erop zien. Toen de Heere Jezus Christus naar Bethlehem kwam en toen Hij Zijn volmaakte leven beëindigde op Golgotha, openbaarde Hij Gods genade nog heerlijker dan in de schepping en voorzienigheid. Dit is de duidelijkste openbaring van de eeuwige genade van de levende God. In de Verlosser zien we zonder voorhangsel het aangezicht van de Vader. In Hem wordt als het ware Gods hart blootgelegd.

Dit is de "Opgang uit de hoogte" Die ons bezocht heeft; de "Zon der gerechtigheid" onder Wiens vleugelen er genezing is.

De genade van God schijnt heerlijk en wordt aan allerlei mensen geopenbaard in de Persoon en het werk van de Heere Jezus. Dit wordt ons niet gegeven op grond van enige verdienste van ons; het is een openbaring van vrije, rijke, onverdiende genade, en dat in oneindige heerlijkheid. Gods genade wordt aan iedereen geopenbaard in de verschijning van Jezus Christus onze Heere.

Het grote doel van de openbaring van Gods genade in Christus Jezus is mensen te verlossen van de heerschappij van het kwaad. De wereld werd in Paulus' dagen gekenmerkt door allerlei soorten van losbandigheid, verdorvenheid, goddeloosheid en wreedheid. Ik heb hier geen ruimte om er zelfs maar een indruk van te geven hoe de Romeinse wereld er uitzag op het moment dat Paulus deze brief aan Titus schreef. Ook wij zijn slecht genoeg hoor, maar de uitwendige gebruiken en gewoontes van die tijd waren ronduit verschrikkelijk. De verkondiging van het Evangelie heeft een gunstige wending teweeggebracht. In de dagen van de apostelen had men er het grootste plezier in om te zien hoe andere mensen werden afgeslacht. Zo afschuwelijk was het toen gesteld, dat we de zonden nauwelijks bij de naam durven te noemen. Midden in de diepste nacht van de wereldgeschiedenis verscheen onze Heere om de zonde weg te nemen. De Heere Jezus Christus, Die de openbaring van Gods genade aan alle mensen is, kwam in de wereld om een einde te maken aan de onuitsprekelijke tirannie van het kwaad. Zijn werk en onderwijs zijn bedoeld om de mensheid als geheel te verbeteren en in het bijzonder om Zijn volk te verlossen van de ongerechtigheid en hen te heiligen als Zijn verkoren erfdeel.

Paulus zag de verlossing van de zonde als een wonderlijk bewijs van Gods genade. Hij sprak niet over een genade die de mensen in de zonde laat liggen, maar alleen verlost van de straf. Nee, dit is een verlossing van de zonde. Hij sprak niet over een vrije genade die de ongerechtigheid door de vingers ziet en de zonde over het hoofd ziet. Nee, hij sprak over een heerlijke genade die de zonde en ongerechtigheid veroordeelt en het slachtoffer verlost van zijn zondige aard die hem in deze slavernij heeft gebracht. Paulus verklaarde dat Gods genade aan de wereld is verschenen in het werk van Jezus, opdat de duisternis van de zonde en onwetendheid zouden verdwijnen en het heldere licht van heiligheid, rechtvaardigheid en vrede zou heersen. God geve ons dat we deze heerlijke gevolgen over de hele wereld mogen zien! God geve ons dat we ze in onszelf zien! God geve ons te ervaren dat Gods genade aan ons persoonlijk is verschenen!

Onze apostel wilde dat Titus zou weten dat deze genade bedoeld was voor alle soorten mensen: voor de Kretenzen, die "altijd leugenachtig, kwade beesten, luie buiken" waren en zelfs voor de meest verachte slaven, die in het Romeinse Rijk nog slechter behandeld werden dan honden. Aan ieder van ons, rijk of arm, bekend of onbekend, is het Evangelie verschenen. Het doel daarvan is dat wij verlost zouden worden van alle goddeloosheid en wereldse lusten.

Ik vraag u nu de tekst wat uitvoeriger te onderzoeken. Ik zal proberen u te laten zien hoe de apostel ons aanspoort heilig te leven en al het kwade te overwinnen.

Wij zullen stilstaan bij drie gedachten:

1. Wat onze positie is in deze wereld;
  2. Wat wij leren op de leerschool van de genade;
  3. Welke bemoediging er in onze tekst ligt.
- Dat de Heilige Geest onze overdenking zou willen zegenen.

1. Onze positie: tussen twee verschijningen

Ten eerste vinden we in deze tekst een beschrijving van onze positie. Het volk van God staat tussen twee verschijningen in. In het elfde vers lezen we: "Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen". In het dertiende vers staat: "Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus". Wij bevinden ons in de tijd waarin wij leven tussen de twee verschijningen van de Heere van de hemel. De eerste komst van onze Heere vormt voor degenen die in Jezus geloven een breuk met het oude. "God dan de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu aan alle mensen alom dat zij zich bekeren".

Een muur van licht scheidt ons van het verleden. Enkele bouwstenen uit die muur zijn Bethlehem, Gethsémané en Golgotha. In onze jaartelling rekenen wij vanaf de geboorte van de Zoon van de maagd Maria. Wij beginnen te rekenen vanaf Bethlehems kribbe. Het middelpunt van onze jaartelling is het heerlijke levensbegin van het Licht der wereld. Wij zien terug op de verschijning van Gods genade in de vorm van het nederige Kind van Nazareth, want in Hem stellen wij ons vertrouwen. Wij verlaten ons op "het Woord dat vlees is geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van de Vader), vol van genade en waarheid". De dikke duisternis van het heidendom werd doorbroken bij Zijn eerste verschijning en een heerlijke dag is aangebroken. Geliefden, voor ons ligt een tweede verschijning. Dit tijdperk zal worden beëindigd door een nieuwe verschijning - geen verschijning van genade maar een verschijning van heerlijkheid. Toen onze Meester was opgevaren vanaf de Olijfberg, waren Zijn discipelen enige tijd volledig uit het veld geslagen. Maar spoedig verscheen er een hemelbode die hen aan de profetie en belofte herinnerde met de woorden: "Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal also komen, gelijkerwijs gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren". Wij geloven dat onze Heere aan het einde van de tijd "met een geroep, met de stem des archangels en met de bazuin Gods zal nederdalen van de hemel".

Dit zal het definitieve einde zijn van de tijd. Wij zien uit naar dat grote Anno Domini, dat heerlijke jaar onzes Heeren, waarin Hij zal wederkomen om in heerlijkheid en rechtmatigheid te regeren en de kwade machten met een ijzeren roede te verbreken. Besef dus goed waar wij ons bevinden. Wij staan midden tussen twee verschijningen van onze Heere. Achter ons ligt ons vertrouwen; voor ons ligt onze hoop. Achter ons ligt de Zoon van God in Zijn vernedering; voor ons staat de grote God en onze Zaligmaker in Zijn heerlijkheid. Zijn eerste verschijning is de openbaring van de Zoon van God in de menselijke natuur, in zwakheid en nederigheid; Zijn tweede verschijning is de openbaring van dezelfde Zoon van God in al Zijn macht en heerlijkheid. Hoe heerlijk is onze positie dus, kinderen van God! Wij hebben een heel tijdperk voor onszelf dat begint en eindigt met een verschijning van de Heere.

In deze tegenwoordige wereld

Onze positie wordt nog uitvoeriger beschreven in de tekst. Er staat dat wij "in deze tegenwoordige wereld" zijn. Wij leven in een tijd tussen twee lichtbakens: twee goddelijke verschijningen, en wij worden geroepen om ons van de ene naar de andere te haasten. Het leger van Gods uitverkorenen marcheert met spoed van de ene naar de andere verschijning. Al onze hoop is gevestigd op de laatste verschijning, terwijl wij al ons vertrouwen vestigen op de eerste verschijning. Wij moeten in de tussenliggende tijd geduldig leren wachten.

Paulus noemde het "deze tegenwoordige wereld". Dit duidt op haar vergankelijke karakter. We leven in het heden, maar wat weten wij van de toekomst? De Heere kan heel spoedig komen en dan is alles voorbij. De wereld is er nu, maar zij zal er niet lang meer zijn. Nog even en Hij zal komen en niet vertoeven. Het is een "tegenwoordige wereld". O, hoe betrekkelijk is die wereld!

Door het geloof beseffen wij echter dat deze tegenwoordige wereld als een droom is die voorbijgaat. Wij aanmerken de dingen die men niet ziet en die eeuwig zijn. Wij reizen door deze wereld alsof we een pelgrimsreis maken. Wij reizen door het land van de vijand. Wij gaan van de ene openbaring naar de volgende. Wij zijn als vogels die van het ene gebied naar het andere gebied vliegen, zonder onderweg te kunnen rusten. Wij moeten onszelf zo losmaken als wij kunnen van dit land waardoor wij reizen, omdat wij hier vreemdelingen en bijwoners zijn en geen blijvende stad hebben. Wij haasten ons door een ijdelheidskermis; voor ons liggen de hemelstad en de wederkomst van de Heere en Koning van die stad. Zoals zeelieden de Atlantische Oceaan oversteken en van de ene kust naar de andere kust varen, zo reizen wij over de golven van deze immer veranderende wereld naar de heerlijke verschijning van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus.

In deze beschrijving van onze positie ligt het beste argument om heilig te leven. Als dit alles voor u waar is, mijn geliefden, dan bent u niet van de wereld, zoals Jezus ook niet van de wereld is. Als dit alles voor u waar is - dat vóór u de heerlijke wederkomst ligt en áchter u het eeuwige licht van de eerste verschijning van de Verlosser brandt - wat een heilig volk hoort u dan te zijn!

Als u werkelijk alleen maar op reis bent door deze tegenwoordige wereld, laat uw hart dan niet vervuild worden door haar zonden. Leer de taal en gewoontes niet van de vreemdelingen door wier land u reist. Staat er niet geschreven: "Dat volk zal alleen wonen en het zal onder de heidenen niet gerekend worden"? "Daarom, gaat uit het midden van hen en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige". Zij die voor de geboorte van Christus leefden, hadden een bepaalde verantwoordelijkheid op hun schouders, maar die was niet zo groot als die van u, die het aangezicht van God in Jezus Christus hebt gezien en die dat aangezicht verwacht terug te zien. U leeft in een licht waarbij hun grootste kennis in het niet valt. Wandelt daarom als kinderen van het licht. U staat tussen twee ochtendstonden, zonder dat er een avond tussen is. De heerlijkheid van de Heere is eenmaal over u opgegaan in de vleeswording en verzoening van Christus Jezus. Dat licht gaat steeds helderder schijnen. Spoedig zal de jongste dag aanvangen met de wederkomst van Christus. Dan zal de zon niet meer ondergaan, maar een onuitsprekelijk heerlijk licht werpen op alle harten die daarnaar uitzien. "Laat ons dan ... aandoen de wapenen des lichts". Wat een heerlijke uitdrukking! Een helm van licht, een schild van licht, schoenen van licht - alles van licht. Wat een ridder, die niet in staal is gehuld maar in licht, een licht dat zijn vijanden totaal uit het veld slaat! Er hoort een heilig licht van u af te stralen, volgeling van Jezus, want er ligt een genadige verschijning achter u en er ligt een heerlijke verschijning voor u. Twee goddelijke openbaringen stralen u toe. Als een muur van vuur wordt u omgeven door de verschijningen van de Heere; in het midden hoort er een bijzondere heerlijkheid en heiligheid te zijn. "Laat uw licht alzo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken". Dat is de positie van de rechtvaardigen volgens de tekst en daarin ligt voor ons een dringende oproep tot een heilige levenswandel.

2. De leerschool van de genade

Ten tweede moet ik uw aandacht vragen voor het onderwijs dat ons hier wordt gegeven door Gods genade die verschenen is aan alle mensen. Wij lezen: "Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen, en onderwijst ons dat wij de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld". Een betere vertaling van dit vers is misschien: "Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen, en beveelt ons de goddeloosheid en wereldse begeerlijkheden te verzaken". Als u een beetje Grieks kent, dan zult u opmerken dat het woord dat vertaald is met "onderwijst" niet alleen doet denken aan onderwijs, maar ook aan de opvoeding van kinderen. Gods genade is onze schoolmeester, die ons onderwijst, opvoedt, voorbereidt op de volwassenheid. Christus heeft in Zijn eigen Persoon Gods heerlijke genade geopenbaard. Die genade behandelt ons als zonen. Zij voedt ons op tot een heilig leven en bereidt ons zodoende voor op onze hemelse erfenis. Wij zijn de vele zonen, die door de leerschool van de genade tot de heerlijkheid moeten worden gebracht.

De genade heeft een leerschool

De genade heeft dus een leerschool. Als wij aan leermeesters en tucht denken, dan denken wij vaak aan de wet. Maar de genade kent ook een leerschool waarop heerlijke lessen worden geleerd. De genade bereidt ons voor op de heerlijkheid. Wat de wet niet kon, kan de genade wel en dat doet zij ook. De vrije gunst van God brengt ons nieuwe beginselen bij, verwekt nieuwe gedachten en scheidt in ons liefde tot God en haat jegens datgene wat God haat, door ons te bezielen met dankbaarheid. Gelukkig zijn de leerlingen van de school van Gods genade!

Als Gods genade in ons werkzaam is, dan laat zij ons nog duidelijker dan het gebod zien hoe erg de zonde is. Wij ontvangen in ons hart een levendig beginsel waardoor wij het goede en het kwade leren onderscheiden. Gods genade geeft ons niet alleen onderwijs, maar kastijdt ons ook. In Gods Woord lezen we: "Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijdt Ik; wees dan ijverig en bekeer u". Zodra wij Gods genade bewust gaan genieten, ontdekken wij dat het een heilige leerschool, een vaderlijke opvoeding en een hemelse oefening is.

Wij vinden daar geen genotzucht en nog veel minder losbandigheid. Integendeel, Gods genade weerhoudt en belet ons. Zij zet ons apart en maakt ons vrij van de wet der zonde door "de wet des Geestes des levens in Christus Jezus".

Leerlingen in de genade

De genade heeft niet alleen een leerschool, maar er is ook een uitverkoren groep leerlingen. Al staat er in het elfde vers dat "de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen", toch zal duidelijk zijn dat deze genade van God niet in iedereen kracht doet. Daarom gaat het "alle mensen" in vers 12 over in "ons" en "wij". Als je in de Schrift een algemene uitspraak leest, dan wordt deze vaak gevolgd door een bijzondere uitspraak. Dat vinden we ook in deze tekst: "... en onderwijst ons dat wij de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld". De leerschool van de genade heeft dus haar eigen leerlingen.

Bent u een leerling van Gods genade? Hebt u zich ooit aan Hem onderworpen? Hebt u dat woord leren spellen: "g-e-l-o-o-f"? Hebt u een kinderlijk vertrouwen in Jezus? Hebt u zich leren wassen in het wasvat van de verzoening? Kent u die oefeningen die Gods genade leert? Kunt u zeggen dat uw verlossing uit genade is? Kent u de betekenis van de tekst: "Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is Gods gave"? Als dat zo is, dan bent u een leerling van Hem. Dan is Gods genade zo helder aan u verschenen, dat u er een leerling van bent geworden.

Leerlingen van de genade, neem de genadeleer ter harte. Wees een sieraad van Gods genade. Laat de genade zo'n invloed hebben op uw leven en persoon, dat iedereen kan zeggen: Zie eens wat genade kan doen! Zie eens hoe Gods genade opwekt tot heiligmaking! Wat ik met dit alles wil zeggen, is hetzelfde als wat de apostel bedoelt: wij moeten heilig zijn, omdat de genade een reinigende leerschool is en omdat wij leerlingen zijn van die genade.

De vruchten van deze leerschool

Volgens de apostel levert de leerschool van Gods genade drie vruchten op: verzaken, leven en verwachten. U ziet de drie woorden voor u. Het eerste is "verzaken". Als een leerling voor het eerst naar school gaat, dan moet hij meestal veel afleren. Als zijn opvoeding is verwaarloosd, dan is zijn verstand overwoekerd door allerlei onkruid. Als hij naar een school is geweest waar hij slecht onderwijs heeft gehad, dan moet zijn nieuwe leraar hem eerst alles afleren wat hij verkeerd heeft aangeleerd. Het moeilijkste van onderwijzen is niet om leerlingen het goede bij te brengen, maar om hun het verkeerde af te leren.

De leerschool van het verzaken

Wanneer de Heilige Geest Zijn intrek neemt in het hart, dan treft Hij daar veel aan wat daar beter niet had kunnen zijn: wij zijn hoogmoedig en trots; wij hebben vleselijke en wereldse lessen geleerd. Dit moeten wij afleren en gaan verzaken. De Heilige Geest werkt dit verzaken in ons op de leerschool van de genade.

Wat moeten wij verzaken? Ten eerste moeten wij de goddeloosheid gaan verzaken. Dit is een les die velen van u moeten leren. Sommige arbeiders zeggen misschien: "Wij moeten hard werken; wij hebben geen tijd om aan God of godsdienst te denken". Dit is goddeloosheid! Gods genade leert ons dit te verzaken. Dan gaan wij walgen van zo'n atheïsme. Anderen, die in de handel werken, roepen: "Als u zoveel zaken te doen had als ik, dan zou u ook geen tijd hebben om over uw ziel en de eeuwigheid na te denken. Ik moet tegen de concurrentie opboksen en ik houd geen tijd over om te bidden of om mijn Bijbel te lezen. Mijn planning en mijn administratie kosten me al genoeg tijd". Dit is ook goddeloosheid! Gods genade leert ons dit te verzaken. Wij hebben een afschuw van zo'n achteloosheid.

Een groot werk van de Heilige Geest is dat Hij de mens een godzalig leven schenkt. Hij zorgt ervoor dat de mens aan God gaat denken. Hij doet hem voelen dat dit leven niet alles is, maar dat er een oordeel aanstaande is waarin hij "oor zichzelf Gode rekenschap zal geven". Wij kunnen God niet ongestraft vergeten. Als wij net doen alsof Hij niet bestaat en Hem buiten onze beslissingen laten, dan maken wij een fatale fout. O vrienden, er is een God voor Wie u rekenschap zult moeten afleggen. Wanneer Gods Geest komt met de genade van het Evangelie, dan verwijdert Hij onze ingewortelde goddeloosheid en zorgt Hij ervoor dat wij haar met ernst en blijdschap gaan verzaken.

Ten tweede moeten wij de "wereldse begeerlijkheden" verzaken. Het gaat hier over de vermaken van de wereld zoals die is tussen de twee verschijningen van Christus. De wereld is vandaag nog net zo vol van zondig vermaak als in de tijd waarin Paulus over de Kretenzen schreef. "Al wat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vleses en de begeerlijkheid der ogen en de grootsheid des levens" vinden wij nog overal om ons heen. Waar Gods genade kracht doet, daar gaat een losbandig mens de lusten van het vlees verzaken. De man die belust was op goud, gaat zijn hebzucht overwinnen; de trotsaard gaat het leren om te buigen; de luiaard wordt ijverig; iemand die alleen maar voor het plezier leefde, wordt ernstig. We gaan de wereldse begeerlijkheden niet alleen nalaten, maar we krijgen er ook een hekel aan.

We gaan walgen van de dingen waar we vroeger vermaak in hadden. We gaan roepen: "Wat heb Ik meer met de afgoden te doen?" Tegen de wereldling zeggen we: "Jij hebt daar misschien plezier in, maar wij kunnen daar niet aan toegeven. De zonde zal over [ons] niet heersen. Wij zijn niet van de wereld en daarom gaan wij ook niet met de wereld mee".

De tijd waarin wij leven mag ons leven niet beheersen, want ons ware leven is bij Christus in de eeuwigheid en "onze wandel is in de hemelen". Door Gods genade zijn wij de heersende opvattingen, idealen en vermaken van deze wereld gaan verzaken. Wij zijn vrijgemaakt, in de beste zin van het woord. Wij gaan met Paulus zeggen: "De wereld is mij gekruisigd ..., en ik der wereld". Dit genadewerk betekende heel wat in de losbandige tijd waarin Paulus leefde en ook vandaag nog is het een groot wonder.

De leerschool van het leven

Maar geliefden, u bent er nog niet als u alleen maar dingen nalaat. Voor het oude komen nieuwe dingen in de plaats. De volgende woorden gaan daarom over het leven: "... matig en rechtvaardig en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld". Let erop, lieve vrienden, dat de Heilige Geest van ons verwacht dat wij in "deze tegenwoordige wereld" leven. Wij moeten onszelf dus niet buiten deze wereld sluiten. Deze wereld is het slagveld waarop de soldaat van Christus moet vechten. De maatschappij is de plaats waar het christendom de genade van Christus moet bekendmaken. Als een aantal zusters zich samen terugtrekt in een groot huis om daar afgesloten van de wereld te leven, dan verzaken ze hun plicht.

Als alle ware, oprechte christenen bij elkaar zouden gaan wonen en niets anders zouden doen als bidden en naar de kerk gaan, dan zouden zij weigeren God te dienen zoals Hij dat van hen vraagt. Nee, u moet matig, rechtvaardig en godzalig leven in deze wereld, zoals zij op dit moment is. U mag niet proberen weg te vluchten. U moet tegen de stroom in gaan en al zijn golven trotseren. Als Gods genade in u is, dan moet die genade in "deze tegenwoordige wereld" aan de dag gelegd worden. Zij mag niet worden weggestopt. U moet schijnen als een licht in de duisternis.

Deze manier van leven wordt met drie woorden omschreven. Ten eerste moet u "matig" leven, dat wil zeggen: u moet matig zijn voor uzelf. U moet matig zijn in uw eten en drinken en in alle lichamelijke lusten - dat spreekt voor zich. Dronkaards en veelvraten, hoereerders en overspelers zullen het Koninkrijk van God niet beërven. U moet matig zijn in uw gedachten, woorden en werken. U moet matig zijn in al uw wereldse bezigheden. U moet zichzelf goed in de hand hebben; u moet beheerst zijn.

Ik ken enkele broeders die niet bepaald matig zijn. Ik bedoel niet dat ze zich bedrinken. Nee, hun verstand lijkt wel dronken. Ze zijn voor geen enkele rede vatbaar. Alle remmen zijn los. Of het nu goed of verkeerd is, als ze iets willen dan moet en dan zal het gebeuren. Ze letten totaal niet op de gevolgen van hun handelen. Ze denken nooit eens rustig na, maar ze doen hun ogen dicht en gedragen zich als een olifant in een porseleinkast. Hoe triest is het met deze mensen gesteld! Je kunt niet van ze op aan. Ze doen alles in een opwelling. De mens die door Gods genade wordt onderwezen, wordt bedachtzaam, voorzichtig en beheerst. Hij wordt niet meer heen en weer geslingerd door hartstochten en vooroordelen.

Er is slechts één onmatigheid die ik ons allen van harte toe wens. Daarvan zegt de Schrift: "En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met de Geest". Wanneer Gods Geest ons volledig in beslag neemt, dan worden wij voortgedreven door een heilige kracht en dan zijn wij vervuld van een goddelijke geestdrift, die op geen enkele wijze ingeperkt hoeft te worden. Als het echter over andere zaken gaat, dan moeten wij ervoor oppassen dat wij onszelf er niet te veel aan overgeven. Dan moeten wij matig zijn.

De gelovige moet in zijn levenswandel bovendien altijd rechtvaardig zijn. Een christen die oneerlijk is in zijn zaken, kan ik niet begrijpen. Sluwheid, listigheid, oplichting en bedrog zijn geen gereedschappen voor een kind van God. Sommige mensen zeggen wel eens tegen me dat mijn principes te hoog gegrepen zijn voor het zakenleven en dat je in de handel het hoofd niet boven water kunt houden als je te strak bent in je opvattingen. Anderen nemen hen in de maling en het zou hun de kop kosten als ze hen niet met gelijke munt betaalden. O, mijn lieve gelovigen, praat zo toch niet! Als u liever de weg van de duivel bewandelt, zeg dat dan hardop en draag er zelf de gevolgen van. Maar als u belijdt dat u een dienaar van God bent, dan hoort u alle banden met de ongerechtigheid te verbreken. Oneerlijkheid en bedrog zijn het tegenovergestelde van godsvrucht. Een christen kan wel arm zijn, maar hij hoort desondanks eerlijk te blijven. Al is hij misschien niet zo slim, hij moet wel integer zijn. Een christelijke belijdenis zonder oprechtheid is een leugen. Genade leidt tot een rechtvaardig leven.

Ten slotte vertelt de tekst ons dat we godzalig moeten leven. Iedereen die werkelijk Gods genade in zich heeft, zal vaak aan God denken en "zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid". Hij onderneemt niets zonder God, hij verheugt zich in Gods aanwezigheid, hij vertrouwt op Gods kracht. Gods voorzienigheid is zijn efenis, Gods eer is zijn hoogste doel en Gods wet is de gids van zijn leven. Kortom, als Gods genade die zo duidelijk aan alle mensen is verschenen voor ons een heilige leerschool is geworden, dan leren wij daar matig, rechtvaardig en godzalig te leven.

De leerschool van het verwachten

Bovendien wordt op deze leerschool in ons een verwachting verwekt. Door Gods genade gaan wij "de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus" verwachten. Wat is die "zalige hoop"? Ten eerste, dat wij, als Hij komt, zullen opstaan uit de dood als wij reeds ontslapen zijn; en dat wij, als wij nog in leven zijn, veranderd zullen worden. Onze hoop is dat Hij ons zal aannemen en dat Hij tot ons zal zeggen: "Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht". God is ons dit niet verschuldigd, maar wij hopen op Zijn genade. God zal ons wel een beloning geven, maar niet naar de wet der werken.

"Maar wij weten dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is". Wanneer Jezus gaat schijnen als de zon, "dan zullen de rechtvaardigen blinken gelijk de zon, in het Koninkrijk huns Vaders". Onze beloning krijgen wij niet in het heden, maar die wordt pas in de heerlijke toekomst uitbetaald. Toch is zij voor iemand die gelooft zo dichtbij, dat ik de wagen van de komende Christus al bijna hoor aankomen. De Heere komt, en op Zijn komst vestigt de gelovige zijn hoop. Dat is zijn grote steun om het kwaad te overwinnen, zijn voornaamste prikkel om heilig voor Gods aangezicht te wandelen. O, straks onberispelijk te mogen zijn op de dag van de openbaring van onze Heere! God geve het ons! Ziet u het nu, geliefden, hoe wij op de leerschool van Gods genade worden losgemaakt van de zonde en leren leven tot eer van God?

3. Woorden van bemoediging

Ten slotte geeft de tekst ons ook enkele bemoedigingen. Ik kan er slechts kort bij stilstaan, al ligt er in deze woorden een onuitsprekelijk rijke en hoopvolle boodschap.

Wij staan er niet alleen voor

Mijn vrienden, wat zouden wij toch kunnen beginnen in deze grote strijd om recht, waarheid en heiligmaking, als wij aan onszelf zouden worden overgelaten? Onze eerste bemoediging is dat de genade is gekomen om ons te redden. Op de dag toen de Heere Jezus Christus aan de mensen verscheen, gaf Hij ons Gods genade om ons te helpen in de strijd tegen de zonde. Iemand die nu vecht tegen de inwonende zonde, heeft de Heilige Geest aan zijn zijde. Iemand die door de prediking van het Evangelie ook vecht tegen het kwaad in anderen, heeft dezelfde Heilige Geest aan zijn zijde, Die de waarheid "als een hamer ... en als een vuur" maakt. Ik zou mijn wapens neerwerpen en mij terugtrekken uit de strijd, ware het niet dat "de HEERE der heirscharen ... met ons is; de God Jakobs is ons een hoog Vertrek". De "zaligmakende genade Gods" is aan ons verschenen als een bliksem die het hele luchtruim verlicht; onze overwinning over de duisternis is zeker. Hoe zwaar de strijd tegen het kwaad ook is, zij is niet hopeloos. Wij mogen altijd hoop hebben.

Een koning ontdekte eens dat een van zijn soldaten lag te bidden. Hij lachte erom, maar de soldaat antwoordde dat hij op de knieën lag voor de sterkste Bondgenoot van zijne majesteit. (Ik vraag me overigens af of God wel ooit de Bondgenoot is van iemand die met het geweer en het zwaard te werk gaat.) Als wij echter gebruikmaken van "de wapenen van onze krijg die niet vieselijk zijn, maar krachtig door God, tot nederwerping der sterkten", dan mogen wij ongetwijfeld rekenen op onze sterke Bondgenoot. Spreek de waarheid, man, want u spreekt met God! Werk voor God, vrouw, want God "werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen". De verschijning van Gods genade in de persoon van Christus is een grote bemoediging voor hen die in de grootste moeilijkheden verkeren en die tegen de sterkste machten moeten strijden. De genade is verschenen; laten we daarom goede moed hebben!

Hij zal wederkomen

Een tweede bemoediging ligt er in de belofte dat Hij zal wederkomen. Hij, Die Zijn hoofd in zwakheid heeft gebogen en stierf op het moment van de overwinning, zal terugkeren in oneindige heerlijkheid. Twijfel daar toch niet aan! De wereld gaat geen eeuwige nacht tegemoet. Niet alleen de nacht, maar ook de morgen komt. Al tieren zonde en ellende welig en wordt de liefde van velen steeds kouder, dit zijn slechts de tekenen dat de wederkomst nabij is. Hij heeft Zelf gezegd dat dit zou gebeuren. Maar Hij zal komen, zo zeker als God leeft. Wij zijn niet aan de verliezende hand. De Heere zal triomferen. Als Hij alleen zou zijn verschenen in Zijn lijdende leven en wrede sterven, dan hadden we reden gehad om bang te zijn. Maar dat is niet zo. Dit is nog maar de eerste verschijning, een voorbereidende openbaring. Hij komt! Hij komt! Niemand kan Zijn komst verhinderen! Ieder ogenblik komt Hij dichterbij. Niets kan de dag van Zijn heerlijkheid vertragen.

Als het moment daar is, dan zal Hij verschijnen in Gods majesteit om een einde te maken aan de heerschappij van de zonde en om een eindeloze vrede te schenken. Satan zal spoedig onder onze voeten vertrappt worden. "Zo dan, vertroost elkander met deze woorden" en bereid u voor op de strijd. Slijp uw zwaard en wees klaar om te vechten! Vertrouw op God en houd uw buskruit droog. Laat dit altijd onze strijdkreet zijn: "Hij zal regeren!" Wij verwachten de "verschijning der heerlijkheid van de, groten God en onze Zaligmaker Jezus Christus".

Wij dienen een levende Meester

Ook een bemoediging ligt er in de waarheid dat wij een heerlijke Meester dienen. De Christus Die wij dienen, is geen dode profeet net als Mohammed. Wij prediken een gekruisigde Christus; maar wij geloven ook in een Christus Die is opgestaan uit de dood, in een Christus Die ten hemel is gevaren, in een Christus Die spoedig zal wederkomen. Hij, de grote God en onze Zaligmaker, leeft.

Als u een soldaat bent van deze Bevelhebber, werp dan alle vrees van u af. Bent u een lafaard, terwijl de Heere der heirscharen het bevel over u heeft? Durft u te sidderen terwijl Hij, Wiens naam is Wonderlijk, Raad en Vrededorst, u voorgaat in de strijd? De bazuin staat al aan de mond van de archangel; wie zou er dan vrezen? De grote trommel die het heelal vervult, roept u tot actie. Soldaten van het kruis, houdt Zijn koninklijke banier hoog! Zijn kruis staat nog overeind en niemand kan het omverwerpen. Geprezen zij de naam van Jezus!

Kostbare herinneringen

Daarna volgen de tere gedachten waarmee ik zal eindigen, de herinneringen aan wat de Heere voor ons heeft gedaan om ons heilig te maken: "Die Zichzelf voor ons gegeven heeft". Wij zijn op een bijzondere wijze verlost. Wij zijn duur gekocht. "Die Zichzelf voor ons gegeven heeft". Leg die trompet en die trommel maar weg; pak de harp en tokkel een lieflijke wijs op haar snaren. Vertel hoe de Heere Jezus ons heeft liefgehad en hoe Hij Zichzelf voor ons heeft overgegeven. Geliefden, al wordt uw hart misschien door geen enkel woord geraakt, hier mag u niet onbewogen onder blijven: "Of weet gij niet ... dat gij uws zelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht".

Christus heeft Zichzelf om twee redenen voor ons overgegeven. De eerste reden is onze verlossing: om de banden van de zonde te verbreken en de koorden van onze ellende ver van ons te werpen. Hij ging de dood in - vergeet dat niet - Hij ging de dood in om uw zonden te doden; Hij stierf om alle zondige lusten onder Zijn wagenwielen te verpletteren. Hij gaf Zichzelf voor u, opdat u zichzelf voor Hem zou geven.

Ten tweede stierf Hij om ons voor Zichzelf te reinigen. Hoe rein moeten wij zijn, willen wij rein zijn voor Hem. De heilige Jezus wil alleen gemeenschap hebben met datgene wat Hij gereinigt heeft overeenkomstig Zijn natuur, gereinigt voor Zichzelf. Hij heeft ons gereinigt om geheel van Hem te zijn. Geen menselijke hand mag uit de gouden beker drinken; geen menselijk reukwerk mag er op het heilig reukaltaar branden. Wij zijn voor Hem gereinigt om Zijn cegullah te zijn - dat is Hebreeuws voor Zijn "unieke bezit". De gelovigen zijn Christus' eigen, uitverkoren, uitgelezen volk. De heiligen Zijn Christus' kroonjuwelen; zijn diamantendoos; Zijn bijzondere eigendom. Hij draagt Zijn volk als lammeren in Zijn schoot; Hij schrijft hun namen op Zijn hart. Zij zijn de erfenis waarvan Hij de erfgenaam is en Hij hecht aan hen meer waarde dan aan al het andere van de wereld. Hij zou liever afstand doen van de rest van de wereld, dan dat Hij een van hen zou verliezen. Hij wil dat u, die een leerling bent op de leerschool van de genade, weet dat u geheel en al Zijn eigendom bent. U bent van Christus. Ieder van u moet weten: "Ik ben niet van deze wereld en ook niet van mijzelf; ik ben enkel en alleen van Christus. Ik ben door Hem, voor Hem apart gezet en zal voor altijd van Hem zijn". Het zilver en het goud zijn van Hem en de beesten op duizend bergen zijn van Hem; maar Hij hecht er niet zo veel waarde aan. "Want des HEEREN deel is Zijn volk".

Ijverig dienen door goede werken

De apostel eindigt met de woorden dat wij een volk moeten zijn dat ijverig is in goede werken. Ik wenste dat alle christelijke mannen en vrouwen zó onderwezen werden door Gods genade, dat ze ijverig zouden worden in goede werken! Neem dit serieus. Wij moeten niet alleen spreken over goede werken en ervoor pleiten, maar wij moeten ons het vuur uit de sloffen rennen. Wij moeten in vuur en vlam staan voor alles wat goed en waar is. Wij moeten niet alleen vreedzaam en zonder aanstoot te geven zijn, maar wij moeten "ijverig in goede werken" zijn. Dat wij door Gods genade hiertoe zouden worden aangespoord.

Er is brandstof genoeg in de kerk. Waar het aan ontbreekt, is vuur. Heel veel mensen - allemaal even keurig - liggen te slapen en doen zo weinig als ze maar kunnen voor het goede doel. Zo moet het niet. Wij moeten wakker worden!

Helaas moeten de soldaten van Christus een overweldigende hoeveelheid ambulante zorg verlenen! De ene helft van Christus' leger moet de andere helft dragen. O, dat onze medebroeders en -zusters eens van die ziekenlijst konden worden geschrap! O, dat wij allen ijverig, vurig en krachtig zouden zijn!

Kom, Heilige Geest, en verlevendig ons! Wij kunnen hier niet in eigen kracht aan beginnen, maar God zal het uit genade schenken. Genade, in Christus aan ons geschonken, is de bron van alle heilige ijver. O, hemelse genade, stort op ons neer en voer ons mee!

Dat degenen die nog nooit Gods genade hebben ervaren tot geloof zouden komen in de Heere Jezus Christus, zoals Hij in Zijn eerste komst is verschenen! Als u op Zijn kruisdood vertrouwt, dan zult u met blijdschap leren uitzien naar het moment dat Hij terugkomt op Zijn witte paard. Zijn grote Naam zij voor eeuwig geprezen!

Amen.

Vorbereiding op de wederkomst

"En nu, kinderkens, blijft in Hem, opdat wanneer Hij zal geopenbaard zijn, wij vrijmoedigheid hebben, en wij van Hem niet beschaamd gemaakt worden in Zijn toekomst"

1 Johannes 2:28

Het is mijn vurigste verlangen dat mijn lezers tot Christus komen. Ik doe mijn uiterste best om Hem te verhogen "gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft". Ik smeed de mensen: Zie op Hem en leef! Er is geen zaligheid buiten het geloof in de Heere Jezus Christus. Hij heeft gezegd: "Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God en niemand meer".

Als u op Jezus hebt gezien, dan is mijn volgende verlangen dat u in Christus, de Vrijstad, gevonden zou mogen worden. Ik zou u graag "mensen in Christus Jezus" noemen. Mijn geliefden, u moet een levende, liefdevolle en blijvende vereniging met de Zoon van God hebben, want anders bent u niet behouden. Wat begint met het komen tot Christus, wordt gevolgd door een groeien in Hem uit de kracht van Zijn levenssappen, zoals de rank die in de wijnstok is ingeënt. U moet in Christus zijn, zoals een steen deel uitmaakt van een gebouw en zoals een lid deel uitmaakt van een lichaam.

Als ik goede hoop heb dat mijn lezers tot Christus zijn gekomen en in Christus zijn, dan ontstaat er in mijn hart een nieuw verlangen: dat zij in Hem zullen blijven. Mijn verlangen is dat u, ondanks de verzoeken die op u af zullen komen, altijd aan Zijn voeten zult blijven; dat u, ondanks uw zondige natuur, uw Meester nooit zult verloochenen, maar Hem gelovig zult aankleven. Denk aan de woorden: "Gelijk gij dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem". O, dat u in Hem zou wortelen en groeien en altijd één met Hem zou zijn! Dan kan ik u op de dag van Zijn wederkomst "met zeer grote vreugde" aan Hem voorstellen.

Ik wil nu dieper ingaan op deze derde opdracht van al Christus' dienaren. Johannes zei: "Kinderkens, blijft in Hem". Hoe aangenaam zullen deze woorden hebben gevloeid uit de mond en pen van deze geoefende knecht! Ik geloof dat Johannes hier zijn Meester nasprak, Die tegen Zijn discipelen had gezegd: "Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in de wijnstok blijft, also ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft. ... Indien gij in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, zo wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal u geschieden".

Jezus gebruikte graag het woord "blijven" en het had ook een zoete klank gekregen voor de discipel "die Jezus liefhad". Johannes gebruikte dit woord veelvuldig.

Dat de Heere ons zou willen helpen deze heerlijke woorden te overdenken! Ja, dat Hij ze op onze harten zou willen schrijven en dat dit onderwijs in ons vervuld zou worden!

We willen letten op de volgende punten:

1. Waartoe Johannes zijn lezers aanspoort: "*blijft in Hem*";
2. Hoe hij hen aanspreekt: "*kinderkens*";
3. Welke reden Hij noemt: "*opdat wanneer Hij zal geopenbaard zijn, wij vrijmoedigheid hebben, en wij van Hem niet beschaamd gemaakt worden in Zijn toekomst*".

1. In Christus blijven

Laten we eerst zien waartoe Johannes hen aanspoort: "blijft in Hem". Dit is een eenduidige boodschap, die echter zo veelomvattend is dat wij haar het beste van verschillende kanten kunnen belichten.

Blijven in de waarheid

Johannes bedoelde dat ze trouw moesten blijven aan het onderwijs van onze Heere. Dit weten we zeker, want kort daarvoor had hij gezegd: "Hetgeen gijlieden dan van den beginne gehoord hebt, dat blijve in u. Indien in u blijft wat gij van den beginne gehoord hebt, zo zult gij ook in de Zoon en in de Vader blijven".

Geliefden, u hebt tot zaligheid van uw ziel geloofd in de Heere Jezus Christus. U vertrouwt dat Hij de Zoon van God is, de aangewezen Middelaar en het toereikende Offer voor uw zonde. Uw hoop komt voort uit een geloof in Christus, overeenkomstig Gods getuigenis. Blijf in de waarheid die u vanaf het begin hebt ontvangen, want dit woord is u tot zaligheid geworden. Het fundament van uw geloof is geen veranderlijke leer: u steunt op een zeker woord of getuigenis. De waarheid is, naar haar aard, vast en onveranderlijk. U weet er nu meer van dan vroeger, maar de waarheid zelf is nog precies dezelfde en zal dat ook altijd blijven. Zorg ervoor dat u in die waarheid blijft. U zult erachter komen dat dat niet eenvoudig is, omdat u zelf zo wispelturig bent; maar door genade is het toch mogelijk. U zult veel verzoeken tegenkomen in de wereld om u heen. Er zijn mensen die altijd druk bezig zijn om te schudden aan het geloof van anderen, om zodoende de reputatie te krijgen dat ze heel slim en diepzinnig zijn. Sommigen vinden het een eervolle bezigheid om als christen altijd vragen te stellen, of, zoals Paulus het zei, om "altijd te leren en nimmermeer tot kennis der waarheid te komen". Ze spannen zich in om twijfel te zaaien in mensen die gezegend zijn met een heerlijke zekerheid. Daarom zult u vaak uw fundament moeten beproeven. Soms zult u zich er bevend aan moeten vastgrijpen.

Geef daarom gehoor aan het woord van uw Heere: "blijft in Hem". Blijf in de waarheid die u gelooft. Datgene wat u gerechtvaardigd heeft, zal u ook heiligen. Datgene wat u in zekere mate heeft geheiligd, zal u ook vervolmaken. Vestig uw hoop op niets anders dan op de eeuwige waarheid. Als een bouwsteen rust u op het fundament; blijf daar. Als een tak bent u ingeënt in de stam; blijf daar. Als een lid maakt u deel uit van het lichaam; blijf daar. Als u dat niet doet, dan is het met u gedaan. Blijf in die heilige vorm waarin u eens gegoten bent. Laat niemand u verleiden met ijdele woorden, al zijn er vandaag de dag velen die, "(indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden". Laat de woorden van Jezus in u blijven. Geloof in datgene wat het middel is geweest tot uw levendmaking. Geloof de waarheid van harte en belijd haar in woord en daad. "Werpt dan uw vrijmoedigheid niet weg, welke een grote vergelding des loons heeft".

Op Hem alleen vertrouwen

Ten tweede bedoelde Johannes met de woorden "blijft in Hem", dat ze hun vertrouwen alleen op Hem moesten blijven stellen. Toen er voor het eerst hoop in u kwam, toen vertrouwde u op Christus alleen. Ik geloof dat ik het eerste gebrabbel van uw kinderlijke geloof hoorde toen u zei: "Ik ben een arme zondaar, een niet en een nul; maar Jezus Christus is mij alles". In het begin had u geen ervaringen waarop u kon leunen en geen inwendige genaden waarop u kon steunen; u vertrouwde geheel op Christus en Zijn volbrachte werk. U steunde in het geheel niet op de werken van de wet, uw eigen gevoelens, uw eigen kennis of uw eigen beslissingen. Christus was alles. Weet u niet meer hoe u vroeger anderen voorhield dat het evangeliegebod luidt: "geloof alleenlijk"? U riep hun toe: "Vertrouw op Jezus. Werp het anker overboord. In Hem is alles wat u nodig hebt".

Nu, geliefden, hebt u ervaringen; dank God ervoor. Nu hebt u de gaven van de Geest; dank God ervoor. Nu kent u de dingen van God door het onderwijs van de Heilige Geest; wees dankbaar voor die kennis. Bedroef uw Zaligmaker echter niet, door uw ervaringen, uw genaden of uw kennis die plek te geven die Hij alleen mag krijgen. Toen kon u kinderlijk vertrouwen; doe dat ook nu. Als u de indruk hebt dat u op weg bent naar de volmaaktheid, pas er dan voor op dat u zichzelf niet zomaar wat aanpraat. En als u echt op weg bent naar de hemel, verwar uw vervolmaking dan niet met Zijn volmaaktheid, of uw groei in de genade met de grond die Hij voor u heeft gelegd in Zijn bloed en gerechtigheid. "Blijft in Hem". Jezus is het goede Schip dat u bent binnengegaan, om u veilig door Hem naar de gewenste haven te laten brengen. Blijf aan boord. Probeer niet net als Petrus op het water te gaan lopen. Ga ook niet op eigen krachten zwemmen, maar blijf in Hem; dan zult u elke storm kunnen trotseren. Alleen als u blijft bij het eerste kinderlijke vertrouwen in het volmaakte werk van de Heere Jezus, dan kunt u vrede en heil verwachten. "Gij zult allerlei vrede bewaren, want men heeft op U vertrouwd".

Leven voor Christus. Blijf bovendien in de Heere Jezus Christus door altijd voor Hem te leven. Leeft u uit Christus? Leef dan ook voor Christus! Sinds u erop vertrouwt dat Christus voor u is gestorven, bent u in Hem gestorven opdat uw leven vanaf dat moment aan Hem gewijd zou zijn. U bent niet van uzelf, maar u bent van Christus, en van Christus alleen.

Het eerste doel van uw leven is Hem te eren en te dienen, Die u heeft liefgehad en Zichzelf voor u heeft overgegeven. U hebt geen rijkdom, eer of genot nagevolgd, maar u hebt Jezus gevolgd. Zorg er dan voor dat u in Hem blijft door Hem altijd te dienen. "Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is; zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem. Want al wat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vleses en de begeerlijkheid der ogen en de grootsheid des levens, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij en haar begeerlijkheid; maar die de wil van God doet, blijft in der eeuwigheid".

U kunt met vrijmoedigheid voortgaan op de weg die u bent ingeslagen, want u bent op de goede weg. De kroon die aan het einde van de loopbaan ligt te schitteren, is het meer dan waard dat u er hard voor loopt. U kunt geen edeler motief hebben dan de dringende liefde van Christus. Het mooiste leven is een leven voor Christus. Blijf daarom in Hem. Ook als de Heere uw omstandigheden verandert, blijf toch voor Hem leven. Hebt u voorspoed, ga met Christus. Ervaart u tegenspoed, Christus zal met u zijn. Bent u gezond, wees ernstig en leef voor Christus. Licht u op een ziekbed, wees geduldig en leef voor Christus. Als u uw werk mag doen, doe het dan met blijdschap voor Jezus. Als Hij u vraagt thuis te blijven, onderwerp u dan geduldig aan Jezus. Laat alles voor Hem zijn. Voor u betekent "excelsior" een steeds heerlijker, een steeds hemelser leven.

Gehoorzaam blijven

Wij zullen ook begrijpen dat wij, als we in Hem blijven, ook moeten volharden in de gehoorzaamheid aan onze Heere. Het volgende vers is: "Indien gij weet dat Hij rechtvaardig is, zo weet gij dat een iegelijk die de rechtvaardigheid doet, uit Hem geboren is". Als de Heere u iets vraagt te doen, volhard daar dan in. Noem niemand uw Meester, maar onderwerp in alles uw gedachten, uw woorden en uw daden aan de regel van de Heere Jezus. Gehoorzaam Hem door Wiens gehoorzaamheid u gerechtvaardigd bent. Wees precies en stipt in de uitvoering van Zijn geboden. Als anderen u maar een muggenzifter vinden, trek u dan niets van hen aan, maar blijf in Hem. De wet van de Meester is altijd bindend voor al Zijn discipelen en hun hart wijkt van Hem af als zij van Zijn wet afdwalen. Gehoorzaamheid aan het gebod is niet minder tot eer van Christus dan geloof in de leer. Als u altijd eerlijk bent, wees het dan ook nu. Wees heel nauwkeurig in uw betalingen. Was u in het verleden vriendelijk en gul, wees dan ook nu vriendelijk en gul; de wet van uw Heere is liefde. Hebt u in het verleden de Heere Jezus stipt nagevolgd, wees dan in de toekomst daarin nog nauwgezet. Zoek geen ander voorbeeld; bid dat de Heilige Geest hetzelfde in u wil werken. U bent een soldaat van Christus; het woord van uw Bevelhebber is wet.

"Blijft in Hem". Ik weet dat u er in deze wereld misschien rijker van wordt als u niet naar Hem luistert: sommigen verrijken zich door te zondigen. Ik weet dat u misschien vervolgd zult worden als u uw Heere nauwgezet navolgt. Aanvaard die vervolging echter met blijdschap en verheug u erin om voor Zijn Naam te lijden. Ik weet dat er velen zijn die zeggen dat je omwille van de vrede maar beter compromissen kunt sluiten met valse dogma's en wereldse praktijken, maar u weet wel beter. Uw opdracht is het Lam te volgen, waar Het ook heengaat. Dit bedoelde de apostel toen hij zei: "Blijft in Hem".

Een levende vereniging met Christus

Ik ben echter nog niet helemaal klaar met mijn uitleg. Blijf in de levende vereniging met uw Heere. Al het leven dat u heeft, komt van Hem; zoek geen ander leven. U bent geen christen als Jezus voor u niet de Christus Gods is. Voor God leeft u niet als u niet één bent met de opgestane Heere. U zult niet zalig worden als Hij uw Zaligmaker niet is en u bent niet rechtvaardig als Hij uw gerechtigheid niet is. U hebt niet het minste hemelse verlangen en goddelijke leven in u, buiten datgene wat Hij u elke dag schenkt. Blijf in deze levende vereniging. Probeer geen onafhankelijk leven te leiden. Blijf van dag tot dag in Hem, in volkomen afhankelijkheid van het leven dat Hij u geeft. Christus uw Leidsman. Laat Christus de Leidsman zijn in uw leven. Het hoofd bestuurt het hele lichaam. Het signaal om de hand op te heffen, de vingers te spreiden, een vuist te maken, de arm te laten zakken, is afkomstig uit de hersenen, het hoofdkwartier van de ziel. Blijf in uw Heere door Hem te erkennen als uw Hoofd. Wees in al uw doen en laten afhankelijk van Hem, Die uw Hoofd is. Een gezond lichaam strubbelt niet tegen als de hersens een opdracht naar een van de ledematen sturen. Wees zelf ook op deze wijze gehoorzaam aan uw Hoofd.

Er is geen strijd tussen de hand en de voet, omdat ze beide in het hoofd blijven. Ze worden zonder kracht en geweld aangestuurd. Als onze benen volkomen onafhankelijk zouden zijn en niet hoefden te luisteren naar het hoofd, wat zouden wij dan vreemd lopen! Hebt u wel eens iemand gezien die de controle over zijn spieren is kwijtgeraakt en ongecontroleerd met zijn armen en benen zwaait? Zoiets is verdrietig om te zien; wij weten dat zo iemand ernstig ziek is. Verlang er toch niet naar om zonder wet te zijn. "Dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was". Blijf ook in dit opzicht in Hem!

Als een vis in het water

Blijf in Christus om in leven te blijven. Laat u door Hem omringen, zoals de lucht u van alle zijden omringt. Blijf in Christus zoals een vis, van het kleinste sprotje tot de grootste walvis, in de zee blijft. Een vis wil niet op het droge; hij zou zonder water niet kunnen leven. Ik smeed u, blijf uit de buurt van de wereld en de zonde, want een christen kan daarin niet leven - Christus is uw leven. In de Heere Jezus Christus is genoeg ruimte voor u, want Hij is de oneindige God. Verlaat Hem onder geen enkele voorwaarde. Zoek geen vermaak buiten Christus, want dat zal fataal zijn. Heb geen verlangens en wensen buiten uw Heere. Laat Hem een lijn om u heen trekken en blijf binnen die cirkel.

Thuis in Hem

Blijf in Hem, want in Hem bent u thuis. Wat een rijke betekenis ligt er in deze woorden: "thuis zijn in Christus". Toch wordt ook dit bedoeld met de woorden: "Blijft in Hem". Ik sprak pas een vriend die een mooi huis had gekocht met een grote tuin. Hij zei: "Ik voel me nu eigenlijk pas thuis. Ik heb jaren in Londen gewoond en ben daar de ene na de andere keer verhuisd zonder dat het me iets deed. Ik deed het net zo makkelijk alsof ik overstapte naar een andere bus. Maar ik heb altijd terugverlangd naar dat gevoel dat ik had bij het huis van mijn vader op het platteland. Alles had een bijzonder plekje in ons hart: de gezellige kamers, het mooie uitzicht, de keukenkastjes. Ook de tuin en het veld betekenden veel voor ons. Ik herinner me die struik waar een roodborstje een nest had gemaakt en die boom met het merelnest. We wisten waar de snoek zat in de vijver, waar de schildpad zich had ingegraven voor de winter en waar de eerste bloemen opkwamen in de lente. Er is een heel groot verschil tussen een huis en een thuis". Dat bedoelde Johannes ook toen hij zei dat we in Christus moeten blijven. Wij moeten Hem niet af en toe een bezoek brengen, maar wij moeten in Hem wonen. Ga niet de ene dag naar Jezus en de volgende dag naar de wereld. Wees niet als een huurder die de ene dag komt en de andere dag weer gaat, maar blijf in Hem. Mijn vriend had het over het overstappen van de ene naar de andere bus. Ik ben bang dat sommige mensen van Christus overstappen naar de wereld, zodra de zondag voorbij is en het maandag wordt. Zo mag het niet zijn.

Heere, Uw kruishout is het dak waaronder de liefde woont. Al onze goederen worden omringd door de doornhaag van Uw lijdende liefde. Wij zijn geen pachters met een huurcontract, maar hebben een volledig eigendomsrecht op U. Heere Jezus, alleen in U zijn wij thuis; in U wonen wij. Waar wij verder ook wonen, wij zullen toch eenmaal moeten verhuizen. Wat wij verder ook hebben, we zullen het eenmaal verliezen of achterlaten. Maar U blijft altijd Dezelfde; U kunt niet veranderen. Wat een troost om onze Heere Zelf als Woning te hebben voor de tijd en voor de eeuwigheid!

Ik geloof dat ik steeds dichterbij de volledige betekenis van de tekst kom. "Blijft in Hem" betekent: houd u vast aan Hem, leef in Hem, put al uw kracht uit Hem, kom tot rust in de gemeenschap met Hem. Zeg: "Mijn ziel, keer weder tot uw rust, want de HEERE heeft aan u welgedaan".

Bij Hem blijven

Waarom spoort Johannes ons aan om in Hem te blijven? Is het dan mogelijk dat wij bij Hem vandaan gaan? Ja, want in ditzelfde hoofdstuk schrijft Johannes over afvalligen, die van discipelen veranderd waren in antichristen. Van hen wordt gezegd: "Zij zijn uit ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet; want indien zij uit ons geweest waren, zo zouden zij met ons gebleven zijn". Blijf dan in Hem en dwaal niet af, zoals al zoveel belijdende christenen hebben gedaan. De Zaligmaker vroeg eens aan Zijn apostelen: "Wilt gijlieden ook niet weggaan?" Zij reageerden hierop met een wedervraag: "Heere, tot wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens".

Ik hoop dat u er zo'n diep besef van hebt dat Hij de woorden des eeuwigen levens heeft, dat u er niet over peinst om ergens anders heen te gaan. U zegt: "Blijkt uit deze waarschuwingen nu dat Gods kinderen hun Heere kunnen verlaten en alsnog verloren kunnen gaan?" Ik antwoord: "Nee!" Let goed op de context van deze woorden. Kijk maar eens naar het vers dat voorafgaat aan onze tekst. Wat staat daar? "En gelijk zij u geleerd heeft, zo zult gij in Hem blijven". De tekst gaat direct verder met: "En nu, kinderkens, blijft in Hem". Aan degenen die in Christus zijn, wordt dus beloofd dat zij in Hem zullen blijven. Deze belofte maakt het gebod van onze tekst niet overbodig. De Heere behandelt ons als redelijke wezens, niet als stokken en blokken. Hij zorgt voor de vervulling van Zijn eigen belofte dat wij in Hem zullen blijven, door ons Zijn heilige gebod op het hart te drukken. Daarom gebiedt Hij ons in Hem te blijven. Hij bereikt Zijn doel door middel van hartveroverend en overtuigend onderwijs. Wij blijven niet in Christus door een natuurwet, zoals een massa ijzer op de aarde blijft staan, maar door een geestelijke wet: de grootheid en goedheid van Gods liefde verbindt ons aan de Heere. U hebt de garantie dat u in de verbondsrelatie met Christus zult blijven: "En Ik zal een eeuwig verbond met hen maken, dat Ik van achter hen niet zal afkeren, opdat Ik hun weldoe; en Ik zal Mijn vreze in hun hart geven, dat zij niet van Mij afwijken". Wat een rijke belofte is dat! U moet ervoor zorgen dat u in Christus blijft alsof alles van u afhing; en toch kunt u in de verbondsbelofte zien dat de werkelijke reden waarom u in Christus blijft, gelegen is in Zijn onveranderlijke liefde en genade.

De Heilige Geest: onze blijvende Helper

Bovendien, geliefden, als u in Christus Jezus bent, dan is de Heilige Geest u gegeven. Hij zal u in staat stellen om in Hem te blijven. Lees het hele vers eens dat aan onze tekst voorafgaat: "En de zalving die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en gij hebt niet van node dat iemand u lere; maar gelijk dezelve zalving u leert van alle dingen, zo is zij ook waarachtig en is geen leugen; en gelijk zij u geleerd heeft, zo zult gij in Hem blijven". De Heilige Geest heeft de waarheid in uw hart gelegd en heeft haar een dierbare plek in het diepst van de ziel gegeven. Door die zalving heeft de waarheid u zo doortrokken, dat u haar niet kunt opgeven. Heeft uw Heere niet gezegd: "Het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven?" U ziet dus dat datgene wat in de ene tekst wordt geboden, op een andere plaats wordt beloofd. Gods bevelen hebben een belangrijke functie voor Zijn volk. Wanneer Hij u gebiedt in Hem te blijven, dan zorgt Hij ervoor dat u, door middel van Zijn gebod, tot Zijn eer in Hem blijft.

2. Kinderen

Let er ten tweede op hoe Johannes deze gelovigen aanspreekt. Hij zegt: "En nu, kinderkens". Dit wijst erop dat de apostel hen liefhad. Johannes is heel oud geworden. Men zegt dat ze hem op hoge leeftijd nog de gemeente indroegen en dat hij, toen hij niets anders meer kon, alleen nog zijn hand ophief en zei: "Kinderkens ... laat ons elkander liefhebben". Om te laten zien hoe lief hij hen had, noemde hij hen "kinderkens". Vanuit zijn hartelijke bewogenheid kon hij hun geen grotere zegen toewensen dan dat zij in Christus zouden blijven.

Een gezonde relatie met de Heere

Door hen "kinderkens" te noemen, herinnert Johannes hen aan hun liefdevolle relatie met hun Vader in de hemel. Jullie zijn kinderen van God, maar jullie zijn nog maar kleine kindertjes. Loop niet weg uit het huis van jullie Vader en veracht de liefde van jullie oudste Broeder niet. Omdat jullie nog maar kleine kinderen zijn, kunnen jullie nog niet zelfstandig op reis. Blijf daarom thuis, dicht bij de Heere.

Wijst hij met dit woord ook niet op hun zwakheid? Zelfs al zouden jullie allemaal groot en sterk zijn, dan zou het nog niet slim zijn om met zijn allen naar een vreemd land te gaan. Maar omdat jullie zo jong zijn, zo afhankelijk, zo zwak, daarom is het zo belangrijk dat jullie in Hem blijven. Zou een baby zijn moeder verlaten? Wat kunnen jullie toch beginnen zonder God? Is Hij niet jullie leven, is Hij niet alles voor jullie?

Zinspeelt de apostel ook niet op hun wispelturigheid? Jullie zijn zo veranderlijk, net kleine kinderen. Jullie doen van alles en rollen van het ene in het andere. Maar, kinderen, al zijn jullie zo, wees in één ding heel trouw - blij in jullie Zaligmaker. Ga je niet anders opstellen tegenover jullie Verlosser. Geef jezelf volledig over aan Hem en Zijn eeuwige verbond, dat nooit zal wankelen. Wees voor eeuwig de Zijne.

Elke dag afhankelijk

Herinnert dit hen er niet aan dat ze elke dag afhankelijk zijn van de zorg van de Heere, zoals kinderen afhankelijk zijn van hun ouders? Lieve kinderen, de Heere moet jullie verzorgen. Hij voedt jullie met de onvervalste melk van het Woord. Hij troost jullie zoals een moeder haar kind troost. Hij draagt jullie in Zijn armen. Hij verdraagt jullie je leven lang. Jullie zijn nog zwak en kunnen nog niet zo veel hebben; ga niet alleen de kou in, maar blijf dicht bij Jezus. Kinderen, jullie hebben Jezus zo hard nodig; blijf daarom in Hem. Als je van Hem weggaat, dan verdwaal je in de wildernis. De wereld is leeg; alleen in Christus is een volheid. Als je Jezus verlaat, dan zul je wegwijnen als een kind dat door zijn moeder is verlaten. Dan zal je als een lammetje zijn dat zijn herder kwijt is en dat achtervolgd wordt door een wolf, die hem niet lang daarna aan stukken zal scheuren. Kind, blijf bij je moeder! Lammetje, blijf bij je herder!

Alle gelovigen zijn hierin begrepen

Deze beschrijving van Johannes is op ons allemaal van toepassing. De geliefde apostel Johannes noemt ons "kinderkens" - niemand van ons is veel meer dan dat. Wij zijn niet zo bijzonder slim als sommigen van onze naasten. Wij zijn niet zulke knappe en scherpzinnige wetenschappers als zij. Ook hebben wij niet zo'n indrukwekkend moreel besef als zij. Wij zijn maar zwak en durven veel minder te ondernemen dan zij. Laat de mensen van de wereld maar zien welke weg zij inslaan; wij willen in Christus Jezus blijven omdat wij geen andere veilige schuilplaats kennen. Zij kiezen voor de zee van speculatie; onze bootjes blijven veilig aan wal. Voor ons is het echter een grote troost dat de Heere aan kinderen heeft geopenbaard, wat voor de wijzen en verstandigen verborgen blijft. Alleen als we als een kind worden, zullen we het Koninkrijk der hemelen ingaan. Kleef de Heere Jezus aan in uw zwakheid, in uw wispelturigheid, in uw nietigheid. Laat Hem altijd alles voor u zijn. "De konijnen zijn een machteloos volk, nochtans stellen zij hun huis in de rotssteen"; volg hun voorbeeld na, kinderen. Verberg u in de kloven van de Rots der eeuwen en laat u onder geen enkele voorwaarde uit uw vesting lokken. U bent geen leeuw, die in eigen kracht zijn vijanden wel weet te verslaan; u bent maar een klein konijntje en het is veel verstandiger om u te verschuilen dan om te vechten. "Kinderkens, blijft in Hem".

3. Vrijmoedigheid

Ik ben nu toegekomen aan mijn laatste gedachte. Dit is het belangrijkste punt, want dit is de stoom die de motor aandrijft. We zullen nu zien welke reden Johannes noemt voor deze heerlijke, noodzakelijke plicht van het blijven in Christus.

Kijk goed naar de tekst, want er staat een klein woordje in dat heel belangrijk is. De apostel noemt een motief waarbij hij zichzelf insluit. Lees maar eens mee: "En nu, kinderkens, blijft in Hem, opdat wanneer Hij zal geopenbaard zijn, jullie vrijmoedigheid hebben". Nee, nee. Kijk nu eens naar dat kleine woordje. Er staat: "opdat" ... wij vrijmoedigheid hebben. De apostel Johannes had ook vrijmoedigheid nodig bij de wederkomst van de Heere - en die vrijmoedigheid moest uit dezelfde Bron komen als waarheen hij zijn "kinderen" wees. Zij moesten in Christus blijven om vrijmoedigheid te krijgen - en zelfs deze geoefende apostel moest dit doen. Hoe wijs, hoe mooi is het dat hij zichzelf in deze zaak op één lijn met hen stelt!

Uit Jezus

Let er vervolgens op dat het motief wordt geput uit Jezus. Johannes dreef de gelovigen niet voort met de zweep van de wet, maar hij trok hen met touwen van liefde. Ik zie niet graag dat Gods kinderen worden gegeseld met roeden die gemaakt zijn van de doornen van de Sinai. Wij zijn niet op de berg Sinai, maar op de berg Sion. Als iemand mij om de oren slaat met de wet, dan striddel ik tegen als een stier die niet gewend is aan het juk. En terecht, want "wij zijn niet onder de wet, maar onder de genade". De drijfveer van een vrijgeboren erfgenaam van de hemel is gelegen in de genade, niet in de wet; in Jezus, niet in Mozes. Christus is niet alleen ons Voorbeeld, maar ook ons Motief. Geprezen zij Zijn naam!

Christus' wederkomst - twee perspectieven

In zijn motivatie verwijst Johannes naar de verwachte wederkomst van onze Heere. Let erop hoe hij het zegt. Hij verwoordt het op twee verschillende manieren: "wanneer Hij zal geopenbaard zijn" en "in Zijn toekomst".

We kunnen op twee manieren naar de wederkomst kijken: ten eerste als de openbaring van iemand die hier al is maar nog verborgen is; en ten tweede als de komst van iemand die afwezig is. Wat de eerste uitleg betreft, wij weten dat onze Heere Jezus Christus bij Zijn Kerk is. Dat heeft Hij Zelf gezegd: "En zie, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld". Maar al is Hij geestelijk aanwezig, Hij is voor het oog niet zichtbaar. Plotseling zal onze Heere geopenbaard worden. De geestelijke en verborgen aanwezigheid van Christus zal op de dag van Zijn wederkomst overgaan in een zichtbare en openbare aanwezigheid.

Johannes gebruikt ook de woorden: "bij Zijn komst". Hiermee zegt hij hetzelfde, maar vanuit een ander perspectief. In zekere zin is onze Heere afwezig: "Hij is hier niet; want Hij is opgestaan, gelijk Hij gezegd heeft". Hij is naar de Vader gegaan. In dat opzicht zal Hij "ten anderen male zonder zonde gezien worden van degenen die Hem verwachten tot zaligheid". "Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijkterwijs gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren".

De tekst belicht de wederkomst dus vanuit verschillende invalshoeken. Beide perspectieven op de heerlijke openbaring van onze Heere voert Johannes als een reden aan om in Hem te blijven.

Vrijmoedigheid, het loon op het blijven

Met het oog op de wederkomst van onze Heere wil Johannes dat wij in Christus blijven, zodat wij vrijmoedigheid zullen hebben als Hij wederkomt. Vrijmoedigheid bij Zijn wederkomst is de grote beloning op het blijven in Christus. De apostel noemt de openbaring van Christus als het voornaamste motief. Er zullen duizend dingen gebeuren bij de wederkomst, maar Johannes noemt er niet één van. Hij zegt niet dat dit iets is om naar te verlangen, opdat wij vrijmoedigheid hebben wanneer we staan op de puinhopen van deze wereld; wanneer de sterren als herfstbladeren uit de hemel vallen; wanneer de zon in duisternis wordt veranderd en de maan in bloed; wanneer de graven worden geopend en de doden opstaan; wanneer de hemelen, door vuur ontstoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen versmelten; of wanneer de aarde en de werken die daarin zijn, zullen verbranden. Dit zullen bange tijden zijn, dagen van angst en verschrikking. Geen van deze dingen noemt hij hier echter, maar hij neemt dit alles samen door naar dit ene feit te verwijzen: "de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus".

Hij verlangt dat wij vrijmoedigheid zullen hebben als Christus plotseling verschijnt. Wat bedoelt Johannes met vrijmoedigheid "wanneer Hij zal geopenbaard zijn"? Dit: als u in Hem blijft zolang u Hem niet ziet, zult u veel vrijmoedigheid hebben als Hij Zich plotseling openbaart. Voordat Hij Zich openbaart, hebt u in Hem gewoond en heeft Hij in u gewoond; waar zou u dan bang voor hoeven te zijn? Als u door het geloof een levendig besef van Hem hebt, dan wordt u niet overrompeld als Hij plotseling waarneembaar wordt voor uw zintuigen. Dan bent u niet verbijsterd maar blij. U bent blij dat u dan eindelijk datgene zult kunnen genieten waarnaar u al zo lang had verlangd. U zult dan uw Vriend zien, Die u al zo lang kende. Geliefden, ik vertrouw erop dat sommigen van ons zo'n leven kennen, dat ze niet bang zouden zijn als onze Heere Zich plotseling zou openbaren. Wij hebben altijd al geloofd dat Hij bij ons is - al is Hij onzichtbaar - en wij zullen ons niet opeens heel anders gaan gedragen als Hij achter het gordijn vandaan stapt en in het volle licht verschijnt.

Als de Heere Jezus nu naast ons zou staan, dan zouden wij ons herinneren dat Hij vroeger ook bij ons was en dat wij in Zijn tegenwoordigheid hebben geleefd. Dan zouden wij alleen maar meer zekerheid hebben over datgene wat wij eerder door het geloof al wisten. Wij zouden onze Heere met vrijmoedigheid, vrijheid, zekerheid en blijdschap aanschouwen. Wij zouden ons direct thuis voelen bij Hem. De gelovige die in zijn Heere blijft, zal hooguit even schrikken als zijn Heere Zich plotseling openbaart. Als hij zijn Heere nu dient, dan zal hij Hem ook dan blijven dienen. Hij heeft Hem mi lief en zal Hem ook dán liefhebben. Omdat Hij dan een helderder zicht heeft op Christus, zal hij zich nog inniger met Hem verbonden weten.

Het Griekse woord *parresia* - hier vertaald met "vrijmoedigheid" - betekent "vrijheid om te spreken" of "openhartigheid". Als onze goddelijke Heere nu zou verschijnen, dan zouden wij niet met onze mond vol tanden staan van angst, maar dan zouden wij Hem met blijdschap verwelkomen. Als wij onze Heere verlaten, dan beroven wij ons van die onverbloemdheid, maar als wij Hem aankleven, behouden wij onze vrijmoedigheid.

Nu spreken wij tot Hem in het verborgene, en Hij spreekt terug tot ons. Als Hij wederkomt, dan zullen wij niet anders dan met liefde tot Hem spreken.

Ik preek veel over mijn Heere, al zie ik Hem niet, maar ik zal mij voor deze waarheden niet schamen als Hij Zich openbaart. Als mijn Heere en Meester op dit ogenblik in Zijn heerlijkheid zou verschijnen, dan zou ik Hem vrijmoedig al mijn preken overhandigen als bewijs dat ik niet van Zijn waarheid ben afgeweken, maar met mijn hele hart in Hem ben gebleven. Er is veel aan mij te verbeteren, maar er is niets te verbeteren aan het Evangelie dat ik preek. Ik ben bereid om met dit Evangelie te leven, te sterven en mijn Heere te ontmoeten, zelfs al zou Hij vandaag wederkomen.

O geliefden, als u in Christus bent, zie er dan op toe dat u in Hem blijft, opdat u Hem, als Hij plotseling wederkomt, met vrijmoedigheid kunt ontmoeten. Als wij in Christus blijven en Hij openbaart Zijn heerlijk aangezicht, dan zullen wij verrukt zijn; ons vertrouwen in Hem zal groter worden, wij zullen nog vrijer met Hem kunnen omgaan en onze vreugde zal volmaakt zijn. Heeft Hij niet voor ons gebeden dat wij bij Hem zouden zijn en Zijn heerlijkheid zouden aanschouwen? Hoe zouden wij dan bang kunnen zijn voor het antwoord op Zijn liefdevolle gebed? Als u in Christus blijft, dan zal de openbaring van Christus ook uw openbaring zijn; dat zal een vreugdevolle en geen angstige zaak zijn.

Geliefden, als u niet in Hem blijft, dan zult u geen vrijmoedigheid hebben. Als ik zou schipperen met de waarheid en als mijn Heere dan zou verschijnen, zou ik Hem dan met vrijmoedigheid kunnen ontmoeten? Als ik, om mijn reputatie hoog te houden of om als een ruimdenkend mens te worden beschouwd, het Evangelie naar mijn hand zou zetten, hoe zou ik dan mijn Meester vrijmoedig onder ogen kunnen zien? Hebt u uw Meester niet gediend? Hebt u rijkdom hoger geacht dan godzaligheid, en vermaak dan heiligheid? Als Hij nu plotseling in heerlijkheid zou verschijnen, hoe veel vrijmoedigheid zou u dan hebben om Hem te ontmoeten?

Niet beschaamd bij Zijn wederkomst

Iemand vroeg eens aan een kind van God: "Als de Heere nu zou verschijnen, hoe zou u zich dan voelen?" Hij antwoordde: "Mijn broeder, ik zou niet bang zijn; maar ik denk wel dat ik beschaamd zou zijn". Hij bedoelde dat hij niet bang was voor het oordeel, maar hij schaamde zich als hij eraan dacht hoe weinig hij had gedaan voor zijn Heere. In dit geval ging het om pure ootmoed. Ik bid dat niet alleen uw angst wordt weggenomen, maar dat u zó in Hem blijft, dat u ook niet "beschaamd gemaakt zult worden in Zijn toekomst".

Een ander aspect van dit "niet beschaamd gemaakt worden in Zijn toekomst" is dat er mensen zullen zijn die geleefd hebben alsof Hij niet bestond. Zij zullen zeker beschaamd gemaakt worden als Hij plotseling voor hen staat. Wat zal het zijn om door Hem verstoten te worden, om voor eeuwig te schande gemaakt te worden? Ook voor zulke mensen ligt er een waarschuwing in onze tekst.

Wat hebt u gedaan toen Hij weg was? Deze vraag zal aan de dienaar worden voorgelegd als zijn Heere terugkomt. U bent achtergebleven in Zijn huis om ervoor te zorgen, terwijl Hij op reis is naar een ver land. Als u Zijn dienaren hebt geslagen, en gegeten en gedronken hebt met de dronkaards, dan zult u zich flink moeten schamen als Hij terugkomt. Zijn komst op zich zal al een oordeel zijn. "Maar wie zal de dag Zijner toekomst verdragen? En wie zal bestaan als Hij verschijnt?" Gezegend de mens die, met al zijn gebreken, door genade zó geheiligd is dat hij niet beschaamd zal worden als Zijn Heere terugkomt. Wie is dat? Dat is degene die geleerd heeft in Christus te blijven.

Bereid u voor

Hoe moeten we ons voorbereiden op Christus' komst? Door de profetieën te bestuderen? Ja, als u genoeg kennis hebt om ze te kunnen begrijpen. Sommigen zullen misschien in hun enthousiasme zeggen: "Moet ik me niet eens een maand terugtrekken uit deze zondige wereld om me voor te bereiden op de wederkomst?" Dat mag u doen als u daar zin in hebt, en dat zult u ook vast doen als u lui bent. Maar de Schrift wijst ons een andere weg: "Blijft in Hem". Als u blijft in het geloof in Hem, Zijn woorden bewaart, Zijn voorbeeld navolgt en Hem tot uw Woning verkiest, dan kan uw Heere terugkomen wanneer Hij wil, en dan zult u Hem met blijdschap verwelkomen. De wolk, de grote witte troon, het bazuingeschal, de hemelse dienaren, het beven van de schepping, het oprollen van het heelal als een versleten doek - u zult nergens bang voor hoeven zijn, omdat u niet beschaamd zult worden bij Zijn wederkomst.

Wees altijd bereid

Het tijdstip waarop Christus zal wederkomen is niet bekend. Niemand weet wanneer Hij terugkomt. Wees waakzaam, wees altijd bereid, zodat u niet beschaamd zult worden bij Zijn wederkomst. Mag een christen opgaan in werelds gezelschap en vermaak? Zou hij niet beschaamd worden als zijn Heere hem zo zou aantreffen te midden van de vijanden van het kruis? Ik durf niet naar plaats en te gaan waarvoor ik me zou schamen als mijn Heere plotseling zou wederkomen. Mag een christen ooit in woede uitbarsten? Stel dat zijn Heere hem zo zou aantreffen, zou hij zich dan niet moeten schamen? Iemand zegt over een ander: "Ik vergeef het haar nooit; zij komt bij mij de deur niet meer in". Zou zij niet beschaamd worden als de Heere Jezus haar zo onverzoenlijk aantrof? O, blijf in Hem en laat nooit iets toe in uw leven waardoor Hij niet welkom zou zijn!

Geliefden, wees zo trouw en toegewijd dat uw Heere elke dag welkom zou zijn. Doe uw werk en blijf in Hem. Dan zal Zijn wederkomst u tot grote blijdschap zijn. Nooit zijn wij geschikter om onze Meester te ontmoeten, dan wanneer wij trouw Zijn werk doen. Het heeft geen zin om u vroom voor te doen. Iemand die in Christus blijft, draagt altijd kleren van heerlijkheid en schoonheid. Hij is altijd bereid om met zijn Heere naar de bruiloft te gaan als het geroep te middernacht wordt gehoord. Blijf in Hem, dan kan niemand u beschaamd maken. "Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods?"

Hij komt. Hij is onderweg. Hoort u het geruis van de wagenwielen niet? Hij is hier misschien wel voordat de zon ondergaat. "Daarom, zijt ook gij bereid; want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen". Terwijl de wereld eet en drinkt, trouwt en ten huwelijk uitgeeft, zal Hij de goddelozen tenietdoen. Wees daarom elke dag waakzaam, zodat de wederkomst u niet zal overvallen.

Wat zal het zijn om samen met al Gods kinderen opgenomen te worden in de wolken, om de Heere te ontmoeten! Wat zal het zijn om Hem te zien verschijnen in de heerlijkheid van de Vader en al Zijn heilige engelen met Hem! Wat zal het zijn om Hem in heerlijkheid te zien regeren op aarde! En wat betreft het oordeel over de wereld: "Weet gij niet dat de heiligen de wereld oordelen zullen? ... Weet gij niet dat wij de engelen oordelen zullen?" Wij zullen Christus bijstaan in het oordeel en "de God des vredes zal de satan haast onder onze voeten verpletteren".

Niets dan heerlijkheid wacht ons als wij in Christus blijven. Zie er daarom op toe dat uw kleding onbevlekt, uw lendenen omgord, uw lampen gereed en uw lichten brandende zijn. Zie uit naar de komst van uw Heere, opdat u Hem straks met vrijmoedigheid en niet met schaamte zult kunnen ontmoeten.

Dat de Heilige Geest, zonder Wie dit alles niet kan gebeuren, in rijke mate over ons zou worden uitgestort, opdat wij in de Heere zouden mogen blijven! En u die nog nooit op Christus hebt leren vertrouwen om door Hem behouden te worden, kom tot Hem en blijf in Hem, zonder daar nog één ogenblik mee te wachten! Hem zij de eer!

Amen.

Waakzaam uitzien naar de wederkomst

37 Zalig zijn die dienstknechten welke de heer als hij komt, zal wakende vinden. Voorwaar Ik zeg u, dat hij zich zal omgorden, en zal hen doen aanzitten, en bijkomende, zal hij hen dienen.

38 En zo hij komt in de tweede nachtwake, en komt in de derde wake, en vindt hen alzo, zalig zijn dezelve dienstknechten.

Lukas 12:37-38

In deze preek richt ik mij op een bijzonder aspect van de wederkomst van Christus. Ik vertrouw erop dat u nu zo bent ingelezen in dit onderwerp, dat het u niet veel moeite zal kosten om deze woorden over de wederkomst van onze Zaligmaker te volgen.

Dit onderwerp kan goed in verband worden gebracht met het Heilig Avondmaal, want dit sacrament is niet alleen een gedachtenismaaltijd ter herinnering aan Zijn lijden, maar blikt ook vooruit naar Zijn heerlijke toekomst. Paulus schrijft aan de gemeente van Korinthe: "Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten en deze drinkbeker zult drinken, zo verkondigt de dood des Heeren, totdat Hij komt". Als u met een juiste gesteldheid van het hart ziet op de wederkomst van Christus - het heerlijke vooruitzicht van Zijn Kerk - zult u ook met een juiste gesteldheid van het hart avondmaal kunnen vieren. Dat de Heilige Geest ons dat zou willen schenken!

Naar het voorbeeld van onze Heere, knielen wij niet, maar zitten wij bij het avondmaal. De gemakkelijkste houding is de geschiktste houding bij het avondmaal. De maaltijd van de Heere en Zijn discipelen was bovendien pas voorbij toen ze "de lofzang" gezongen hadden. Daarop "gingen zij uit naar de Olijfberg" en volgde het lijden in Gethsémané. Ik stel mij vaak voor dat wij, nadat wij aan de tafel rust hebben gevonden in Christus (Die weliswaar niet lichamelijk aanwezig is, maar toch in geestelijke zin bij ons is) en een vers hebben gezongen, plotseling onze Heere ontmoeten in Zijn wederkomst. Dan gaan wij niet uit naar de Olijfberg om Hem in Zijn bloedige zweet te zien, maar om het woord van de engel te horen: "Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren". Ik geloof niet dat wij erg verrast hoeven te zijn als wij na de volgende avondmaalsbediening plotseling onze Heere ontmoeten.

Wij moeten altijd uitzien naar Zijn verschijning, want wij weten niet wanneer de Heere van het huis terugkomt. De wereld verwacht Hem niet. Zij eet en drinkt, trouwt en geeft ten huwelijk. Maar Zijn eigen kinderen moeten naar Hem uitzien. Als Hij wederkomt, vertrouw ik erop dat de deur voor Hem niet gesloten zal worden, maar dat wij de deur onmiddellijk opendoen als Hij klopt. Met dat doel zijn deze woorden geschreven: u op te wekken altijd waakzaam uit te zien naar de wederkomst van Christus.

Ik wil in deze preek stilstaan bij twee gedachten:

1. De Heere zal terugkomen;
2. We moeten waakzaam zijn.

1. De Heere zal terugkomen

De Heere komt terug. Hij, Die eens gekomen is, zal wederkomen; Hij zal voor de tweede keer komen. Wij kunnen dat met zekerheid zeggen, want Hij heeft het Zelf beloofd. Hij heeft ons Zijn woord gegeven. Dat is de eerste reden waarom wij naar Hem moeten uitzien. Een van de laatste dingen die Hij tegen Zijn knecht Johannes sprak, is: | Ja, Ik kom haastelijk". We zouden dat zo kunnen lezen: "Ik kom eraan. Ik reis zo vlug als verstandig is. Ik ben altijd onderweg, en kom er met spoed aan". Onze Heere heeft beloofd dat Hij persoonlijk terug zal komen. Sommigen zeggen dat de wederkomst het moment is waarop de gelovige sterft. U mag van mij zeggen dat Christus bij Zijn kinderen komt als ze sterven. In zekere zin is dat zo; maar daarmee is lang niet alles gezegd over de wederkomst, als we de Schrift eerlijk behandelen. "Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels en met de bazuin Gods nederdalen van de hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan".

Hij, Die ten hemel is gevaren, zal neerdalen uit de hemel, en Hij zal op de laatste dag op aarde staan. Elke verlorene ziel kan met Job zeggen: "En als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen; Dewelke ik voor mij aanschouwen zal, en mijn ogen zien zullen, en niet een vreemde; mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot". Christus zal hier net zo zeker in heerlijkheid verschijnen als Hij hier eenmaal in Zijn staat van vernedering was, want Hij heeft het Zelf beloofd.

De wederkomst is noodzakelijk

Christus' wederkomst is een noodzakelijk onderdeel van het heilsplan. Het hoort bij het plan dat Hij, Die eenmaal als een offer voor de zonde kwam, "ten anderen male zonder zonde gezien zal worden van degenen die Hem verwachten tot zaligheid". Dat wil zeggen: als Hij eenmaal kwam om de prijs te betalen, dan zal Hij ook terugkomen om de erfenis op te eisen, die Hij zo duur heeft betaald. Hij zal terugkomen om de kop van de slang te vermorzelen en om Zijn vijanden als pottenbakkersvaten met een ijzeren roede in stukken te slaan. Hij kwam eenmaal om de doornenkroon te dragen; Hij zal eenmaal terugkomen om de gloriekroon te dragen. Hij komt voor het huwelijksmaal; Hij komt om Zijn kinderen te verzamelen; Hij komt om hen met Zichzelf te verheerlijken op deze aarde, waar Hij en zij "veracht en de onwaardigste onder de mensen" waren. Twijfel hier niet aan: het hele verlossingsplan kan niet worden voltooid zonder deze terugkomst van de Koning. De hele geschiedenis van het herwonnen paradijs vraagt erom dat het Nieuwe Jeruzalem van God zal neerdalen uit de hemel, zoals een bruid versierd is voor haar bruidegom. De hemelse Bruidegom, de Koning der koningen en Heere der heren, zal rijden op Zijn witte paard, overwinnende en opdat Hij overwint, te midden van het eeuwige gejuich van de heiligen en de engelen. Zo zal het zijn. De Man van Nazareth zal wederkomen. Niemand zal Hem dan in het gezicht spugen, maar alle knie zal zich voor Hem buigen. De Gekruisigde zal wederkomen. De littekens zullen nog wel zichtbaar zijn, maar Zijn handen zullen niet aan een kruis genageld zijn. Nee, Hij zal de scepter vastgrijpen om tot in alle eeuwigheid te regeren. Halleluja!

Op Zijn tijd

Wanneer zal Hij komen? Tja, dat is de grote vraag! Een ding is zeker: Hij komt op Zijn tijd. Een collegapredikant zei eens tegen me: "Ik zou je wel een heleboel vragen willen stellen over de toekomst". "O, juist", zei ik, "maar ik kan u geen antwoord geven, want ik weet er niet meer over dan u". "Maar", zei hij, "hoe zit dat nu met de wederkomst? Wordt deze voorafgegaan door een duizendjarig rijk?" Ik zei: "Ik kan niet met zekerheid zeggen of er eerst een duizendjarig rijk zal zijn, maar dit weet ik wel: de Schrift spreekt zich hierover niet duidelijk uit".

De Bijbel wil dat wij Christus' wederkomst altijd zullen verwachten en altijd waakzaam zullen zijn. Ik denk dat het duizendjarig rijk begint na Zijn wederkomst - niet ervoor. Ik kan mij geen koninkrijk voorstellen waarbij de Koning afwezig is. De openbaring van de Koning lijkt mij juist een heel belangrijk moment voor dit rijk. Toch ga ik hierover geen besliste uitspraken doen. Misschien komt Hij pas over duizend jaar; misschien komt Hij vanavond. De Schrift leert: "In welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen". Als het bekend zou zijn dat het nog duizend jaar duurt voordat Hij terugkomt, dan kunnen we net zo goed gaan slapen. Want als de Schrift zou zeggen dat Hij nog niet kwam, dan zouden we ook geen reden hebben om naar Hem uit te zien. "Inderdaad", antwoordde mijn vriend, "maar als Christus wederkomt, dan zal er toch een algemeen oordeel zijn?" Toen citeerde ik deze teksten: "Die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan" en "Maar de overigen der doden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren geëindigd waren. Deze is de eerste opstanding". Bovendien antwoordde ik: "Er is een opstanding uit de dood die de apostel trachtte te verkrijgen. Wij zullen allen opstaan, maar de rechtvaardigen zullen duizend jaar eerder opstaan dan de goddelozen. Er ligt een millennium tussen deze beide opstandingen. Ik zal niet zeggen dat dit het duizendjarig vreedrijk is, maar ik denk het wel. Waar het echter om gaat, is dit: de Heere komt. Wij weten niet wanneer wij Zijn komst kunnen verwachten. Wij kunnen van het moment van Zijn wederkomst geen absolute voorspelling maken om vervolgens te gaan slapen totdat die voorspelling in vervulling gaat of totdat de vervulling dichterbij komt. "Zullen de Joden niet tot Christus worden bekeerd en terugkeren naar hun land?" informeerde mijn vriend.

Ik antwoordde: "Ja, dat denk ik wel". "Zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben; en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklage over een enige zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene". God zal hun het koninkrijk en de heerlijkheid geven, want zij zijn Zijn volk; Hij heeft Zijn volk niet voor eeuwig verstoten. De Joden - de natuurlijke olijftakken - zullen weer ingeënt worden in hun eigen olijfboom, waarna de "volheid der heidenen" zal ingaan. "Zal dat gebeuren voordat Christus terugkomt, of daarna?" vroeg mijn vriend. Ik antwoordde: "Ik denk dat het pas na Zijn wederkomst zal gebeuren, maar ik kan daar geen besliste uitspraak over doen".

Geliefde vrienden, ik roep u ertoe op, de Bijbel zelf te onderzoeken. Eén ding blijft in elk geval als een paal boven water staan: de Heere komt. Hij kan vandaag komen; Hij kan morgen komen; Hij kan in de eerste nachtwake komen of in de tweede; Hij kan ook wachten tot de morgenwake. Wanneer Hij ook terugkomt, alles wat Hij u toeroept is dit: "Waakt! Waakt!" Als Hij dan komt, dan zult u gereed zijn om de deur voor Hem te openen en de Rechter te ontmoeten. Tot zover weet ik dat wij schriftuurlijk zijn en zuivere uitspraken doen over de wederkomst van de Heere.

Verdringen is gevaarlijk

Vrienden, ik heb een ernstige waarschuwing voor u. Het is altijd heel gevaarlijk om te denken dat de wederkomst nog ver weg is. Hoe u ook tot deze conclusie komt - door het bestuderen van de profetieën of op een andere wijze - verdring de wederkomst niet. Als u net zo gaat denken als de knecht die genoemd wordt in de volgende tekst, dan bent u op de verkeerde weg: "Maar indien dezelve dienstknecht in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; en zou beginnen de knechten en de dienstmaagden te slaan, en te eten en te drinken en dronken te worden, zo zal de heer van dezelve dienstknecht komen ten dage in welke hij hem niet verwacht, en ter ure die hij niet weet; en zal hem afscheiden, en zal zijn deel zetten met de ontrouwen". Denk daarom niet dat de Heere Zijn komst vertraagt en dat Hij nog niet wil of kan komen. Het zou veel beter zijn als u reikhalzend uitzag naar Zijn komst en als u teleurgesteld was omdat Hij er nog niet is. Ik hoop uiteraard niet dat u zo dwaas gaat doen als sommige mensen in Amerika, die gehuld in Hemelvaartsjurken het bos ingingen, om zo opgenomen te worden - dachten ze. Laat u ook niet misleiden door zulke absurde ideeën dat u bijvoorbeeld een stoel leeg laat aan tafel of een leeg bord neerzet omdat de Heere misschien wel komt en het misschien nodig heeft. Probeer alle bijgelovige onzin te vermijden.

Het is ook helemaal verkeerd als u met wijd open mond gaat staren op de profetieën. Het is veel beter dat u gaat werken voor uw Heere. Maak u gereed voor Zijn komst en verheug u erin. Zeg tegen uzelf: "Terwijl ik aan het werk ben, komt mijn Meester misschien wel. Mijn Meester komt misschien wel terug voordat ik moe ben. Terwijl anderen mij bespotten, verschijnt misschien mijn Meester. Of ze mij bespotten of toejuichen, maakt me niets uit. Ik leef voor het oog van de grote Oprachtgever en doe mijn werk in de wetenschap dat Hij me ziet. Ik verwacht dat Hij Zichzelf binnenkort aan mij zal openbaren. Dan zal iedereen het weten dat ik het beste voorhad met die mensen die mij niet begrepen". Dat is het eerste punt, geliefden: de Heere komt. Vergeet dat nooit! Hij zal op Zijn tijd komen en wij moeten daar altijd naar uitzien.

2. We moeten waakzaam zijn

De Heere gebiedt ons waakzaam te zijn. Dat is het hart van de tekst: "Zalig zijn die dienstknechten welke de heer als hij komt, zal wakende vinden".

Wat is dat waken dan precies? Ik gebruik hiervoor liever niet mijn eigen woorden, maar vraag uw aandacht voor het verband van de tekst. Het eerste kenmerk van dit waken is dat wij ons niet in beslag moeten laten nemen door aardse goederen. In het tweeëntwintigste vers staat: "Zijt niet bezorgd voor uw leven, wat gij eten zult, noch voor het lichaam, waarmee gij u kleden zult".

Wij mogen ons daar niet te druk over maken. Christenen mogen niet vleselijk en egoïstisch zijn en vragen: "Wat zal ik eten en drinken? Hoe kan ik rijk worden? Hoe kom ik aan voedsel en kleding?" U bent wel iets meer dan een stom dier, dat zich alleen druk maakt om hooi en water. U hebt een onsterfelijke ziel. Gedraag u zoals het een onsterfelijke ziel betaamt.

Denk aan het koninkrijk; het koninkrijk dat zo spoedig zal komen; het koninkrijk dat uw Vader u heeft gegeven en dat u daarom zeker zult erven; het koninkrijk dat Christus voor u heeft bereid, waarvoor Hij u koningen en priesters van God maakt om voor eeuwig met Hem te regeren.

Wees hemelsgezind

O, kleef toch niet zo vast aan deze aarde! Werp uw anker niet hier uit in dit troebele water. Bouw uw nest niet in een van deze bomen; ze zijn allemaal gemerkt om omgehakt te worden. Uw nest zal neerstorten als u het daar hebt gebouwd. "Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn". Zie hogerop! Wees niet bezorgd over de dingen die dit leven aangaan, maar wees bezig met de dingen van de wereld die komen zal. "Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden".

Steek de handen uit de mouwen

Als u verder leest, dan zult u bemerken dat dit waken ook betekent dat wij klaar moeten staan. "Laat uw lendenen omgord zijn". U weet dat de oosterlingen losse gewaden dragen, die voortdurend in de weg zitten. Ze kunnen niet lopen zonder dat ze erop trappen. Als iemand daarom iets moet doen, dan schort hij het kledingstuk op en trekt hij de gordel strak aan om vervolgens aan de slag te gaan. Om er een Westerse uitdrukking van te maken: "Steek de handen uit de mouwen!" Zo moeten we op de Heere wachten, opdat Hij ons nooit ledig zal aantreffen als Hij komt.

Ik heb u al eerder verteld over die vrouw die haar stoep aan het schrobben was toen ik bij haar op bezoek kwam. Ijverig kweet ze zich van haar door God gegeven taak als huishoudster. Toen ik dat zag, kwam er in mijn hart een verlangen om zo door mijn Meester gevonden te mogen worden als Hij terugkomt - terwijl ik mijn werk doe. Ik wens dat dat ook uw verlangen is. Blijf in de roeping waartoe God u geroepen heeft. Doe alles uit liefde tot Christus en om Hem te dienen. O, dat wij allen met onze lendenen omgord zouden waken en altijd alles voor Hem zouden doen! Werk, wacht en waak! Kunt u deze drie dingen combineren: werk, wacht en waak? Dat vraagt uw Meester van u. Werk, wacht en waak!

Laat uw licht schijnen

Hij wil dat wij wachten met brandende lampen. Als de Meester laat thuis komt, dan moeten wij laat opblijven. Wij mogen niet naar bed gaan voordat Hij thuis is. Zorg ervoor dat uw lampen branden; dat Zijn kamer verlicht is; dat de ingang klaar is voor Zijn komst. De Koning komt! Laat daarom uw fakkels branden, zodat u uit kunt gaan om uw koninklijke Bruidegom te ontmoeten en Hem te begeleiden naar Zijn huis. Wij moeten wakker blijven tot de Heere komt - en wel met brandende lampen om Hem te verwelkomen. Laat u uw licht schijnen onder de mensen? Bent u een goed voorbeeld voor uw naaste en probeert u anderen de weg ter zaligheid te wijzen? Sommige mensen die zich christen noemen, zijn als kaarsen onder een korenmaat. Handel zo niet! Laat uw lampen branden; wacht zo op onze Heere. Wandel niet in duisternis. Verberg het licht niet, maar laat het helder schijnen! Zó moeten wij waken tot Christus komt. Houd uw gordel strak aangetrokken, zodat u klaar bent voor het werk. Laat uw licht helder schijnen om de donkere wereld waarin u leeft te verlichten.

Doe wat Jezus zou doen

Ik zal heel eenvoudig zeggen hoe u wakend moet uitzien naar de wederkomst: handel zoals u zou willen dat u handelde op het moment van Zijn wederkomst. Onlangs zag ik in een lokaal van het weeshuis het bekende motto hangen: "Wat zou Jezus doen?" Dat is een prachtig motto voor uw hele leven: "Wat zou Jezus doen in deze situatie of in dit geval?" Handel net als Hij.

Een andere goede leidraad voor uw leven is de vraag: "Hoe zou Jezus over mij denken als Hij op dit moment terugkwam?"

Er zijn plaatsen waar een christen niet naar toe moet gaan, omdat zijn Meester hem daar niet graag zou aantreffen. Er zijn vormen van vermaak waarmee een gelovige zich niet moet inlaten omdat hij zich zou schamen voor zijn Meester als Hij hem zo ontmoette. Als u wist dat uw Meester eraan kwam, dan zou u niet graag vervallen tot woede, trots, humeurigheid of geestelijke luiheid. Stel dat u een onvriendelijk woord zegt en direct daarna wordt u aangeraakt door een engel, die zegt: "Uw Meester komt eraan!" U zou beven als u Hem zo zou moeten ontmoeten.

O, geliefden, laten we proberen elke morgen op te staan alsof het de dag is waarop Christus terugkomt. En als we naar bed gaan, laten we dan denken: "Misschien word ik wel wakker gemaakt door het geschal van de bazuinen die Zijn wederkomst aankondigen. Voordat de zon opgaat, word ik misschien wel uit mijn dromen gerukt door die heerlijke uitroep: "De Heere is gekomen! De Heere is gekomen!" Wat een rem, wat een prikkel, wat een teugel, wat een spoorslag zouden zulke gedachten voor ons zijn! Laat dit een regel zijn voor de rest van uw leven: handel alsof Jezus wederkomt voordat u klaar bent met datgene wat u doet; als u niet wilt dat de Heere u zal aantreffen terwijl u ermee bezig bent, stop er dan mee.

Wees oplettend

Het tweede vers van onze tekst gaat over de komst van de Heere in de tweede of de derde wake. Christus heeft Zijn kinderen opgedragen om door de eeuwen heen de wacht te houden. In het Romeinse leger was het net zo als het aan boord is: er waren verschillende waak- of wachttijden. Een Romeins soldaat stond drie uur op wacht; als zijn wachttijd voorbij was, werd zijn plaats ingenomen door een andere wachter. De eerste trok zich terug in de barakken en de tweede stond vervolgens zijn wachttijd uit. Geliefden, een lange rij wachters is ons voorgegaan. Hoe vaak is de wacht al niet afgelost sinds de tijd van onze Heere, toen Hij Zijn twaalf discipelen uitzond! Onze God heeft voortdurend nieuwe wachters aangesteld, maar Hij heeft Zelf de wacht gehouden. Hij geeft nog steeds wachters op Sions muren, die niet dag en nacht kunnen rusten, maar moeten waken voor de komst van hun Meester, waken voor boze tijden, waken voor dwalingen en waken voor mensenzielen. Ook nu worden sommigen van ons bijzonder geroepen om op wacht te staan - durven wij dan te gaan slapen? Durven wij nu laf en bang te zijn na zo'n lange rij bekwame wachters, die hun leven ervoor over hadden om maar op hun post te blijven en te waken voor de vijand? Gaan wij nu liggen luieren op ons bed? Ik bid, in de Naam van Hem, Die leeft, Die dood geweest is en Die levend is in alle eeuwigheid, dat wij nooit schuldig bevonden zullen worden aan verraad jegens Zijn heilige Naam en waarheid. Laten wij waakzaam zijn tot op het laatste ogenblik, wanneer de klaroen het zal uitjubelen: "Zie, de Bruidegom komt, gaat uit, Hem tegemoet".

Broeders en zusters, u moet nog net zo alert zijn als de wachters vanouds waren! De volgelingen van Whitefield en Wesley waren wachters; ook in de dagen van Luther en Calvijn waren er wachters, ja zelfs al in de dagen van onze Heere. Zij hielden de nachtwacht en dat moet u ook doen, totdat de Bruidegom komt. Dan mag u uitgaan, uw Heere tegemoet.

Wees er klaar voor om Hem te ontmoeten

Zorg ervoor dat u, als Hij komt, onmiddellijk de deur open kunt doen om Hem binnen te laten. Misschien weet u wat het is om op weg te zijn naar een liefhebbend gezin dat voor u is opgebleven. U bent enige tijd op reis geweest; u hebt hun brieven geschreven, wat ze erg gewaardeerd hebben; u hebt ook over hen gehoord; maar dat alles is niets vergeleken bij uw persoonlijke aanwezigheid. Ze zien uit naar uw komst. Als u onverhoopt vertraging oploopt en pas om elf of twaalf uur 's avonds thuiskomt, dan verwacht u niet dat het huis op slot zit en dat er niemand meer op u wacht. Nee, u had gezegd dat u zou komen en u was er zeker van dat ze zouden opblijven om op u te wachten.

Soms voel ik me ook wel eens beschaamd, bijvoorbeeld als ik aan mijn honden denk. Op dit moment zitten ze bij de deur op me te wachten. Lang voordat ik thuiskom, zitten ze daar al. Zodra ze het eerste geluid van de wagenwielen horen, beginnen ze te blaffen van blijdschap omdat hun baas eraan komt. O, als wij van onze Heere hielden zoals honden van hun baas houden, hoe blij zouden wij dan worden bij het eerste geluid van Zijn komst - als we zitten te wachten, altijd maar te wachten, zonder ooit echt blij te zijn voordat we Hem zien! Vergeef me dat ik een hond als voorbeeld neem om te laten zien hoe u zich zou moeten gedragen, maar zodra u zich in dit opzicht beter gedraagt dan een hond, zal ik een ander beeld zoeken om duidelijk te maken wat ik bedoel.

Het loon van de wachters

Er is een beloning voor de mensen die waakzaam uitzien naar de wederkomst van Christus. Dit is hun loon: "Zalig zijn die dienstknechten welke de heer als hij komt, zal wakende vinden".

De zaligheid van de wachters is er nu al in beginsel. Het is een zalig werk om op wacht te staan voor Christus. Het is een grote zegen voor ons. Hoe los maakt dit ons van de wereld! U kunt arm zijn zonder te klagen, u kunt rijk zijn zonder wereldsgezind te zijn. U kunt ziek zijn zonder zorgen, u kunt gezond zijn zonder uzelf iets toe te schrijven. Als u altijd uitzielt naar Christus' wederkomst, dan liggen er rijke zegeningen besloten in die heerlijke hoop. "En een iegelijk die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is". De ene zegen na de andere ligt klaar voor degene die altijd uitzielt naar zijn Heere.

Maar welke zaligheid zal Jezus geven als Hij terugkomt? Wel, dat wij Hem dan altijd zullen dienen. Zondagsschoolmeesters, predikanten en ouderlingen, u moet niet denken dat de Meester, als uw werk hier voorbij is, tegen u zal zeggen: "U bent nu klaar. Zoek maar een hemelse bergtop om daar voor eeuwig te zingen en te juichen". Nee! Ik kom eigenlijk nog maar net kijken als prediker. Ik ben nog druk aan het leren; straks zal ik het kunnen. U leert nu hoe u moet lesgeven; straks zult u het kunnen. Aan engelen, overheden en machten zult u de veelvuldige wijsheid van God bekendmaken. Ik probeer me soms voor te stellen, hoe het zou zijn als ik een gemeente van engelen voor me had en als ik hun zou vertellen wat God voor me heeft gedaan. Ik zou voor hen een eeuwig teken zijn van Gods genade jegens een onwaardige albederver, op wie Hij met oneindig mededogen heeft neergezien en die Hij op heerlijke wijze heeft gered.

Al die sterren, die werelden van licht, wie weet hoeveel er daarvan bewoond zijn? Ik geloof dat er onvoorstelbaar veel streken zijn waarin al Gods kinderen tot een eeuwig licht zullen worden, een levend toonbeeld van Gods liefde in Christus Jezus. De mensen in die ver gelegen landen konden Golgotha niet zien zoals deze wereld haar heeft gezien, maar zij zullen erover horen van de verlostten. Denk eraan dat de Heere zal zeggen: "Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal Ik u zetten". De knecht heeft straks nog heel wat te doen, zoals u ziet. Hij krijgt geen klein dorpje onder zijn beheer, maar hij wordt heerser over een grote landstreek. Zo is het in deze tekst.

Als we doorbladeren naar Lukas, dan lezen we daar: "Waarlijk, Ik zeg ulieden, dat hij hem over al zijn goederen zetten zal". Dat wil zeggen: de mens die in dit leven een trouwe en wijze rentmeester van God is geweest, zal in de toekomst tot een groter werk worden geroepen. Als iemand een trouwe dienaar is van zijn Meester, dan zal de Meester, als Hij komt, hem een nog hogere positie geven. Zo beloont God Zijn volk, en dat is een heerlijke beloning voor een ijverige knecht. Zo iemand vindt er rust in om met al zijn krachten God te dienen. Dit zal onze hemel zijn. We gaan daar niet liggen slapen, maar zullen altijd in Zijn dienst zijn. Voor eeuwig aan het werk, en tegelijk voor eeuwig aan het rusten. Zij doen Zijn Woord, "gehoorzamende de stem Zijns woords". "Zijn dienstknechten zullen Hem dienen, en zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn". Deze twee dingen vormen samen voor iedere christen een nobel streven.

Geliefden, werkt, wacht en waakt! zodat u, als Hij komt, bevorderd zult worden tot een groter, hoger, edeler werk dan u nu doet, waarvoor u wordt voorbereid door het lagere en zwaardere werk van deze wereld. God zegene u, geliefden.

Als iemand van u de Heere niet kent en daarom niet uitzielt naar Zijn komst, bedenk dan dat Hij toch wel komt, of u naar Hem uitzielt of niet. Als Hij komt, dan zult u voor Zijn rechterstoel worden gedaagd. Hoe zult u Hem dan kunnen antwoorden? Wat zult u dan zeggen, als u Zijn liefde hebt geweigerd en u als doof hebt gehouden voor Zijn genadige nodigheden? Als u uw antwoord altijd maar hebt uitgesteld, uitgesteld, en uitgesteld? Als u nu niet antwoordt, zult u straks met uw mond vol tanden staan. Uw zwijgen zal u veroordelen en uw Koning zal zeggen: "Bindt zijn handen en voeten, neemt hem weg, en werpt hem uit in de buitenste duisternis".

God geve ons geloof in de Heere Jezus tot het eeuwige leven, opdat wij leren uitzien naar Zijn verschijning uit de hemel, omwille van Zijn liefde!

Amen.